

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سهرنووهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

● زیندەخەو

پۆمان

● فەتاح ئەمیری

پیشکش به: گەلی مەزلوومی کورد - بۆکان: ۱۳۷۸

ناوی کتیب: زیندەخەو - پۆمان
نووسینی: فەتاح ئەمیری
بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۱۸۵
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: ئاراس ئەکرەم
نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زادە
ھەڵگەری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل
ھەڵگەری سەر کۆمپیوتەر: عەزیز عەبدوڵخالق - دلاوەر سادق
سەرپەرشتییی کاری چاپخانە: ئاوڕەحمان مەحمود
چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەروەردە، ھەولێر - ۲۰۰۳
لە کتیبخانەی بەرتۆدەرایەتی گشتیی پۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە
(۱۴۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوەتی

رۆمان

زىندە خەۋ

فەتاح ئەمىرى

بەپۆز، ئېسك قورس و زەلام.
ئەو پۆژە بزهیهکی بەزۆر هینابوو سەر لیوان، لەسەرەخۆ: (ئازاد،
سەرێکی مالتی بدەوه، دایکت کاری پێتە)
شتێکی سەیر نەبوو، زۆر جارن دایکم کاری پێم دەبوو، زەنگی لێدەدا،
ئێزنی بۆ وەردەگرتم.
لە پلیکانی مەدرەسە ئارام ئارام دەهاقمە خوار، سیرەیی بەفرێکی یەك
نوا، لەژێر پێم دەنگێکی ناخۆشی هەبوو، ئازاری دەدام، چل پلیکانی
تەواو هاقمە خوار، دەروازەیهکی پان و بڵیند پێکی شەقام بوو، ماوەیهك
پۆشتم، خۆم دە تاکسیهك هاویت.
لە زارکی کۆلانی خۆمان دایبەزاندەم، بەفر برستی بریبوو، چیدی
دەرنەدەچوو.
دەرووبەری مالتی ئێمە یەکی دی نەدەبرد، دەنگی شین و گابۆر دەرک و
لاشیپانی هەلدەگرت.
کۆلانیکی دوو بستییان بۆ کردمەوه، هەرچی تووشم دەهات دەستی دە
ئامیزم دەرک، لە بانگیی دەدا و دەگربا، هەر چۆنێک بوو چوومە ژووری،
باوکم لە پێگای سەردەشت - مەهاباد، ماشینی وەرگەرابوو، بەبێهۆشی
هینابوویانەوه، لە پێیه تەواو ببوو.
دایکم بێ سەر و زمان یەکی مەیدان کەوتبوو، خزم و کەس، دۆست و
دراوسی رزابوونە مالتی ئێمە، شین و شەپۆرێک بوو ناگەپێتەوه. مامم و
ئامۆژنم باوەشیان پێدا دەرکەردم و دەرکۆلین، خەمی ئەویان بوو و بەزەییان
بەمندا دەهات.
هەر ئەو پۆژە ساردە باوکمیان لە گۆرستانی گومبەزان ناشت، منیان
بەزۆر لەسەر گۆلکۆکەیی لایرد، بەراکیش پراکیش بردیانمەوه، لای ئێواره
دایکم چاوی هەلینا، بەلام لاقەکانی چوون، بۆ هەمیشە ئیفلج و
گردهشێن بوو، باوک بەو حالە چوو، دایک بەم دەردە گرفتار.
منی تاقە کوپەیی باوکم، رووخی میڕ منداڵانەم، زەبرێکی وەهای وێ
کەوت هەرگیز جیتی خۆی نەگرتەوه.

هه‌رچه‌ند ده‌که‌م ئەو خه‌ونه ده‌ستم له کۆڵ ناکاته‌وه. بریا خه‌و هه‌با، خه‌ون نه‌با. من بۆیه‌ ناووم خه‌ون ببینم؛ به‌لای خۆمه‌وه ده‌لێم هه‌ندیک وه‌حه‌سێم، ماندوویم به‌سه‌ر چۆ، که‌چی خه‌ونی لامه‌سه‌ب وه‌ک دۆلپا سواری ملم ده‌بی.

جاری وایه‌ قرخه‌م لێ ده‌برێ، له‌وانه‌یه‌ شیت بم، راده‌چهنم، وه‌خه‌به‌ر دێم، دم و لێوم هه‌لدا‌زێن، که‌م وایه‌ تێمی‌سکم له‌ لێو و لووتی نه‌بن. بریا خه‌ونه‌که‌شم وه‌ک هی موسو‌لمانان با، خه‌ونی من مانای لێ نادریته‌وه خه‌وننامه‌ی ئیبنی سیرین، دانیال، ئیمام جه‌عفهر، جابیر، تیئۆرییه‌کانی فرۆید و چهند ره‌وانناس، نانا، شتاقیان شوینی ناشکی‌نێ.

جار و باره‌ش خۆشن. ئە‌گه‌رچی خه‌ونی من نه‌ده‌بوو وابن. من کۆره کوردیکی بێ ده‌سه‌لاتم، من له‌ کۆی و خه‌ونی وا له‌ کۆی؟ ئەو خه‌وانه به‌لایه‌کی گه‌وره‌ن بۆ‌ژیانی ئاسایی من.

له‌ می‌تر مندالییه‌وه ئە‌م خه‌ونه گه‌لاوه‌ ئارا و قارای لێ هه‌لگرتووم، ده‌لێن: (خه‌ونی گولی باشه، مانای ده‌وله‌مه‌ندییه) هه‌ر نه‌خۆشی گولیشم پێ له‌و خه‌وانه‌ باشته، هه‌زار که‌س گول بووه‌ یا ده‌مری یا چاک ده‌بیته‌وه. هه‌ر شه‌وه‌ی به‌له‌ونی‌ک، به‌ره‌نگی‌ک، هه‌زار کاره‌سات، به‌سه‌ره‌ات، شه‌ره‌ شه‌پ، بگه‌ره و به‌رده، هه‌للا‌و هوریا، ده‌مه‌ قاله‌، چه‌قه‌ چه‌ق و زه‌نا زه‌نا. ئەو خه‌ونه‌ پیسه‌ وه‌ک مۆرکه‌ ورده‌ ورده‌ ده‌مخوا و ده‌مخواته‌وه، کلۆرم ده‌کا و له‌ ده‌روندا تیکم ده‌قرمینی.

ئەو خه‌ونه‌ تالانه، ئالۆز نین، زه‌ق و زیندوون، به‌رچاون، بگه‌ره‌ سی سووچن، له‌ بیر ناچنه‌وه، خه‌ونا و خه‌ون له‌به‌ر چاوم ده‌مین، زینده‌ خه‌ون، قالب و شکل و فۆرمیان هه‌یه، که‌م وا بووه‌ خه‌وی بێ خه‌ونم بووبی. له‌و کاته‌وه هه‌والی له‌ ناکاوی مه‌رگی باو‌کم بیست، هه‌ر ئەو رۆژه‌ سارد و تووشه، ئاخ بچی و نه‌یه‌ته‌وه.

قه‌ت له‌ بیرم ناچێ، قاوه‌لتوون بوو، زه‌نگی پشوودانی لێدا، مودی‌ری ده‌بیرستان بانگی کردم، نیو چاوانی ده‌تگوت گه‌لا تالۆوه، خۆین تال و

هۆشەم بەسەر کتیبەووە بوو.

(مەلی) ئەوەندە گۆی نەدەدایە، هەردووک لە تەمەنیک و لە پەلەیکە خۆیندەدا بووین.

زۆر جار لە لای من بەدەرسەکانی دادەهاتەووە، هەلە و پەلەم بۆشی دەکردەووە، ئەویش پاش کار و کرگاری مەلی، دایکم زۆری خۆش دەویست زۆر جار لە دەیگوت:

(مەلی گەیان بەئاواتەووە بووم خوا کچم بدات، بۆ وەختی پیری و نەخۆشی کچ بەدەستەووە ترە، بەروحمترە، خوا دەبەر بەشی مەرم کچی نەدام، ئەمما ئەتۆی داوم، هیندی «ئازاد»م خۆش دەویتی، پەلە پۆلە بەمەخسود و مرادبی.)

شەویەک لە هۆدەکەیی خۆم خەریکی دەرس بووم، مەلی بەکاوەخۆ هاتە ژووری، دەفتەریک بەدەستەووە، بەزەیکە هاتی و چاویکی لێ کردم:

(ئازاد، بەقسەم دەکەیی؟)

دەمزانی چی دەوی گوتم:

- خێرا بلێ بزانم دەکام دەرسدا ماویەووە؟

- پێم پێناکەنی؟

- کەنگی پێت پێکەنیوم، تەمبەلی دایمە کاری تۆ بوو.

گوتی:

- ئاخەر دەزانی چۆنە ئازاد، ئەوەیان بۆ تۆ زۆر ئاسانە، هەر هیچ نییە،

منم تێمەو، بریا تۆ لە باتی منیش خۆیندەبات.

گوتم:

- بۆ وای نییە، من دەبی بۆ خۆم فیڕیم، ئەتۆش فیڕکەم.

گوتی:

- دەجا هیندەم منەت لەسەر مەکە، ئای بریا ئەوی جاری گوتیم گەستی

یەگجاری لێم کردباو، ئەری لەبیرتە یەک بەخۆت زیقاندت، دایکم

بەزەیکە تۆ هاتە کووچەیی، دوو چەپۆکی بەمن دادا، گوتی تۆشی شوتەووە،

سەد جاری خۆ بەقوربان و سەدەقەیی کردی هەتا ژیر بوویەووە، پاشان دوو

باوكم و مامم شه‌ریكه دووكان و بازرگان بوون، كه موكووریمان نه‌بوو، مالیکی تیر و ته‌سه‌ل، ویشك و برینگ و داهاتی زۆر و زه‌ه‌ند. به‌مردنی باوكم و كه‌وتنی دایكم، مال‌وحالی و‌ها گهرم و گور، بۆنی ساردی و چۆلی لی‌ده‌هات، له‌هه‌وه‌له‌وه مامم مالی به‌سه‌ر کی‌شاین، هه‌موو رۆژان سه‌ری لی‌ده‌داین، ورده‌ورده‌رۆژ بوونه‌هه‌وتوو، هه‌وتوو بوونه‌مانگ و کار كه‌وته‌جیژنا و جیژن.

خزم و كه‌س به‌ره‌به‌ره‌لیمان ك‌شانه‌وه، مامم كه‌لوپه‌لی پیتیستی بۆ ده‌كرین و به‌مالی خۆمان به‌خیری ده‌کردین، له‌كه‌ویژێك، می‌ژێكمان ده‌بوویه.

یا خوا كه‌س باری نه‌كه‌وی، ته‌نیا دوو كه‌س پیتیان لی‌نه‌برین، (دایه‌خه‌یالی) دایه‌نم، هه‌رچه‌ند به‌شیری دایكم گه‌وره‌ببوم، ئه‌ویشم به‌دایکی خۆم ده‌زانی، له‌میژ سال‌بوو له‌مالی ئیمه، مابۆه، وازی له‌می‌دکردن هه‌نابوو، زۆر جارن ده‌یگوت: (چوار سه‌رینم گۆزین، چم به‌چ نه‌کرد، تازه‌لی‌یه‌گیرساومه‌وه، مه‌گین ده‌رم كه‌ن، یا خوای له‌بۆخۆم به‌ریته‌وه).

ئه‌وی دیکه‌یان (مه‌لی) کیژۆله‌یه‌کی جیرانمان، هاوته‌مه‌ن و هاوالی مندالی من بوو، به‌دایه‌ی خوای ده‌گه‌ل له‌مه‌درسه‌ده‌گه‌راوه، ده‌هاته‌لای دایكم، له‌دایکی خۆی خۆشتر ده‌ویست، مالی باوکی (مه‌لی)ش به‌و چه‌شنه‌راها‌تبوون، به‌رگرییان نه‌ده‌کرد. زۆر شه‌وان (مه‌لی) له‌لای دایكم ده‌خه‌وت، دایه‌خه‌یالی له‌هۆده‌كه‌ی من. ورده‌ورده‌به‌م حاله‌را ده‌هاتین، دایكم به‌كۆرسی چه‌رخدار ده‌و مال‌ده‌دا ده‌گه‌را، ئاگای له‌هه‌موو شتیك بوو، (دایه‌خه‌یالی) سه‌ده‌هیندی جارن و (مه‌لی) به‌ته‌واوی یارمه‌تی ده‌دا، مال گهرم و گوری جارانی نه‌مابوو، به‌لام خاوی‌نتر له‌پیشوو مایه‌وه.

ئه‌و ساله‌شوومه‌له‌لانی ده‌رس و مه‌شقه‌وه له‌كۆرتیه‌م دا، ئه‌مما سالی داهاتوو تۆله‌م کرده‌وه.

دایكم به‌ره‌به‌ره‌خه‌می باوكمی و‌ه‌لا ده‌نا و چاوی هومی‌دی بری‌بووه‌من. سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ده‌رد و داخه‌به‌ده‌رس و ده‌وره‌كانم ده‌گه‌یستم، و‌ه‌ك مه‌ری گێژ سه‌ری خۆم داخستبوو، ده‌چومه‌ده‌بیرستان و ده‌گه‌رامه‌وه، زۆرتر

هەڵدەگەران بەلام وا پێکەوه راها تێبووین جاری وابوو لێکمان ڕەبا دەدا،
وێک دوو هاوال، ئەم چەشنە پێکەوه بوونەمان بەشتیکی زۆر ئاسایی
دەزانی.

قەت بەدلێدا نەهات، ئەو کچە و من کور، تەنانەت دایکم، دایە خەیاڵ
یا دایکی مەلی، کەس بەهێندی نەدەگرتین، هەروەک هێندیش نەبووین.
ئەگەر پۆژتیک (مەلی) نەهاتبا مائی ئیمە یا درەنگ هاتبا، دایکم
تەلەیفوونی پۆ دەکرد یا دایە خەیاڵی بەشوێندا دەنارد.

دایکم (مەلی) بەبەشی خۆی دەزانی، بەشێک بوو لە مائی ئیمە، دلی
لە سەری دەگەرا، ڕەنگ بوو جار جار قسەبەکی لە من وەشاری، خوانەکا
لەلای (مەلی) نەهێنێبەکی هەبی.

وێک دایک و کچ، پۆژی سەد جاریان دەس دەستۆی یەکتەر دەکرد، دەگەڵ
دایکم دەچوووە حەمام، دەسنوێژی پێ هەڵدەگرت، جاری وابوو، سرتەیان
دەهات، نەمدەزانی باسی چ دەکەن.

(مەلی) ورده ورده کارەکانی لە دەس دایە خەیاڵ دینا دەری، ئەو ماله
گەورە هێندی بلیتی یەک و دوو خڕ هەڵدەدا، بەجیی هەموو شتیکی
دەزانی.

دایکم خۆیندەوار بوو، زۆر جاران دەستی دەدا پۆژنامەبەک یا کتیبیک،
خۆی پێتو دەخافلان.

دەمدی هەرای (مەلی) دەکرد، بەئانقەست دەپگوت:

(مەلی گیان! وەرە بێگەیه لەوەندە حالی نابم)

(مەلی) دەهات، سەری داوێشته سەر نووسراوەکە، دایکم خێرایەکی

دەستی دە ملی دەوهران، ماچی دەکرد و دەپگوت:

- پۆنیشە، وچانیکی بده، دوو قسەم دەگەڵ بکه، بزەم دایکت

ترشیاتی ناوەتەوه، سرکه‌کی گەییوه؟

بەم جۆرە دەیه‌ویست دەگەڵی بدوی، دەستی بەسەر و پرچی دابیتنی و

بیلاوێنیتەوه.

پاش ئەو بەلایە بەسەر ئیمەدا هات، مائی ئیمە کە دەرک ئاوەلا و

پۆژان له ترسی دایه‌خانم نه‌موێرا بێمه‌ مالى ئێوه، پۆخۆى هات ده‌ستى
گرتم و هینامى پۆلاى تو .

جاریكى دیکه‌ش دوو زله‌ی توندم له‌ بنانگویت دا، نه‌گریای هه‌ر چه‌ند
چاوت پر بوون له‌ ئاو .

به‌لاى خۆبه‌وه‌ ئه‌تۆكوپ بووى، قه‌ت به‌من نه‌ده‌وێرای، ئه‌رئ ئیستا پۆ
ئاوا به‌پۆزى؟ سه‌د منه‌تم له‌سه‌ر ده‌كه‌ی هه‌تا دوو پیت و له‌تیکم پێ
ده‌لێی .

به‌پێكه‌ نینه‌وه‌:

- چت ده‌وێ پلێ و جانم پرزگارکه .

مینگاندی:

- شتێكى وا نییه، ئینشایان لێ ویستووین: (بیره‌وه‌رییه‌كى خۆتان
بنوسن)

له‌به‌ر لێومه‌وه‌:

- گێله! ئه‌وانه‌ی پۆت گێرامه‌وه‌، هه‌مووی بیره‌وه‌رین، هه‌ر ئه‌وانه‌ بنوسه
ته‌واوه .

پێكى چاوتی بریم:

- ده‌ترسم ناوی تو بیتم، جوړێكى دیکه‌ی لیکده‌نه‌وه .

- ده‌کرێ ناوی من بگوێ .

سه‌رى پاره‌شاند:

- ئاخه‌ر دلم نایه، ناوی تو به‌من ناگوێ، دایه‌ خانم زمانم ده‌برێ .

له‌ قاقای پێكه‌نینم دا:

- ئه‌وه‌ هۆشت له‌كوێیه؟! ده‌ ئینشاکه‌تدا ناوم بگوێهه . هیندێكى چاوت لێ
کردم و سوور هه‌نگه‌را، زانی به‌هه‌له‌ چووه، پۆه‌ی چیدى به‌خۆ
دانه‌شکێته‌وه‌ لێم کرده‌ جفه‌نگ، وه‌ک ئه‌وێ ده‌مێم ده‌هاته‌ به‌رچاوت که‌ منال
بووین، راستیه‌که‌شى ئه‌وه‌بوو، نه‌ من نه‌ مه‌لى، چمان ده‌باراندا نه‌بوو،
ئالوگوێرى فکرى ئه‌وتۆمان به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، جار جار ده‌نگى ده‌گوێرا،
ده‌ قسه‌کردندا، کاتى هه‌ر دوو به‌دوو باين، ته‌نانه‌ت روومه‌تیشى سوور

چاوم دەتۆرا، بەلام نەمدەهەشت دایکم و دایە خەیاڵ تییگەن.
سالی ئاخری دەبیرستان بووم خەونی گۆرین هاتە جەستەم، برستی لی
ئەستاندم، میشک و دەماری ئالۆز کردم، وەک شریتیەک هەر هات و
دوو پات بوو، بنەمای خەونەکان هەر چەشنێک بوون، هەر جارە بەرەنگێک
لک و پۆپیان داوشت. شەوێکیان:

- من پیاویکی ئازەڕیم، ئەفسەرێکی ئیتلاعات، دانیشتووی شاری
ورمی، مالهەم لە شەقامی زەنگەنەیه، ژن و منالم هەیه، ژنەکم ناوی
(زەری) کچەکم ناوی (ئیلահە) یە.

زەری ژنیکی رەش ئەسمەر، کەلەگەت، نێو قەد باریک، سینگ قوبەیی
کێل گەردنە، سەحەت سووک و رەزا خۆش، ددانە سپییەکانی لەسەر
ئەسمەرەیی رەنگی سپیتر لەچاو دەدەن، شەبەقی مەیلەو کەسک، سەوزی
کال لە بەینی لیو و ددانی ورد ورد چاو دادەگرن.

زەری خۆش تاش و بەژن و بالا جوانە، مالدەر و پاک و خاوینە، پڕ بەدل
یە کترمان خۆش دەوی، ئیلահە ژبانی هاوبەشی سەد هیندە شیرن کردووین،
زۆتر وەک خۆم دەچێ و وەک دایکیشی شیرینە.

من ئاشقی ژبانی ژن و میتر دایەتیم، مالهەممان هەرچەندی بتهوی تیر و
تەبایە، کەرەسەیی نێو مال بەنرخ و نوێیە، بۆنی تیکەلای عەتری وەتاغی
خەو، مەست و گێژ و مەنگم دەکا، تەختی دوو نەفەرەیی خەو، دار گوێزە،
و هەلە خەرت دراو، وەک پاشپانییەیی بلووری خەنە گرتووی ئۆبووک
دەچێ، هەرچی دیارە، تازەیه، بۆنەخۆش و خاوینە.

تالاری میوانداری چەشنی مووزەیه کی هونەری و دەسکر وایە، فەرشی
جیوردی تەوریز، کورسی دەسکاری تاران، وردەکاری و کەندەکاری سنە،
مالەکمەمان بەهەشتی سەر زەوییه.

***

(زەری) دەزگێرا، ئێوارەیی هاوینە، هەوا بەتەواوی فێنکە، زریان بۆنی
دەریای بەسەر شار وەرکردوو.

دەگەل (زەری) ژوانمان هەیه، قەرارمان زارکی دەروازەیی

به‌بیته بیته بوو، خوئی نه‌گه‌ت و فه‌راموئی به‌سه‌ردا پڑا، خه‌لکی گه‌ره‌ک
پیز و حورمه‌تی تایبه‌تیان لی دهناین، هه‌رچه‌ند ئه‌وپه‌ری ئاغایه‌تی و
جیرانه‌تیان دهنواند، به‌و کاره‌یان زۆرم خو ده‌خواردده‌و، پیم خوش بوو
لیمده‌ن و روحم پی نه‌که‌ن، بمکوژن و نه‌لین سه‌غیره، جنیوم بده‌نی و
هه‌ناسه‌م به‌سه‌ردا هه‌لنه‌کیشن.

رۆژێکی سی چوار پروپیترین له‌به‌ر ده‌رگا دانیشتبون، ده‌هاته‌وه‌ مالی
خۆمان، گویم لی بوو یه‌کیان گوتی:

(ره‌بی جهرگم ره‌ش بی، ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ چهند به‌حیا و نه‌جیبه، چ زوو
نازی لی شیوا، خودایه‌ گیان هه‌ر تو که‌سی بی که‌سانی.) سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی
ده‌مزانی، دلسۆزییه‌کی ته‌واو ده‌ قسه‌کانیدا هه‌یه، به‌دل سه‌باره‌ت به‌من
په‌روشه، که‌چی وه‌ک به‌ردم به‌گورچووی دادا کاری لی ده‌کردم، خویی
به‌برینه‌کانه‌وه‌ کرد، ناسۆره‌کانم ته‌شه‌نا بوونه‌وه‌ و وه‌سوئی هاته‌نه‌وه‌.

له‌ مه‌درسه‌را سه‌د جاریان له‌ دووی مامم ناردا، جارێک نه‌ده‌چوو، هه‌ر
وه‌ختی ئه‌وه‌شی نه‌بوو، به‌حری توجاره‌ت و که‌سب و کار ئاگای له‌ برا و
برازا بریوو، ته‌نیا و ته‌نیا بال به‌جیی خۆی و باوکم هه‌لده‌سوورا و حه‌ولی
ده‌دا.

دایکم یه‌ک دوو جاری ته‌له‌یفوون بو مودیری ده‌بیرستان کوردبوو، پیتی
گوتبون:

- هه‌ر کارێکتان هه‌بوو به‌خۆم بلین، پیتوبست بی بوخۆم دیم.
ئه‌وانیش وه‌ک دراوسێیه‌کان حورمه‌تیان ده‌گرتین و مایه‌یان داده‌نا،
وازیان له‌ ئیمه‌ هینابوو، چییان لی نه‌ده‌ویستین و کاریان پیمان نه‌بوو.
به‌لام هه‌رچه‌ندی به‌هاوکلاسیکمیان ده‌گوت:
(باوکت رۆژی فلان سه‌عات ئه‌وه‌نده‌ بیته‌ ئیره‌)؛

نیوه‌م له‌ عومری که‌م ده‌بوو، ده‌و جوړه‌ وه‌ختانه‌دا کۆنه‌ برینه‌کانم زارکیان
ده‌کردده‌و، وه‌بنیان ده‌دا و برک و ژان قرچه‌ قرچی وه‌گریتی پشتم ده‌خست.
له‌ ژيانی تازه‌لاویدا، ئه‌و رۆژگاره‌ قوناخیکی چه‌توون و حه‌سته‌م بوو،
هه‌ر به‌م ده‌ردانه‌ ده‌تلامه‌وه‌، خه‌وم لی تیک ده‌چوو، زۆر شه‌وان خه‌و له‌

كەمبەك خۆ گەژ دەكەم:

- تۆ كچە عیلاتی نی، دەزانی من نابی هامووشۆی زۆر كەس بكەم،
كارەكەم وا هەلەدەگرتی، تەنانەت خزم و كەسی زۆر نیزیكت، پاش خواستنی
تۆ پەنگە سالە و سال سەرتکیان لی بدەین.
هەواپەك لیوی دەلەرزنی:

(حوسین!)

- گیانی حوسین!

(چۆن بوو ئەم كارەت هەلبژارد؟)

- من هەلەم نەبژارد، تۆ خۆتەندەواری، خەلكی جیهانی سێهەمی، دە
دنیای ئێمەدا، كار وە دەسكەوتن هەلكەوتە، كەم وایە بەدلخوازی خۆت
كارت وە چنگ كەوی.

من بەدلی خۆم چوومە زانكۆی ئەفسەری، چونكە جلویەرگی نێزامیم پی
جوان بوو، حەق و موایجی مانگانەشی لە كاربەدەستنی تر نەدەماوە،
راستییهكە بەئەركی خۆشم دەزانی لە حەد و سنووری ولاتەكەم پارێزگاری
بكەم، زۆر زوو، هەر لە زانكۆی ئەفسەری زانیم بەهەلە چووم، حەد و
سنوورێك دەگۆڕێدا نییه، ئەركی ئێمە پاراستنی نێزامە، نێزامی حاكم.

من بەخەیاڵیش نەمدەویست مەئمووری ساواك بێم، زەری!
(بەلێ).

- ئەم دەردە دلە لە لات دەكەم، هەر لە لای خۆت بێ، گل لیت
نەزانی، ئەو قسانە زۆر نەهێنین، تۆم لە هەموو كەس خۆشتر دەوی،
باوكبەشت نەتدا بەزۆری، هەرچی بەوی دەبكەم، ئای لەبیرم نەبوو ئەو
مزگینییهت بدەمی، بنەمالە ئێو رابردووی باشیان هەیه، ساواك بەم
خزمایەتییه رازییه. چاوه جوانەكانی لەوانە بوو دەریهەرن:

(چی؟! بۆ؟ بەوان چی، بۆ بەوانت گوتوو؟!)

- زەری، منال مەبە، من بێ پرسی ئەوان حەقم نییه قامك دەئاو نیم.

ئەو پۆژە پوونووسی پێناسەكەتم وەرگرت بۆ وەم بوو. هەتا دوینی
بەیاننی پیش ئەوی زەنگ بۆ تۆ لێدەم، خەبەریان دامی:

(عه‌سکه‌رخان)ه، ماشینیکی فۆلیکسی سپی تازه‌م له‌ژێر پێدایه، چی وای کار نه‌کردوو، بۆنی تازه‌یی لێ دێ.

ردین تاشراو و بۆن خۆش، شه‌قامی په‌هله‌وی به‌ره‌و ئه‌یاله‌ت ده‌برم، بێ شل‌کردنه‌وه‌ ده‌وری مه‌یدانی ئه‌یاله‌ت ده‌په‌ڕێتم، پۆلیس چ کاره‌یه، کوا پیاو؟

(زه‌ری) له‌ قه‌راخ شه‌قام چاوه‌ڕێیه، کراسیکی زه‌ردی بێ قۆل، له‌سه‌ر شه‌لوا‌ری ره‌شی چه‌سپاو، ده‌گه‌ڵ ره‌نگی ئه‌سمه‌ره و بسکی درێژی قاوه‌یی به‌جوانی لێک ده‌کا‌لێنه‌وه.

(زه‌ری) وه‌ک به‌ها‌ریکی ته‌ره‌ سا‌ل و بۆن خۆش ده‌چی، ئه‌و کاته‌ی خونه‌چه‌ ده‌پشکوێ.

شل‌م کردۆته‌وه، هێشتا به‌ته‌واوی ڕانه‌وه‌ستاوم، خۆ ده‌ژووری داوێ، وه‌ک خه‌لفی شل و تورتی لیمۆ له‌ په‌نام شه‌ت‌ل ده‌بێ، بۆنی خۆشی ده‌سینگمدا ڕاده‌گرم، به‌هار ده‌هاویندا، ئه‌وپه‌ری د‌لا‌وایی ته‌بیعه‌ته، به‌ده‌روازه‌ی عه‌سکه‌رخاندا ده‌سو‌ڕێمه‌وه، خۆ له‌ لای ما‌لی زه‌ری ناده‌م، هه‌وه‌ڵ ژوانانه، زه‌ری د‌لی سواره، په‌رۆشه، چاوه‌ چاوه‌تی، سل و سرک، ئاسکی ماندوو، چاوم لێ ده‌کا به‌هه‌زار ماناوه، نیگایه‌کی پ‌را‌وپ‌ر له‌ خۆشه‌ویستی هه‌یه.

پێ به‌گازه‌وه‌ ده‌نێم، فۆلیکس هه‌ل‌ده‌قه‌ند‌رێ، ڕووی تێ ده‌که‌م:

- چیه‌ زه‌ری! په‌شوکا‌وی؟

چاو‌یکی نه‌رمی شه‌رما‌ویم لێ ده‌کا:

(شار چو‌وکه‌یه، من و تو پێکه‌وه‌ بیه‌ن باش نییه.)

- نا زه‌ری گیان! ده‌ ده‌ورت گه‌ڕێم، خه‌یا‌لت خرا‌نه‌بێ، من و تو ده‌زگیرانین، کێ ده‌و‌یرێ له‌ حاس‌ت من بکو‌خی؟ دوو قسه‌ی مه‌لای ماوه، ده‌ته‌وێ هه‌ر ئێستا له‌ لای هه‌وه‌ڵ مه‌لا ماره‌ت ده‌که‌م.

چاو‌یکی مه‌ستی ئاشق کوژم لێ ده‌کا:

- ئا‌وا زوو، چۆن ده‌بێ؟! منیش که‌سو‌کارم هه‌یه، دای و باب، برا و خال.

لەوێ دوور کەوینەو، بە جادهی سەلماسدا چوومە شەقامی زنجیر، بەرەو جادهی دەریا دەڕۆین، ڕیگا تەسک و نەوییە، قیلەتاو جێ جێ هەلۆدەریو، بە دەستیەک فەرمانە کەم گرتوو، دەستی راستم دە دەستی زەری دایە، ئارام ئارام بەرەو دەریا دەچینە پیش، هەست دەکەم ئەو دڵەکوته و پەرۆشییە ی وەلاناو، هەتا تووشی قولکە و تەمباریک دێن، سەبریکێ دەستم ڕیک دەکوشی، خۆشتەین کاتی ژیاغە، زەمان، مەکان، کات و ساتم لە بێر نییە، لەسەر بالی ئارەزووەکانم، سووکبال و سەرخۆش هەلەدەفیم.

سەرھەنگ سوبحی، چاوەڕێی جوابی منە، بە ئەدەب:

- مامە سەرھەنگ، فەرقی تۆ و باوکم ناکەم، راستییە کە ی نێزامیگەریم بۆ خزمەت بە ئاو و خاک هەلبێژاردوو، خزمەتی ئەرتەشم پێ خۆشتەر، خۆشت دەزانی پوچی شادۆستی دە زاتی ئێمە دایە، من لە هەر شوێنیک بم، ئامانج خزمەتە، ئەگەر ئیزنت لەسەر بێ، پێم خۆشە...

سەرھەنگ نە یەهێشت قسە کەم تەواو کەم، گریبەکی گرژی دە نیوچاوانی خست و تێم راخوڕی:

(نا حوسین! ئاقل بە، تۆی کەللەزل، نمرە ی ئیتلاعاتی گشتیت بیستە، بێت و ئەم پیشنیارە رەت کە یەو، ڕەنگە ساواک بەزۆر نەتباتە لای خۆی، بەلام دایە بە شوێنتەو دەبن، بە شکەو دەرواننە کاروبارت.

بە بوونی ئەم نمرە بەرچاوە، بۆ ویش نەچی، روکنی دوو دەتقۆزیتەو، روکنی دوو دەگەل ساواک لەژێرەو دانوویان ناکولت، ڕقە بەرایە تیانە، دوور نییە لە حەیفی ساواک پشت بگرن، زۆریش پشٹیوانی لێ بکەن، ئەمما ئاخیریە کە ی دەتەنە لای خۆیان، ئەوێ دەمێ زەرەر دەکە ی، کارەکە هەر یەکە، کەچی داهاوتوت دە ساواکدا باشتەر دەبێ، لانی کەم سێ هێندی ئەفسەریکی هاوتای خۆت مواب وەردەگری.

با ئێمەش کە سێکمان دەویدا هەبێ، دنیا بەروبوو درێژە، من دوو سالا دەرجە کەم ڕاگیراوە، لەوانە یە پیش ئەوێ بکەنە سەر تیپ، خانە نشین بکریتم.

تەنیا خزمەتی راستەوخۆ چی پێ ناکرێ، سەرکەوتن دە ژياندا هەزار

(ده‌زگای ساواک به‌م خزمایه‌تبییه‌ قایله).

سه‌ریکی به‌ناقایلی راوه‌شاند:

(یانی ئەوان رازی نه‌بان نه‌ده‌بوو؟)

- زه‌ری، سه‌برکه، ئەوان قایلن و ته‌واوه، ئەوه‌شت پێ بلّیم، باوکت ده‌زهمانی (موسه‌دیق)دا، زۆری خزمه‌ت به‌راپه‌رینی ۲۸ی گه‌لاویژ کردووه، نیشان به‌و نیشانه‌ی کوّلتیکی که‌مه‌ری و میدالئیکی ده‌ره‌جه‌ دووی هوما‌یوونی تا ئیستا وه‌رگرتووه.

زه‌ری، خودار بوو:

(وه‌ دیاره‌ بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یان به‌چاکی پێ ناساندووی)

- ئەری، زۆر پتر له‌ خوژ له‌ رابردووی ئیوه‌ ده‌زانم، له‌ خویشی ئەم خه‌به‌ره‌ قسه‌ی ئەسلیم له‌ بیرچۆوه.

زانکۆی نیزامیمان به‌ناپه‌دلی ته‌واو کرد، غه‌ری ئیتلاعاتی گشتی من ۲۰ بوو، تازه‌ ده‌ره‌جه‌مان وه‌رگرتبوو، رۆژنیک له‌ ستادی ئەرته‌ش‌را ویستیانم، چووم، خۆم ناساند، بردیاغه‌ لای سه‌ره‌هنگ (سوبحی)، سه‌ره‌هنگم له‌میژ بوو ده‌ناسی، دۆستی بنه‌ماله‌ی خۆمان بوو، زه‌نگی لێدا، چایه‌کیان بۆ هیئام، پیروزیایی ده‌ره‌جه‌که‌می کرد، پاشان به‌روو‌خویشی:

(ئاخ حوسین، ته‌مه‌ن چ زوو ده‌روا، هه‌تا تو ده‌بینم یادی رۆژانی لاوی ده‌که‌مه‌وه، ئەوی ده‌می زۆر ده‌گه‌ل باوکت دۆست بووین، وه‌وی ده‌چی، وه‌ک سیوێکی دوو قاشک‌راو وان، تو که‌می که‌له‌گه‌تتری، بلّی بزنام هه‌روا له‌ دایکت ده‌ترسی؟)

هه‌ر دوو کمان ترکین، هه‌ر پێکه‌وه‌ش بووین، که‌چی به‌فارسی قسه‌مان ده‌کرد، هیندیکی جه‌فه‌نگ لێدان و به‌پێکه‌نینه‌وه:

(جه‌ناب سه‌روان، شتی که‌ ده‌ گۆریدایه، ده‌مه‌ویست بۆ خۆم پیت بلّیم، هه‌لیکی چاکت بۆ هه‌لکه‌وتووه، به‌خت له‌ ده‌رگای داوی، ساواک داوای کردووی، دیاره‌ ئەم کاره‌ له‌ خووه‌ نه‌کراوه، رابردووی تو و هه‌وت پشتت وه‌ک ئاوی شه‌وی پاکه‌).

ده‌وریکی شارمان داوه، مالی زه‌ری نیزیک شه‌قامی خه‌ییامه، بۆ وه‌ی

چاۋ لە چاۋی زەپری دەكەم، پرن لە ژیان، لە نیاز، چاۋ دەچاۋدا
دەرەخسە، شەپۆلێ ھەز تێك ھەلەنگوون، دەستیك دەخەمە سەرشانى،
خۆ داویتە باوەشم، كۆرسیتى نەبەستوو و لیوى داغ داغە. سەرمەست و
ھىدى بەرەو پلاژ دەگەرپینەو، مودیر میتزىكى دوو نەفەرمان نیشان دەدا،
دوو لق گولێ ئۆركیدە دە گولدانىكى نىقەد بارىكد، لەسەر مێزەكە
دادەنێن، بۆنىكى نەرم و خۆش ولات دادەگرێ، گارسۆنىكى گەنج بەئەدەب
تەغزىك دەكا:

(ئەمرە ئەزبەنى)

روو دە زەپری دەكەم:

- چ دەخۆی؟

- ھەرچى پیت خۆشە، شتىكى سووك.

جووجە كەباب و دوو پەيك ويسكى داوا دەكەم، زەپری بزەى دیتى:

(من ناخۆمەو)

بە سرتە دەلێم:

- مەيكە ھەللا، با نەلێن دواكەوتوو، جەورت دەكیشم، دەگەل

ئابجۆيەك چۆنى؟

سەبرىك دەلێ:

(ھەرگیز نەمخواردۆتەو).

دەنگى مۆسیقایەكى ئارام دیتە گۆی، مېشك و دەمارم دە كەیفوخۆشیدا
حەساونەو، ھەزار ئارەزووى رەنگا و رەنگم بۆ داھاتوویەكى نىزىك
بەخەيالا دى...

لە گۆشەى شەقامى پەھلەوى و خەيىام پرايدەگرم، زەپری لە سەيرانى
ئەمرو رازیبە، لە روخسارى دەخوتندریتەو، رووى تى دەكەم:

- زەپری گيان! مائە بابم، بەم زووانە دیمە سەر بەرە، باوكت رازى دەبى

، تازە تۆئى منى، مەرگیش ناتوانى لىكمان جيا كاتەو، دلنیا،
داھاتوو رووناكە، كەى يەكتر بىینینەو؟

بەناز تيم دەروانى:

(ھەر دەمىك بتهوى)

که‌لەک و کولەکی پیتیسته.

برۆ! خۆت بناسیتنه، منیش له بیر مه‌که، هه‌رچه‌ند له به‌ختی من دوور نییه سه‌ی خۆم لاقم بگرێ).

چاوم کرد جیتی قسه نه‌ماوه، مامه سه‌ره‌ه‌نگ ده‌ستی مالاوایی بۆ لای من یاداشت، پانییه‌م ته‌ق لی‌کدان، ده‌ستم دایه، ئاخ‌ر قسه‌ی به‌ترکی گوت: (به‌ره‌که‌نا بزم ئو‌غلان) (*) ئه‌رێ زه‌ری گیان، ئاوا تووشی ئه‌و کاره‌ هاتم، پی‌یوست بوو ئه‌وانه بزانی، تو‌هاویه‌شی ژبانی من ده‌بی، به‌رواله‌ت چ که‌موکووریمان نییه، له لای هاواله‌کانم حورمه‌تم هه‌یه، ساواک ئیترانی ده‌ده‌ستی دایه، که‌س زاتی نییه خوارمان چاو لی‌کا.

هه‌ر ئیستێ ده‌چینه ئه‌م پلاژه له لی‌واری ده‌ریا، بزانه چۆمان قه‌در ده‌گرن و پیتشوازیان لی‌ ده‌کرێ.

جاده‌ی ده‌ریا بر‌اوه، پی‌چامه‌وه به‌ره‌و پلاژ، له دوور‌پا مو‌دی‌ری پلاژ به‌پیرمانه‌وه دی، سلاوێکی به‌کرنۆشه‌وه کرد، فه‌رموی کردین گوتم:

- له گه‌رانه‌وه سه‌ر‌یکت لی‌ هه‌لدینین.

ماشینه‌که‌م داخست، هه‌وتتیره‌که‌م له‌ژیر کۆته‌که‌م شارده‌وه، ده‌ستی (زه‌ری)م گرتوه، یاری یاری به‌قسه‌کردن به‌ره‌و لی‌واری ده‌ریا ده‌چینه پی‌ش، ده‌ریا تو‌فانییه، بایه‌کی سو‌یر دمو‌چاوان ده‌زور‌ینیته‌وه.

زه‌ری شاد و به‌که‌یفه، وه‌ک ئاسکی مه‌ست، شان ره‌شانم ده‌خا، روومه‌تی سوور هه‌لگه‌راون، لی‌وه‌کانی تینووی ماچیکی ته‌رن، شه‌پۆل هه‌لده‌ستن و شلپ خۆ به‌ژیر پیماندا ده‌ده‌نه‌وه، ده‌ریا که‌سی تیدا نییه، روو ده‌ له‌نگه‌رگا ده‌رۆین، پۆلیک کو‌ر و کچی سه‌رمه‌ست و جوان، قۆل به‌قۆل ویستان، بی‌خه‌م و خه‌یال، ته‌رپۆش، روو‌خۆش و سووک بال.

جووتیک کو‌تری ته‌قله‌باز، نه‌وی به‌سه‌رماندا هه‌لده‌فرن، رژد به‌ره‌و هه‌ویقی ئاسمان تیه‌ه‌لده‌بن، به‌ته‌قله‌ لی‌دان دینه‌وه خوار خۆ لیک ده‌ده‌ن، ورده تووک با ده‌ییا.

(*) ئافه‌رین کو‌ری مه‌.

دیپلۆم وەرگرتوو، کۆنکۆرم داوه، مه‌لی له‌ یه‌ک دوو دهرسان که‌وتوو،
خه‌ریکی دهرسه‌کانییه‌تی، که‌متر هاموشۆی ئییه‌ ده‌کا.

به‌رچاییمان خواردوو، دایکم گازم ده‌کا:

(ڕۆڵه‌ ئازاد! کوڤه‌ شیرنه‌که‌م، ڤه‌بی بێ مزه‌ڤه‌ت بی، دهرسه‌کانت ته‌واو
کرد، خوڵا یار بی له‌ زانستگاش دهرده‌چی، ئیستی هاوینه‌ و کارپکت
نییه‌، به‌س سه‌ر به‌سه‌ر ته‌و کتیبانه‌ داگره‌.

جار جار، سه‌ریکی دووکانی بده‌، با مامت هینده‌مان منه‌ت له‌سه‌ر نه‌کا،
هه‌ر سارد و سه‌وداش فیڕ بی باشه‌، هاتو خوای نه‌کرده‌ له‌ کۆنکۆڤ
دهرنه‌چووی، بێ کار نه‌خولییه‌وه‌.

ئیه‌ ده‌وله‌مه‌ندین، به‌من ده‌که‌ی هیندیپک سه‌ر حیسابی داخڵ و خه‌رجی
خۆت به‌، کارپکی گران نییه‌.

ڤه‌بی کوڤیر بم، ته‌وێ ده‌می بابت ماڤوو، وه‌ک باران به‌سه‌رماندا ده‌باری،
خه‌یر و به‌ره‌که‌ت به‌سه‌رماندا ده‌ڤزا، بابت زۆر سه‌ر به‌ڤسقی بوو.

ده‌ستی له‌ به‌ردی داڤا، ده‌بوو به‌زێڤ، ته‌و شاره‌ چاویان له‌سه‌ر چڤ
داگرته‌بوو، ته‌وه‌ی ئیه‌ و مامت هه‌مانه‌ هه‌ر به‌ره‌که‌تی ته‌وه‌، به‌خوڵای ڕۆڵه‌
گیان ته‌و جێیه‌ی حاجی لێ با له‌ پاشخانه‌ش مامتیان ڤێ نه‌ده‌دا، ئیدی له‌
قۆرت و نه‌هاتی گه‌ڤی، کێ ده‌یکا و کێ ده‌یخوا.

به‌وانه‌ش دلێ خۆت ته‌زیه‌تبار مه‌که‌، شوکری خوا گه‌یشتووڤه‌ی، به‌رخ
هه‌ر ده‌بن سه‌وه‌یدا نابێ، هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ تا سه‌د سالی دیکه‌ بخۆی و
به‌خت که‌ی، هه‌ر هه‌مانه‌، جگه‌ له‌ قه‌رز و قۆڵه‌ و ده‌زمايه‌ و دووکان،
گروانکه‌یه‌که‌م زێڤی سوور له‌ کنه‌، ماله‌که‌ش ته‌وه‌ دیوته‌ له‌ زیادییه‌ و له‌
که‌می نه‌داوه‌.

هه‌سته‌، هه‌سته‌! به‌قوربانته‌ بم، جله‌کانت بگۆڤه‌، سه‌ریکی دووکانی
بده‌، بزانی خوڵا چ ده‌کا، ته‌من ئاواته‌کانم وه‌دی هاتوون، شوکر ته‌تۆ
گه‌یشتووڤه‌ی، تازه‌ بشمرم قه‌یدی ناکا، جا کوڤم ده‌وێ کوڤ بێ، له‌ دیوانان
دیوان ڤڤ بێ).

دهستی خواحافیزیم بۆ درێژ ده‌کا ، دهستی ماچ ده‌که‌م:

- بابایی.

وه‌ک تیری سارد‌که‌هوان هه‌لده‌قه‌ندریتم، به‌ره‌و ئیداره‌، نه‌شه‌م، خول
به‌میشکم دادی، به‌بوونی زه‌ری پیم که‌وتوو، به‌فیتوو لیدان، به‌وره
گۆزانی ده‌لیم:

(چاوت ده‌ چاوی من بره‌ با مه‌ستی باده‌ بم)

ئه‌رکی ئه‌مشۆم، پرسیار و ده‌رکیشان له‌ کورپکی کورده‌، ناوی ئه‌میره‌،
ده‌ سللوله‌ که‌یدا زه‌رد و ره‌نگ په‌ریوه‌ کورووشمه‌ی کردوو، پووی تی
ده‌که‌م:

- ئا، ئه‌میر، مه‌حه‌له‌م کردووی، ده‌گه‌ل ده‌زگیرانه‌که‌م له‌ سه‌یران بووین،
شانست هه‌تاوه‌، به‌ده‌ماخم، نه‌شه‌ی ئه‌و سه‌یران و گه‌شته‌م مه‌شکینه‌،
کوری باش به‌، هه‌رچی ده‌زانی بینوسه‌، بێ درۆ و ده‌له‌سه‌.

برایانه‌ هاوکاری ئیمه‌ بکه‌ به‌قازانجته‌، ده‌وسیه‌ی خۆت په‌ش مه‌که‌،
خوینده‌واری، لیسانسی، دامه‌زرانت ده‌ پیشدایه‌، کوری باش بی، به‌لینی
ده‌ده‌م یارمه‌تیت بکه‌م، دنا ئه‌شکه‌نجه‌ و مه‌رگ چاوه‌پیت ده‌بی .
سه‌ر هه‌لدینتی:

(چ نازانم، ئاگام له‌ هیچ شتیکی نییه‌، له‌ تاران دانشجوو بووم، زانکۆی
تاران رابردووی من ده‌زانی، ئاخر واحیدم پاس کردوو، هاتبوومه‌وه‌ له‌
مالی تیزه‌که‌م ده‌نوسی، ئیوه‌ به‌سه‌رم وه‌ربوون به‌خۆم و تیزه‌وه‌ ئه‌وه‌ لێرم
من له‌ تۆ ده‌پرسم: له‌سه‌ر چیتان گرتووم؟)

- ئه‌میر! زووک به‌لێ، به‌لێ، ده‌تکوژم، داغت ده‌که‌م، به‌لێ، سه‌د گای
وه‌ک تۆم خه‌ساندوو.

ئه‌میر، وه‌ک مقه‌بیا بیده‌نگه‌، هه‌ر چه‌ندی هه‌یز ده‌ ده‌ستم دایه‌ زله‌یه‌کی
ئه‌فسه‌ری لێ ده‌ده‌م، وه‌ک ئالوودار بشکی ته‌قه‌ی دی، خوین به‌دم و
لووتیدا دیته‌ خوار.

خوودار و پشوو سوار، له‌سه‌ر جیگا که‌م دانیشتووم، وه‌ک میوژۆکه‌
ده‌له‌رز، ده‌نگی دایه‌ خه‌یال وه‌خۆم دینیته‌وه‌:

(رۆڵه‌که‌م، ئازاد گیان! بیسمیلا، چۆریک ئاو وه‌خۆه‌)

***

فرمیسکه‌کانی له نه‌کا‌و هاتنه‌ خوار، زۆرم دل‌خۆشی داوه و ده‌ستم ده‌ستۆی کرد. سه‌د جارم ده‌سته نه‌رم و شله‌کانی ماچ کرد.

به شه‌قامی (فه‌رح) دا خۆم ده‌قه‌یسه‌ری شافیعی هاویشته، تووشی ئاشنا و رۆشنای باو‌کم ده‌هاتم، هه‌موویان به‌حورمه‌ت وه‌ریان ده‌گرتم، خولقی چایان ده‌کردم، هی واش هه‌بوو ده‌یگوت:

(شوکر گۆپالته له‌ خیزی هاتۆته‌ ده‌ری)

مامم به‌ته‌نی له‌ دوو‌کانه‌، ئه‌ولا‌لام ماچ ده‌کا، زۆر به‌رووخۆشی له‌ په‌نا خۆی دامده‌نی:

(ئازاد گیان، دایکت چۆنه‌؟ له‌ ده‌رسه‌کانت چۆن ده‌رچووی، رۆله‌ خه‌جاله‌تی دایکت، ته‌ما‌حی دنیا‌یه وه‌های هه‌ترش بۆ هه‌ینا‌وم، قیامه‌تیشم له‌ بیه‌ر چۆته‌وه‌، رۆله‌ گیان، جار جار سه‌ری‌کم لی هه‌لینه‌، دوو‌کان نابێ چۆل بێ، مندا‌له‌کانی خۆم چوو‌که‌ن بۆیه‌ نابن، به‌که‌س بپروا نا‌که‌م ده‌فته‌ر و ها‌چه‌ری ده‌می.

تو‌جا‌ره‌تی ئیمه‌ له‌ سێ ده‌فته‌ران ده‌نوسری، یه‌کیان ده‌فته‌ری رۆژانه‌یه‌، هه‌رچی به‌رۆژ بک‌ردی و به‌رۆش‌ری ده‌ویدا ده‌نوسری، دوو‌هه‌میان ده‌فته‌ری کولله‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی ده‌ ده‌فته‌ری رۆژانه‌دا ده‌نوسری ئی‌وارێ یا شه‌وی ده‌چی ده‌و‌یوه‌، سیه‌هه‌مین، ده‌فته‌ری داراییه‌ ئه‌ویش هه‌موو مال و سه‌روه‌تی تاجر ده‌و‌یدا ده‌نوسری.

من پاشه‌وه‌ی کا‌کم ئه‌مری خ‌وای کرد، ئه‌و ده‌فته‌رانه‌م به‌ته‌وا‌وی نووس‌یون، بۆ ئه‌و رۆژه‌ی نه‌مام، به‌ینی تۆ و کو‌ره‌کانم کیشه‌یه‌ک نه‌بی. سالی‌ سالان تاجر، می‌رزایان هه‌بوون، می‌رزای باش باش، ئیستا له‌به‌ر ئه‌و شیرکه‌ت و می‌رکه‌ته‌، که‌س به‌م‌واجبی ئیمه‌ رازی نابێ، به‌برازنم عه‌رز که‌ بۆیه‌ هه‌ر ئه‌حوالی به‌ته‌له‌یفوون ده‌پ‌رسم، وه‌ختی چم نییه‌، بابم به‌خ‌یو‌کردنی دوو مالی گه‌وره‌ به‌ته‌نیایی شو‌خی پی نا‌ک‌ری.

ئازاد گیان! ده‌مه‌وی هه‌تا به‌رنامه‌ی خ‌وت‌ب‌دنه‌که‌ت روون ده‌بیته‌وه‌، رۆژی یه‌ک، دوو سه‌عات ئی‌وارانه‌ سه‌رم لی هه‌لینه‌، نووس‌ینی ئه‌م ده‌فته‌رانه‌ به‌سه‌عاتی‌ک فی‌ر ده‌بی، سه‌ریش له‌ ده‌وله‌ت و دا‌هاتی خ‌وما‌ن ده‌رده‌که‌ی،

وهدهرکهوت، کوتم هیئدیکت قسه دهگه ل بکه م، چهنده ناموزایه کی خرابی،
قهتمان سه ر لی ناده ی، بیووره پیتم وایه خه وه که شم لی تی کدای، ئه ری کاک
نازاد! شتییک به راستی جوابم دهدهیه وه؟
- فه رموو!

(تو ئه و خودایه ی له ژووری سه ریبه، راست راستم پی بلئی؟)
- ئه گهر دهتهوئ دهچینه مزگه وتی سه ید بابه سووری، سویندت بۆ
دهخۆم، من پیچ و په نام نییه، به که سیش قه رزدار نیم.
(باشه خاترجه مت کردم، بیستوومه ئه و کچه تیوه سووک و چرووکه ت
خۆش دهوئ؟)
- کام کچ؟ من که سم ناخۆش ناوئ، به و لایه نه وه ش که سی وام پی شک
نایه.

بریک پاما:
(مه لی ده لیم، هه تلهم مه که، ئه و به ره لالایه)
- وه لالا (مه لی) م وه ک ئاوالیکی مندالی خۆش دهوئ، زۆریش خزمه تی
دایکم دهکا، ناوونرتکه شی لی هه لمه ده، نه به ره لالایه، نه سووک و
چرووک.

(شتیکی دی، بیستوومه دهیخوازی، ئه ری راسته؟)
- ئه وه ی راستی بی، من خه یالی ژن هیئانم نییه، لانی که م هه تا له
خویندن ته و او ده بم.
(بۆ ته و او نه بووی؟)

- له دبیرستان با، ده مهوئ بچه زانکو، ئه مسالیش ده رنه چم، سالیکی
دی ههر له ویم، جاری بۆ سه ربازیش ناوم نه هاتوه.
دیاره بروای به قسه کانم کردوه، هه ستا پی، دوو پییش دهستی و
بلووتیکی ئاجیل هیئا، له سه ر عه سه لی نیوان ههر دوو کمان داینا:
(کاک نازاد! تو بی ئه و خودایه ی ئه گهر ژن و منت هیئا، له کچه تیوه و
مچه تیوان گه ری، هه رکه س دینی هاوشانی خۆمان بی)
من نازام فه وزیه بۆ هیئنده ی له سه ر ده روا، ژن هیئانی من به وی چی؟

مالی مامم تیکرا و لیگرا به دیدارم که یفخوښ بوون، لیک هالاین، نه‌هاریکی ته‌سه‌لمان خوارد، پاش چایی خواردنه‌وه مامم پرووم تی ده‌کا:
(نه‌من سه‌رخه‌ویک ده‌شکینم، پاشان ده‌چمه‌وه بازار، نه‌تو‌خه‌وی خوت تیک مه‌ده، مندا‌له‌کانیش له‌میژه‌ناره‌زوت ده‌کهن، لای ئیوارئ وه‌ره‌وه لای من)

مامم هه‌ستا، ئاموژنم ده‌گه‌لم هات، ده‌رکه‌ی وه‌تاغیکی پاک و خاوینی بۆ کردمه‌وه:

(ئه‌وه وه‌تاغی «فه‌وزیه» یه، ده‌یده‌م به‌تو، هه‌زی ده‌که‌ی به‌مامت ده‌لیم به «فه‌وزیه» وه‌بتداتی).

قسه‌که‌ی به‌راستییه، به‌جه‌فه‌نگی ده‌لی، ده‌ستیکی نوینی خاوینی مه‌لافه‌ کراو راخراوه، په‌رده‌ دادرانه‌وه، کوولتری هۆده‌که‌ ئارام ئارام دایسی. تازه‌ چاوم له‌ بیره‌وخه‌و راچووه، ته‌قه‌ی ده‌رکه‌ وه‌ خه‌به‌رم دینئ، (فه‌وزیه) یه، خوی له‌ ته‌پلی گولئ داوه، سوورا و سپیاویکی توندی کردووه:
(سلاو کاک ئازاد!)

- سلاو فه‌وزیه.

جلویه‌رگی کوردی زۆر جوانی ده‌به‌ردایه، سه‌رتاپا لیمویی، نه‌گه‌ر هینده‌ی داو و ده‌رمان نه‌کردبا، بی‌شک جوانتری له‌ چاو ده‌دا، ئیستاش زۆر خانومانه، هه‌وایه‌ک قه‌له‌و له‌ چاو ده‌دا، لیوه‌ گوشتنه‌کانی بۆ خونچه‌یی کردووم:

(کاک ئازاد! که‌نگی پلاویکمان ده‌ده‌یه‌ی؟)

به‌بی‌بیرکردنه‌وه:

- هه‌ر ده‌می‌ک به‌ته‌وی.

(وا زووا! مه‌باره‌که، که‌ست دیوه‌ته‌وه!؟)

- که‌سی چی! من پلاوی چوونه‌ دانشگا ده‌لیم.

به‌قاقا پی‌ده‌که‌نئ، سینگی ده‌گه‌ل ده‌له‌رزینئ:

(هه‌ر ده‌فکری خوتینن دای، ره‌نگه‌ مه‌حتله‌ی مواجب وه‌رگرتن بی، ماله‌ته‌ بۆ وا له‌چه‌ری، هیندی جوویه‌کت هه‌یه، چی له‌ ده‌که‌ی، ئه‌وه‌ تازه‌ بام

نوێژی شێوان دەچمەوێ مەلی خۆمان، بێ هەست دەروازە دەکەمەوێ، بۆنی تەرە کەباب دێ، (مەلی) لە پەنا دایکم دانیشتووێ سەوزی پاک دەکا.

سەرم و دەردەکەوێ، یەکیی راستەوێ دەبی، دایکم ماچم دەکا: (لەوێتی ئەتۆرۆیشتووی «مەلی» لێرە، لە میژرە چاوەرێتە کوێم) چاوە لە مەلی دەکەم زەرد هەلگەراوێ، وەتوێرەش دەچێ:

- مەلی! چۆنی، خەریکی دەرسە کانت هە؟

بە ناقایلی سەر هەلدێتی:

(واشمان لێ بپرسی باشە، بە دەست ئەم دەرسانەوێ پێوێ بووم، ئەتۆش وەمالێ ناکەوێیەوێ)

پشووێ خۆی نییە، توێرە، دەمەوێ بیبەمە وەتاغە کە خۆم، بزەم چییە:

خۆ تۆ باسی دەرسانت لە لای من نەکردووە، چوو زەم هەپە لە پەری ناکەوێ، کتێبە کانت هەلگەر، وەرە ئەو دیوێ دەخەمت دایم.

(ئەوێ دێم با ئەو نیسکە سەوزییە نەمیێتەوێ، ئەتۆ فەرموو.)

چی و ناگرێ دەگاتی، دەرگا کەش پێوێ دەدا:

(ئەوێ لە کوێ؟)

غەزەبی لە نێوچاوان دەبارێ، سەبێکی دەلێم:

- لە مەلی مام.

لێم مۆر بۆتەوێ:

(مەبارە کە، لە خەمەت مەشکەدێ.)

- مەشکەدێ، چییە؟

(خۆت گێل مەکە، فەوزیە خانمی ئاموزات)

(فەوزیە) و (مەلی) دە بیری خۆمدا هەلەسەنگێنم، هەردووکیان

حەسوودن، بەخیلن، بەلام (مەلی) ئازا، پتەو و ئاقل، (فەوزیە) ترسەنۆک، بەتال و سادە، نێوچاوانم گرژ دەکەم:

- ئەگەر دەزانی ئاموزای من، ئەو قسانە ی بۆ پێدا دەدە؟

(بۆیە، بۆیە، بۆیە)

هه‌تا له نه‌كاو هه‌لی دایه:

(كاك نازاد كچيك هه‌یه بۆ ئه‌وی ناهینی؟)

به چاکی وه‌رزی کردووم:

- من عه‌رزم کردی جارێ، هه‌تا چوار سالی دی قسه‌ی لی مه‌که.

دیسان هه‌لی کوتا سه‌رم:

(قه‌ی ناكا، چوار سالی تر، ئه‌و كچه زۆر كچی چاكه، «فه‌وزیه» ی حاجی كه‌ریم خزمی خۆشمانه)

- ئه‌و منداڵه‌ی ده‌لیی! خۆ هه‌ر ده‌عومری تۆ دا ده‌بی.

چاوێکی له‌ خۆی کرد، بزه و هه‌ناسه‌یه‌ك پێكه‌وه:

(بۆ من منداڵم!)

له‌ فیتووی خۆم حاڵی بووم، من به‌راستی له‌م باره‌وه گیلیم، جوابم نه‌داوه، دوو ده‌نم نۆكه له‌بله‌بی هاویشه‌ زارم، خۆم پێوه خافلاند، فه‌وزیه هیندیك سوور هه‌لگه‌راوه:

(ئه‌وه دیمه‌وه)

هه‌ستا، وه‌ ده‌ركه‌وت، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌رێته‌وه، كۆته‌كه‌م ده‌یه‌ر ده‌كه‌م، خه‌ریكم وه‌ده‌ركه‌وم، ئامۆژنم خه‌ریکی میوه‌دانانه، سه‌رم وه‌ده‌ر ده‌كه‌وی:

(نازاد گیان، ئه‌وه میوه‌م بۆ ده‌ناردی، بۆ وا زوو؟!)

قسه‌م به‌باشی بۆ ناكری، به‌شه‌رم و مینگه‌ مینگ:

- مه‌منوونم ئامۆژن، فه‌وزیه خانم زه‌حمه‌تی كێشا، ئاجیلی داومی، به‌جوته‌ هه‌تا به‌ر ده‌رگا ده‌گه‌لم دین، ده‌چمه‌وه لای مام، چاوێك له‌ ده‌فته‌ره‌كان ده‌كه‌م، كاریکی وایان نییه، له‌ رێوه‌ شاره‌زام.

لای ئیواره، یاری یاری به‌شه‌قامی شاپووردا هه‌لده‌كشیتم، له‌ چوار رێی هه‌مامی مه‌وله‌وی، به‌ره‌و پشقه‌لا باده‌ده‌مه‌وه، سه‌روژێر دایده‌قه‌له‌شمه‌ خوارێ، گه‌رمای نیوه‌رۆ، ئه‌هوه‌ن بۆته‌وه، بێر له‌ قسه‌ی فه‌وزیه ده‌كه‌مه‌وه:

(بۆ من منداڵم!)

شه‌ری خۆیه‌تی، قه‌تم بێر له‌ ژن هینان نه‌کردۆته‌وه، رهنگه‌ هینده‌ش بێ جی نه‌بی...

دوو جاری خۆ بە مائلی مامتا کردبوو، ئەو خەبەری دامی.
جگە لە قسەکانی (فەوزیە) لەسەر (مەلی) ئەوی دیم ھەموو بۆ گێراو
بە چاکی ئەھوێن بۆتەو، ھەسانەوێ دە روخساریدا ھەست دەکەم، چاویکی
بە نازی لێ کردووم:

(ئازاد گیان، لێم ببوو، سەد گوناھ و یەک تۆیە، بە ھەلە چووبووم)

- جا چاکە بۆ ھێندە پشوووت سوارە؟

ھەناسەییەکی ساردی ھەلکێشا:

(ئەتۆ قەدری خۆت نازانی، کەس وەک من تۆ نانسێ، ھەیفی بۆ وانە)

ئەوێ گوت، پتەییەکی لە چەنەگەم دا و دەرپەریە لای دایکەم.

بۆ ھەوێل جار لە ژیاغدا، لە ئاکاری ئەو کچانە بەرانبەر بە خۆم پازیم،
غەریە بووم، جوانی ئافرەت تەنیا ئەمڕۆ سرنجی پراکێشاوم، ھەست دەکەم
بە پێچەوانەی قسەکەی مامم ئەم کچانە لە باتی من وەک خەییامیان لێ
دێ.

بێستوو، خەییام شێت بوو، تریاکی کێشاو، بە ئاشکرای، ئێستاش
لە کوردستان تریاک کێشان ئیرادە، بەلام ئەو گوتی نە داوەتێ، گۆیا
جارێکی وەرەھرام چۆتە لای خەییام، دە تەنی داوەتێ، خەییام وەری
گرتووە وە مەنقەلییەکەی ھاویشتوو.

وەرەھرام گوتوویە:

- شێتە بۆ دەیسووتینی؟

خەییام گوتوویە:

- تیمسار، خودا کەریمە، ئەتۆ کەرمی، ئەمنیش پەحیم.

دە وەتاغە کەمدا دیم و دەچم، لە پشت پەردە تۆری را، بەلەخانە
(سەرکار نایب) دیارە، پەنجەرەیان کردۆتەو، وە دیارە سەرکار ئەمڕۆش
گۆلمەزێکی بە دەستەوێ، پوولێکی قاچ و قووچ کردوو، خەریکی بەزمە.
(ئەشرف) خانمی خێزانی دەرژووتیدا، دێ و دەچێ، سفەری راخستوو، پێم
خۆشە بە دزی چاویان لێ کەم، ھەرچەند دەلدا ئەم کارەم پێ شوورەیییە،
نە دەبوو وابم، وە دیارە ھاموشوێ ئەمڕۆم، شویتە واریکی باشی نەبوو،

- یانتی چی، ده‌فهرموی نه‌چمه مالی مام؟

(خیر، کئی عهرزی کردوی نه‌چییه مالی مامت، به‌لام راست برۆ، مامت سه‌عات دوو و نیو چۆته‌وه بازار، جه‌نابی ئیفلانئون، تا ئیستئی خول خوله‌ی ده‌سک ده‌کرد.)

ده‌مه‌وی قه‌لستری که‌م:

- له‌ خزمه‌ت فه‌وزیه‌ خاندای بووم، چاره‌ی ئاموزایان له‌ ئاسمان لیک براره. شین شین هه‌لگه‌پاره، حاله‌تی هه‌رش هه‌نانی هه‌یه، خه‌ریکه ئانگزام بئ:

(هه‌ی خره له‌ باوانی که‌هوی خه‌په‌ گیان، ئه‌و چاو هه‌لپزاره هه‌ر قابیل به‌تۆیه.) به‌توندی به‌وه‌تاغه‌که‌دا دئ و ده‌چی، بریکی ده‌نگ توندتر کردوه:

(به‌و خودایه‌ی بئ شه‌ریک و هاوبه‌شه، لاق دیره‌ نئ، لاقی ده‌برمه‌وه) چاوده‌که‌م، چیدی دنه‌ ده‌م دایکم و دایه‌ خه‌یال تیده‌گن:

- ته‌مه‌لی به‌غدایه‌ ده‌نگ هه‌لمه‌هینه، بو‌خۆت ده‌زانی ئیمه‌ نه‌خۆشی خوینیمان له‌ باب و باپیرم را هه‌یه، لانی که‌م له‌ باری عیلمیه‌وه، ژن و می‌ردایه‌تی من ده‌گه‌ل ئاموزام هه‌له‌یه، ئه‌وه بو‌فیت هاتۆتی، جا به‌تۆچی، من عه‌بد و زیرخیدی مه‌لی خانم؟

به‌م قسه‌یه ئه‌هوه‌ن بو‌وه، بزه‌یه‌کی هاتئ:

(ئازاد، تۆ مه‌رگی دایه‌ خانم، تۆ گۆرپکی حاجی چۆتی، ئه‌زیه‌تم مه‌که، بلئ بزائم هه‌نده له‌ وه‌تاگی فه‌وزیه‌ فزوول چت ده‌کرد؟)

سه‌رم سوپماوه! به‌کویدا زانیویه من له‌ وه‌تاگی فه‌وزیه‌ بووم، پته‌یه‌کم له‌ شله‌کی گوین دا:

- ئه‌گه‌ر تۆ پیم بلئی ئه‌و خه‌به‌ره‌ت له‌ کوئ وه‌رگرتوه، ئه‌منیش عه‌رزت ده‌که‌م. وه‌ک له‌سه‌ر کلاسی مه‌درسه‌ بئ، قامکیکی هه‌لینا:

(به‌یانی هاتمه‌ ئیره، چووبویه لای مامت، دایه‌ خانم ئاره‌زووی نه‌وه‌ی ده‌کرد، دباره‌ نه‌وه‌ پاش ژن هه‌نانی تۆیه، شکم کرد، به‌په‌له‌ چوومه‌وه مالی خۆمان، زه‌نگم بو «هاجر»ی خالۆزام لیدا، جیرانی مه‌شکه‌درپه‌ ئه‌ویش،

دەگەڵ فەوزیە، هەڵیان دەسه‌نگینم، زۆریان فەر قە ئەر ز و ئاسمان، کاریک
نین.

(مەلی) گۆشتی زیادی نییە، توندوتۆڵ، لەبارە و بێ خۆ جوانکردن
جوانە، ددانی پێک و بەفرین، لێوی هەوایەک گۆشتن. چاودەچاوم
دەبێ:

(ئازاد، قسەم پێتە!)

- فەرموو!

(بەیانێ هاتم ئەوەت پێ بلێم، دوینێ شەوی هاتبۆنە خوازینیم)
هەڵدەبەزمەو، لە پشتین بەرەژێرم دەمری، تف دە زارمدا ویشک دەبێ،
قورسایێ خەمبێکی گران هەست دەکەم، کاس دەبم، وەک بەرق بگری،
نامەوی دووپاتی کاتەو، لە ئەکاو دەلی:

(ها! چ بوو عەبەسای؟)

- نا، کێ کێ، کێیە؟

(هەگ داوەشیی! چ باسە، کچ دەبی میتردی بکا، چ بکەم دەبەر بەشی
خودای مرم، ئەتۆ پیاوی، ئەمن زەعیفە.)
لە قاقای پێکەنین دەدا، دلم وەک گونی هەللاج کوته‌کوته‌تی. مل
هەلدین:

(ئازاد! بەختەوهری منت ناوی؟ ناتەوی دامەزێم!)

- چۆن شتی وا دەلێی (مەلی)، زۆر حەز دەکەم بەختەوهر بی.

(ویناچی وایی، باشە، باشە، سەر هەلێنە!)

دەست و پێم ون کردوو، نازانم چ دەکەم، دەروانە دار و دیوار، چرای
مالی سەرکار کوژاوەتەو، چرا خەویکی کز دایسی، قۆلم توند دەگری
رایدەوەشیی:

(چییە، حەبت خواردوو!)

- راستییەکی بیرم لەو نەدەکردوو، پێم وابوو هەر منالین،
دوورکەوتنەو لە ئاوالی مندالی گرانە.

وەک تەواریکی شەڕانی شەبەقی چاوەکانی بەرێ کردە نیو بیلەیلە

میشکم وهک پیشوو کار ناکا، هانهم له رەفتاری کچه‌کان وەرگرتووہ.
له‌خۆه‌ چاو‌م ده‌چیتە‌ که‌لینی‌ پە‌رده‌، ئە‌ش‌ره‌ف‌ خانم‌ له‌ سه‌ر‌کار‌ ج‌حیل‌ت‌ره‌،
ج‌وانه‌، ر‌ه‌زاس‌وو‌که‌، نازانم‌ چۆن‌ بووه‌ میت‌دی‌ پ‌ی‌ کردووہ.
سه‌ر‌کار‌ نایب‌، گ‌ه‌راوه‌ته‌وه‌، به‌لام‌ زۆر‌ به‌دار‌ و باره‌، سینگ‌ پان‌ و مل‌
ئە‌ست‌وو‌ره‌، ه‌ه‌ر‌چه‌ند‌ تانویۆ‌ سپی‌ ده‌ سه‌ر‌ و سمیل‌ی‌ که‌وتووہ، توند‌ و
تۆلی‌ لاوه‌تی‌ تێ‌دا‌یه‌.

سه‌ر‌کار‌ فرۆفیل‌ی‌ زۆرن‌، ئاره‌ق‌، تریاک‌، به‌رتیل‌، شلتاغ‌، ئە‌وانه‌ی‌ له‌ لا
ئیراد‌ نییە‌، ئە‌وه‌نده‌ی‌ ه‌ه‌یه‌ ده‌ گ‌ه‌ر‌ه‌ک‌یدا‌ ئە‌ه‌وه‌نه‌، سه‌ری‌ خۆی‌ داد‌ه‌خا،
که‌س‌ ئە‌زیه‌ت‌ ناکا، ب‌ی‌ ح‌ه‌یا‌ و ش‌ر‌ و د‌ر‌ نییە‌، ماله‌که‌ی‌ ته‌نیا‌ له‌ مالی‌
ئیمه‌را، ئە‌ویش‌ له‌ هۆده‌که‌ی‌ من‌را‌ دیاره‌.

فر‌ف‌ره‌یه‌کی‌ به‌رق‌ی‌ ده‌وه‌تاغه‌که‌یاندا‌ ده‌سوور‌ی‌، جار‌ جار‌ لایه‌کی‌ پ‌ه‌رده‌ی‌
تۆری‌ ه‌ه‌ل‌ده‌داته‌وه‌، گ‌ره‌م‌اف‌ۆن‌یت‌یک‌ ده‌نگ‌ی‌ ه‌ه‌یه‌ و ر‌ه‌نگ‌ی‌ نییە‌، (ناهید‌)
(غروب‌ توی‌ کوهستان‌) ده‌ل‌ی‌، ئە‌ش‌ره‌ف‌ خانم‌، نه‌رم‌ نه‌رم‌ ده‌گه‌لی‌ ده‌ل‌ی‌،
جاری‌ وایه‌ ده‌نگ‌ ه‌ه‌ل‌دین‌ی‌، ده‌نگ‌ی‌ ه‌ه‌ردوو‌کیان‌ زۆر‌ خۆشه‌، نه‌رم‌ نه‌رم‌
ئاهه‌نگ‌، خه‌م‌ ده‌بار‌ین‌ی‌، ئاه‌ و سۆز‌یک‌ی‌ تایبه‌تی‌ ده‌ده‌نگ‌ی‌ ئە‌ش‌ره‌ف‌ خا‌م‌دا‌
ه‌ه‌یه‌، جار‌ جار‌ ه‌ه‌ست‌ ده‌که‌م‌ ده‌گری‌، ده‌بیته‌ ناله‌، ناله‌یه‌کی‌ خۆش‌.

سه‌ر‌کار‌، یه‌ک‌ دوو‌ ئیست‌کان‌ ه‌ه‌ل‌داو‌ی‌، ده‌چیت‌ه‌ سه‌ر‌ مه‌نقه‌لی‌،
ئاهه‌نگ‌یک‌ی‌ بن‌ بزۆکه‌ی‌ ترکی‌ بل‌یند‌ ده‌بی‌، ئە‌ش‌ره‌ف‌ خانم‌ خۆی‌ ده‌گه‌ل‌
ده‌سوور‌ین‌ی‌، له‌ژێر‌ پ‌ه‌رده‌وه‌، وه‌ک‌ ه‌ه‌ور‌یک‌ی‌ ته‌نکی‌ بۆر‌ دیاره‌، دیت‌ه‌ سه‌ر‌
نووک‌ی‌ قامکه‌ گ‌ه‌وره‌ی‌، غه‌م‌ و سه‌ما‌ وێ‌رای‌ یه‌ک‌، سه‌ر‌کار‌، نه‌شه‌یه‌،
چرتکه‌ ل‌ینده‌دا، ده‌نگ‌ی‌ قامکه‌ به‌قه‌وه‌ته‌کانی‌، وه‌ک‌ ته‌قه‌ی‌ دوو‌ داری‌
ویشک‌ ده‌چن‌، ر‌ه‌سه‌ر‌ ئاهه‌نگ‌ ده‌که‌ون...

(مه‌لی‌) دیت‌ه‌ ژوو‌ر‌ی‌، له‌به‌ر‌ پ‌ه‌نج‌ه‌ره‌ واوه‌ دینم‌، زیت‌ه‌ی‌ چاوی‌ د‌ی‌ دیاره‌
مه‌تل‌ه‌بی‌کی‌ پ‌ی‌یه‌، له‌ به‌ری‌ پ‌ی‌ی‌ تا تۆقی‌ سه‌ری‌، به‌چاوی‌کی‌ ک‌ریارانه‌
ده‌روانم‌، سه‌یر‌ ش‌ک‌لی‌ گۆ‌راوه‌، سه‌ه‌زه‌یه‌کی‌ شیرنه‌، وه‌ک‌ زه‌ری‌ ده‌چن‌، نا،
شیرن‌تره‌، که‌س‌ ه‌ینده‌ ر‌ه‌زا‌ خۆش‌ نییە‌، ش‌ه‌رانی‌، روو‌ ه‌ه‌ل‌مالا‌و، ه‌یند‌یک‌
ده‌سته‌یه‌، چ‌وو‌زه‌ که‌نگ‌ر‌یک‌ه‌، گ‌ه‌زیه‌یه‌ک‌، خۆرس‌ت‌یک‌ یا ر‌ه‌شه‌ ر‌یحانه‌یه‌ک‌،

- ژيانی ژن و مېردايه تی له ئەوینەوه دەست پێ دهکا.

بزهیه کی هاتی:

(ئەتۆش ئەوانه دهزانی، جەنابی ئیفلاتوون! ژيانی هاوبهشی له سه تی نهوود و نۆی، غهريزهیه، ههوهسه، ئەوین هەر جارێک رهنگه پېش پێ، ئەویش بۆ هیندیک کهس، زۆر جاری واش ههیه هەر یهکیان دهسووتی، ئەوی تر بهبای خهیاڵیدا نایه.

ئەوین ده ژيانی هاوبهشی، ژيانی ژن و مېردايه تیدا، ورده ورده دهتۆتیهوه، سووک دهپێ، تیک دهچێ، ون دهپێ و دهمری). له مېژ بوو دهمرانی بهغیرهته، بهلام پېم وانهبوو، قسهی ئاوا بزانی، بهپیکه نینهوه دهلېم:

- چت جواب دانهوه؟

(دهمهويست پرس بهتۆ بکه، تۆ دۆستی منی، ئاقلی، له حاست ئەو کورانهی دیکه، کهمیکیش بهغیرهتی، یانی وهک ئاگام لی پێ هەر دی و بهغیرهت دهبی، نه زهری خۆت بلتی؟)

نازانم چی جواب دهمهوه، بهپرێک راوهستانهوه:

- بهئاقلی من، مهسعود کورپکی باشه، بۆ شهريکی تۆ رهنگه زۆر تهواو نهپێ، بۆوا پهله دهکهی، دلت تۆقی، ههتیویک هەر وهدهس دهکهوی، جاری دهرسه کانت تهواو که، داشقهیهکت دهرسی کهوتوو ماوه.

لېم مۆر بۆتهوه، چاوپکی قیچاندوه:

(دهمهويست بزانه ئیفلاتوون چۆنی تپدهگا، دهنه مهیتی خۆم بهحیزی وا هه لئاگرم، ههتا ئەتۆش رازی نهبی شوو ناکه، بهلام بهو شهرتی ئەتۆش پرس بهمن بکهی.)

بهشوین ئەم قسهیه، هه ناسهیهکی قوولی هه لکیشا، ددههروونیدا، مهشخهلی ئاگریکی بهتین دهبینم، زۆر شت، زۆر مهتلهب ده چاوه رهشهکانیدا دیاره، مهلی، ئالوگۆرپکی تاییه تی بهسهردا هاتوه، قورستر له ههمیشه دهلېم:

- کهسم له تۆ نیزیکتر نییه، له دایکم شهرم دهکه، دایه خهیاڵ

چاوم، بئ ئیختیار چاو ده‌ترووکیتم، خه‌ربکم خۆم به‌هیزکهم، وه‌خۆ دیمه‌وه، نابئ بیدۆریتتم، پیاوانه‌ راده‌وه‌ستم، کاره‌ و هاتووه، تازه‌ به‌من چی؟ هه‌رچی ده‌کا بیکا، من نابئ ده‌سبه‌سه‌ری که‌م، خۆ من چم له‌و بابته‌ ده‌گه‌ل نه‌گوتوه‌.

نازانم چۆنی پینه‌ که‌مه‌وه، په‌ته‌م که‌وتۆته‌ سه‌ر ئاوئ، ده‌ترسم قسه‌یه‌ک بکه‌م، دیسان ده‌نگم به‌له‌رزئ، سه‌ر به‌رز ده‌که‌مه‌وه، چرای مائی ناب

هه‌لبۆته‌وه، دایکم هه‌رای دایه‌ خه‌یال ده‌کا:

(خات خه‌یال چاوئیک له‌ ئاوئ چیشته‌که‌ که‌، خویئ بجیژه، ئه‌گه‌ر کوئیوه‌ سفرکه‌ه‌ راخه‌.)

له‌ نه‌کاو بئ ترس و له‌رز چاو ده‌چاوی ده‌بم:
- ده‌ی!

(ده‌ی نا، دووازده‌ی، ناردوو یانه‌ته‌ سه‌رم.)

- ئه‌و شازاده‌ کتیبه‌؟

(مه‌سه‌ودی کوری وه‌ستا براهه‌)

- کورئیکی خراپ نییه‌، زۆریش به‌ئه‌ده‌به‌.

(هه‌ر رقم له‌و به‌ئه‌ده‌بییه‌یه‌تی، دوو سئ جارن ته‌شریفی تریوی ده‌هاته‌ سه‌ر رپگام، وه‌ک کچۆله‌یه‌ک سوور هه‌لده‌گه‌را، ده‌مزانی ناویرئ زار بکاته‌وه، نازانم له‌ چی ده‌ترسن؟!)

له‌ تۆ.

(بو ئه‌من گورگم؟)

- نه‌وه‌للا زۆریش کچی چاکی.

سه‌رئیکی، سه‌رکه‌وتووانه‌ی لی راوه‌شاندم:

(ئه‌ی بو تووشی پیاوئیک نایه‌م، نیرانه‌ چاو ده‌چاوم برئ، سه‌ودا ره‌زا و ره‌حمه‌ته‌، ئا، یا، نا)

به‌ توندی نه‌راندتم:

- ژیانئ هه‌وبه‌شیت پی سه‌ودایه‌؟!

(ئه‌ی چییه‌؟)

دەچی، تېر و پېری، کۆک و پۆشتهی، لە تەری دەخۆی لە ویشکی دەخەوی، خۆپندەواری، دەس پۆییوی، ساحیب عیال و تایەفەیی، خەلک دەتناسی، نێو بەدەرەو، جوانی گەرەکیی، کچ و مچ بەتەماتن...

کۆرە ئازاد! زۆر بەماتیت دەبینم، چ قەوماوە کورائیم، چ ھەییە و بەدایە خۆت نەگوتوو، ئەگەر خەمی دایە خائمتە، ھەر بۆ خۆشی بەو حالە راھاتوو، کورم کاری خۆی چی دەگەڵ ناکرێ، ھەزار کەسی زەلیل دەو شارەدا ھەییە، زەوادی شک نابا، بەس نیببە شوکور ئاتاج و موحتاج نین، بێ کەسوکار نین، ھەناسە سارد نین ئەگەر ئاشقی لەبۆ بەدایە خۆت نەگوتوو، لە توو وایە ئەمن مردووم، چ زۆرن کچۆلە، دەس لەسەر شانی کچی شای دانێ، دەبی قەرەواشیت بکا، ئەیبی خەیاڵ دەبەر ئەو ھێ چاوە جوانانەت مری، لە بۆ دل بەخەمی، بۆلێ بزائیم چت دەدل دان لە لای من وەیلێ، خۆ من لە تۆ بەدەر چ شک نابەم، بەسەری توو نامەوێ بە کزیت وەبینم، لە مێژە دەمەویست ئەوھانەت ھەرز کەم، ئاخەر پێم بۆلێ، لەسەر چی پەرۆشی؟

دایە خەیاڵ بێ نیتوێر قسە دەکا، فرمیسک بەروومەتیدا دێنە خوار، بەگریانەو ديسان نالاندی:

(پۆلەگیان چم لێ مەشیئەرەو، دایە خۆت سەری لەبەر تاوێ سپی نەکردوو. بەمنداڵی لە ماله ئاغا میرزا فەتاحی گەورە بووم، بەجھیلێ لە ھەندەران ژیاوم، چوار مێردم کردوون، دنیا م قوونە کەو کردوو، کۆرە ئازاد! دەستی من و داوینی توو، خەلک بەسەودایت لێ حالییە، ھەرچەندی بەکزیت دەبینم، کراسیک گوشت کەم دەکەم.

دەوی بیت و مامت لیت لە فیلێ بی، کۆرە خراپی بەسەر دینم، بەو خواپەیی لە ژووری سەریبە، چم پێ نەکرێ خۆم لە لوولەیی تۆپێ دەبەستم، ئەتو پیت وایە دایە پیرەت چ نەفوورائیکە، دەرک و دیوانیان لێ دەگرم، بیت و مسەو دەپەکت بەسەر بینن، سەلای سە و بەیتی کەریان پێ دەکەم، زوو کە چت دە دلدا بەدایە خۆتی بۆلێ، ئەدی بەمیوانت بم، بزائە چلۆنت دەفریای دێم، خۆ دەس نیبە دە گۆزەیدا مابی!

ئەورۇپىيى نىيە، بىي پىرسى تۆھەرگىز كارى وا ناكەم، جارئ خەيالئى
خوتىندىنم ھەيە لانى كەم تا چوار سالى دى ھىچ، پاشان بزانيں چۆن دەبئى .
ھىندىك سەرشىتانه:

(ئەمىش تا چوار سالى تر رادەوہستم، ماناشى ئەوہ نىيە مىرد بەتۆ
بکەم)

- ئەدى بۆ رادەوہستى؟

(ھەر مىردى ناکەم، ئازاد سبەينى دئى كەمىكم دەرس پىي بلئى!)

جا بۆ ئەتۆ نايەى، قەتت ديوہ وەستا بچىتە لاي شاگرد؟

(ئاخر ھەست دەكەم، دايكم وای پىي خوش بئى.)

- لەبەر چى؟

(لەبەر قسەى خەللىكى.)

- زۆر چاكە، قاوہلتوونئى لەوئىم.

مەلى، رۆيشتەوہ مالى خۆيان، دايكم زۆرى ھەول دا بۆ شام گىر نەبوو.

پاش شىتو خواردن، لە ھۆدەكەى خۆم، سەرم بەسەر رۆمانىك داگرتوہ،

لاى نىبە شەوہ، دايە خەيال بىي ھەست وەژوور دەكەوئى:

(ئازاد گيان نەخەوتووى؟!)

سەر ھەلدىئىم، وەتاغى دايكم لە مىژە بىدەنگە، پەرىك كاغەزى سىپى

دەنپوكتىبەكە دەنئىم:

- نەنە گيان! من خەرىكى خوتىندەوہم، ئەگەر خەوت دئى برۆ بنوو.

(دەمەوئى بەدزى خانم ھىندىكت قسان دەگەل بکەم.)

نازانم بۆ بەدزى دەيەوئى بىدوئىنى، چى بەدلدا ھاتوہ؟ نىيازىكى نىيە،

داواشى كەمە، دەمالئىدا بەتەواوى دەستى دەروا، دەبئى چ بلئى، خىرايەكى

دەلئىم:

- فەرموو قسەكەت بلئى!

(رۆلە گيان! ئەلخەمىلا بوويە پىياو، خەم، خەفەت و خۆماتەدان، لە بۆ

پىياوان ھەيىكى گەلئى گەلئى گەورەيە، خۆ من چ كەموكوريت تىدا نايىنم،

ھەرچى زەينئى خۆم دەدەمە ولاتى كەمىت نىن، مال و حال وەك مالى شاي

دە خەونەکاندا، ئەفسەرم، ساحتیب مەنسەبم، زولم دەکەم، لە خەلک دەدەم، هاواری دەکەن، رادەچەنم، جاری وایە ژن و منداڵم هەیه، دەو خەونانەدا، عەجەمم، ناوم (حوسین)ە.

دایە خەیاڵ هیندیکی بۆ مات بوو، لە نەکاو وەک لە غەیبەو پیتی بۆلێن:

(ئەو خەونانە حیلایان هەیه، بێتوو کاری شایەتینی، جندۆکە و شتی دەوایی، حیلای ئەوێ، قورئانە پەر سوورەکی حاجی بێنمە و تاغی توو، پیش نۆستن شاد و ئیمانیکی بەحەق بێنی، ئایەتەلکورسی بخوێنی، بەدەسنۆژەو بنووی.

دەو هاتوو کاری مۆتە بی، دەبی لەسەر پشت نەنووی، رووت دە قیبلە بی، هەر مۆتە هاتە جەستەت دەست بەری بۆ دێخوونی.

دەنا نا، هاتوو ئەو هانەش حیلایان نەکرد، دەبی بۆ خۆت ئەو هێ فیکرانە لە سەرت دەراویتی، هەر ئەو خەونانە بەئاو دەدانیشت مەزانە، پیاوی، بەغیرەتی، هەرەتی پیاو تەیتە.

هەموو شەوان خۆت لی دەکەم، ئەحمەدی بێخەم، بەسەر هاتی ئەحمەدی بێخەم هیندە قورس و گران بوو، هەرکەس دڵ بەخەم با، پەنای بۆ ئەحمەد دەبرد، ئەویش نەقلی خۆی لە بۆ دەگێراو، کابرای گۆڕین لە تاوی خەمی ئەحمەد هی خۆی لە بێر دەبردەو.

لە منت نەکەوی، بۆلێنی هیندی ئەحمەدی بێ خەم پێ نەکرێ، ئەتوو لە ساواایییەو فێرە حەکایەتی، دایە خۆت هەتا ژن و منداڵ دەورەت دەدەن هەموو شەوان حەکایەت بۆ دەلێ، وەهات ئەو ساحتیب مەنسەبە جیزابە لە بێر دەبەمەو، خوشەو نەبی.

هەر ئێستێ راستەوێ، دەزنوێژی وەشو، قورئانەکە دێنم، لەسەر رفحە دیار دەنێم، «دایە خانە» یش ئەو ئاوم لە پەنا داناو، خەپ خەوی لی کەوتوو، هەستە کورام، بەهیمەتی دە پیاو چاکان خەون و مەوان فری دەدە.

هەر چەند بەشیکی قسەکانی دایە خەیاڵ جوان و بەجێ بوون، بەلام

حاجی بابت به‌که‌ره‌م‌ی‌ خ‌و‌ای ش‌اد‌بی، پ‌رس و ج‌و‌ی پ‌ی‌ ده‌ک‌رد‌م، له‌ ت‌و‌و
و‌ایه، نه‌ خ‌و‌ی‌ت‌ن‌ده‌وار چ‌ی‌ ده‌بار‌ان‌دا نی‌ی‌ه، نا‌نا له‌ م‌ن‌ت نه‌که‌و‌ی خ‌و‌ی ب‌و‌
نه‌خ‌ه‌ی، کار له‌ پ‌ی‌ا‌و‌ان ده‌قه‌و‌م‌ی، ب‌ل‌ی‌ ب‌ل‌ی‌ ک‌و‌ر‌ان‌م، له‌ ش‌ی‌ر تر‌سان مه‌ن‌ع
نی‌ی‌ه، به‌ل‌ان ده‌رج‌ی د‌ی، ح‌ی‌لا‌ج‌ی ده‌ک‌ر‌ی، د‌ن‌یا به‌خ‌ه‌مان پ‌ی‌ک‌ ن‌ای‌ه
د‌ای‌ه خ‌ه‌ی‌ال به‌گ‌ری‌انه‌و‌ه، وه‌سه‌ری ک‌رد‌و‌ه ن‌ای‌مال‌ی‌ته‌و‌ه، ن‌از‌ان‌م چ‌و‌نی پ‌ی‌
ب‌ل‌ی‌م، ت‌از‌ه ده‌س‌ت‌به‌رد‌ار نی‌ی‌ه، ه‌ه‌تا ئ‌ه‌و‌ه‌ی ده‌ د‌ل‌م د‌ای‌ه ب‌و‌ی ه‌ه‌ل‌نه‌ر‌ی‌ژ‌م ژ‌یر
ن‌ای‌ی‌ته‌و‌ه.

خ‌و‌ی ل‌ی‌ ده‌ده‌مه ل‌انی گ‌ال‌ته و ج‌ه‌ف‌ه‌ن‌گ:

- د‌ای‌ه گ‌ی‌ان! ر‌اس‌تی‌ی‌ه‌که‌ی ئ‌ه‌و‌ه‌یه چ‌اک‌م ت‌ی‌گ‌ه‌ی‌ی‌و‌ی، ده‌ف‌کر د‌ام، به‌ل‌ام نه‌
نا‌ش‌ق‌م نه‌ سه‌و‌د‌ای‌ی، نه‌ م‌ام‌م ل‌ی‌م له‌ ف‌ی‌ل‌ی‌ی‌ه، ده‌ل‌ی‌م، د‌ای‌ه خ‌ه‌ی‌ال ئ‌ه‌و‌
که‌ش‌ه‌ی م‌ی‌رد‌ی ب‌کا ته‌ن‌یا ده‌م‌ی‌ن‌مه‌و‌ه، ئ‌ه‌و ف‌کر‌ه‌ی له‌ ت‌و‌ ده‌که‌م ب‌و‌یه م‌ات‌م،
ئ‌ه‌ر‌ی له‌ سه‌ر چ‌ه‌ند‌ی خ‌و‌ت م‌اره ده‌که‌ی؟

فر‌م‌ی‌س‌که‌کان‌ی س‌ر‌ی‌ی‌ه‌و‌ه، ه‌ه‌رو‌ا به‌خ‌ه‌م‌بار‌ی:

(له‌وان‌ه گ‌ه‌ر‌ی، به‌خ‌و‌ای له‌ خ‌و‌ش‌ی‌ی‌ه ت‌و‌و و د‌ای‌ت نه‌با ئ‌ه‌س‌تا‌که دو‌و ک‌ف‌ن‌م
ر‌ز‌ان‌د‌بو‌ون، خ‌و‌م ل‌ی‌ ده‌ خ‌وار‌ه ب‌ای‌ان مه‌گ‌ره، ده‌بی پ‌ی‌م ب‌ل‌ی‌ی، ده‌ل‌ی‌م ز‌و‌و‌که
ز‌و‌و ئ‌ه‌ی‌ی‌ی، ده‌گ‌ه‌ل ت‌و‌وم‌ه!)

- د‌ای‌ه خ‌ه‌ی‌ال به‌ل‌ا له‌ در‌و‌ی‌ان دا، به‌و شه‌ر‌ته‌ی به‌د‌ای‌ک‌م نه‌گ‌اته‌و‌ه، پ‌ی‌ت
ده‌ل‌ی‌م.

ب‌زه ب‌زی سه‌ر‌که‌و‌تن‌ی ت‌ی‌دا ده‌ب‌ی‌ن‌م:

(ئ‌از‌ادی! ئ‌ه‌ی‌ی‌ی، ئ‌ه‌و‌ها ده‌ م‌ن ده‌گ‌ه‌ی، ج‌ا ئ‌ه‌ت‌و‌و ق‌ای‌یل نه‌بی چ‌ل‌و‌ن
به‌د‌ای‌ت ده‌ل‌ی‌م، خ‌و‌ای نه‌کا، ش‌تی و‌ا چ‌و‌ن ده‌بی)

- د‌ای‌ه گ‌ی‌ان ر‌اس‌تی‌ی‌ه‌که‌ی ئ‌ه‌و‌ه‌یه، له‌ م‌ی‌ژ‌ه شه‌وان‌ه خ‌ه‌و‌نی نا‌خ‌و‌ش
ده‌ب‌ی‌ن‌م، ئ‌ه‌و شه‌وان‌ه ب‌و‌ خ‌و‌ش‌ت ئ‌ا‌گ‌ات ل‌ی‌ بو‌و.

چ‌او‌ی ده‌زار‌م پ‌ر‌ی‌و‌ه:

(ده‌ی ده‌ی، ر‌اس‌ت، ر‌اس‌ت ده‌که‌ی، ش‌ای‌ه‌د‌م، ه‌م‌رم نه‌م‌ی‌نی، ل‌ی‌م
نه‌پ‌رس‌ی، ئ‌ه‌و شه‌و‌ه‌ی ئ‌او‌م د‌ای‌ه‌ی.)

- ئ‌ه‌ر‌ی و‌ه‌ل‌لا .

نانا ھەر لە خۆی جوان بوو پیاوھتی، ھەر لەوی دەوھشاوھ گەر ووتالی، سالی حورووسی زوو، حورووسەکان دێنە نیوشاری، کوشتاری دەکەن زۆران دەکوژن، زۆرانیش بریندار دەکەن، «خالە سوورە» ھەر وەک لە پێشدا، لە ناحەقی یاغی ببوو، بەخۆی و دار و دەستەبەو، غیڕەتی ھەلناگری، دیتەوھ نیوشاری، دەس دەکا بە حورووس کوشتن، زۆران دەکوژی، ھەتا دەورە دەدەن و شەھید دەکری، پاشان قەبرەکە دەبیتە «چاک» چاک خالە سوورە، کویراییم گاتی جیتی ھاوار و بانگان بوو، ئەو چاکەمان ھەبوو، ئەویش وەبەر خەیبانی کەوت.

کورە جا لە توو وایە «ئاغا میرزا فەتاحی قازی» چ پیاویک بوو، ئەو گلەمەرگت بێ، حەیف نییە دەداری دەدونیایەدا، پاش ئەو کەلە پیاوھ «خەبالی» بەرەلبێنە چوار سەربان بژی، ئای چم دی و چ دەبینم.

پێشی قشونی حورووسانی گرت، لەو شاخی (خەزاییە)، ئەمن ئەوی دەمی منداڵ بووم، دەگەڵ دایکم پەنانشین ئاغای بووین، وەک خەون لە بیرمە، جوانچاک، خۆتندەوار، ئازا و بەکار بوو.

بەخەلکی شاری گوتبوو، لە خەزایی پێشیان لی دەگرم، ھەتا کەللە من لە جاوی نەدووروی پێ دەو شارە ناوین، ئیوەش ژن و منداڵ راگوژن، ئەو سەیانە زۆرن، دەولەتن، نە وەک دەروەستیان نەبەین، ئەویش شەھید کرا، پیاوانە قەراری خۆی بردەسەری.

ئاغای «سالار»ی کۆری ئاغا میرزا فەتاح، ئەویش لەو پیاوھ گەورانە بوو، ئازاد گیان! ئەوھانەت بۆیە بۆ ھەلەدەدەم، ئەتووش رێوشوینی ئەوانە رەچاو کە، لە خەون و مەوانان ئەندیشت نەبی.

«سالار» دەیگێراوھ دەیگوت:

سالتیکی کابرایەکی مەردار، خەلکی چۆمی مەجیدخان، ھاواری لە بۆ ئاغا میرزا فەتاحی ھینا، گوتی: قوربان ئەو مەردی خوا بەمنی دابوو، چەتە پرایان داوھ.

شونەکم ھەلگرتوون، قەرە بەقەرەیان ھاتووم، روویان دەلای دەرمان و قەزڵجەھێ کرد، دەرەقەتیان نەھاتین، ئیمە چوار کەس بووین، ئەوان دە

سەرجه‌می شته‌که قوولتر بوو له‌و عیلاج‌ه‌ی ئه‌و بو‌ی دیبوومه‌وه.

تا ئیستا چهند جارێن چووبومه‌و لای، دوکتۆری ره‌وانناس، ئه‌وانیش چییان پێ نه‌کرا‌بو، ئه‌م خه‌ونه‌ وه‌ک مۆرکه ده‌یخواردم.

ده‌مه‌و‌ی هانه‌ی ئه‌م خه‌ونه‌ بدۆزمه‌وه، چم به‌ چ بۆ ناکر‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌ونه‌م هه‌ر وه‌ک زۆربه‌ی شه‌وان دیوه، هه‌ر دیبام، به‌لام سه‌روان نه‌بام، حوسین نه‌بام، مه‌ئموری ساواک نه‌بام، خه‌لکم ئه‌زیه‌ت نه‌کردبا، نا‌ره‌حه‌ت نه‌ده‌بووم.

من عه‌زابی و‌یژدانی، ب‌ی و‌یژدانی حوسین ده‌کیشم، له‌ حه‌یفی خه‌ونی ناپیاوی خه‌و له‌ چاوانم ده‌تۆر‌ی، ه‌ینده‌ش زیندوون ده‌کر‌ی ده‌ستیان ل‌یده‌ی، من کوره‌ کورد‌یک‌ی هه‌ژاری ب‌ی ده‌سه‌لاتم، ته‌نانه‌ت ئازارم به‌م‌ی‌ترووله‌یه‌ک ناگا، ده‌خه‌ودا ئاوا مله‌هور، که‌له‌گا، قامک ئه‌ستوور و به‌قه‌وه‌ت.

من ئه‌زیه‌تی که‌سایه‌تی خه‌ونه‌کانم ده‌کیشم، هه‌رچه‌ند ده‌مه‌و‌ی به‌خۆمی س‌بوت که‌م، من ئازادم، مه‌زلووم، ئه‌زیه‌ت و ئازارم بۆ که‌س نییه‌، بۆم ناکر‌ی، ده‌خه‌ودا هه‌ر ئه‌وه‌م که‌ نیم، جاری وایه‌ حه‌بی و‌ال‌یۆمی ده‌ میلی داویم، ب‌ی هۆش و ئ‌یختیار ده‌خه‌وم، که‌چی خه‌ونی گۆزین ده‌ستم له‌ کۆل ناکاته‌وه.

له‌سه‌ر ج‌ی‌گا که‌م ڕاکشام، دایه‌ خه‌یال عه‌له‌ت‌ری که‌ ده‌کوژ‌ین‌یه‌ته‌وه، ئه‌و‌یش به‌ئه‌س‌پایی در‌یژ ده‌ب‌ی، سه‌ب‌یله‌ گ‌له‌که‌ی ئاور ده‌دا، دوو م‌ژی توند‌ی ل‌ی ده‌دا، ئاوره‌که‌ی به‌قامکه‌ گه‌وره‌ی ده‌ته‌پ‌ین‌یه‌ته‌وه، ڕاو‌ی‌ژی زاری ت‌یکه‌لا‌وی که‌ له‌ بن له‌ه‌جه‌ی، مه‌نگور و سابلاغ، جار جار مایه‌یه‌کی شارو‌یرانی‌شی ل‌ی ده‌دا:

(ئازاد گیان! به‌ناشکوری نه‌بی، ئه‌وه‌ی من له‌ سابلاغ دیومه، که‌متری ده‌بینمه‌وه، ئه‌و شاره‌ ج‌یتی پ‌یاوی ده‌که‌له‌ که‌له‌ بوو، «خاله‌ سووره» پ‌یاوی وا هه‌ر تاریفی نایه، داخی ئه‌وه‌ ده‌مکوژ‌ی، هه‌تیو مه‌تیوی وا هه‌یه، هه‌ر ئ‌یستا هه‌یه، له‌ ژن‌ی خ‌ویان ده‌ترسن، ترۆقیون، که‌س نییه‌ له‌ ماله‌ خ‌وی زمانی ب‌گه‌ر‌ی، کوره‌ خ‌و سال و زه‌مانان ئه‌وها نه‌بوو.

«خاله‌ سووره» چه‌ته‌ بوو، ڕ‌یگری ده‌کرد، لات وانه‌ب‌ی د‌ی‌له‌ د‌زه‌یه‌ک بوو،

گوتم:

«مەرەكەم دەویتەو، دەستووری ئاغا، خیرایەکی بێ تەقە بەجیی
هیتلن»

چەتە گوراندى:

«لانی كەم ئیزمان بده نانهكه مان بخوین شهكیکمان كوشتۆتهوه با
لهكيسمان نهچی»

به توندی هەرام کرد:

«بهو قسانه پیت وانه بێ دهخافلیم، دهستی بو بهرن، دهستو دهپه پینم،
دوو دهقیقه و دهخته، بوو به سێ وهك رووی بیژنگی كونكون دهکرتن»

چەتە سوار بوون، لەمە نه دیو بوون، دهگهڵ ساحیب مهړ و یهکیک له
پیاوهکان، داگه راینه لای ئاورهكه، بهکاک سهیدم گوت، سهړی چۆل
مهکهن، ئاورهكه ته نیا کلێک بوو، نیوه دامرکاو، دایيسا، چ خۆراکی لی
نه بوو، نهو پیاوی دهگهلم بوو، ئاورهكه ی کوژاندهوه، ژیر ئاورهكه ی
به ئاورهنگی چوار قامک لادا، بوخچه یهک وه ده رکهوت، ورگه مهړ بوو،
شۆرابۆوه، گوشته که یان هه بهرۆنی خۆی تیکردبوو، تیر خویان کردبوو،
بهستبوویان، ئاوریان له سهړ کردبۆوه، قهت له مالی خۆمان خۆراکی هینده
خۆشم نه خواردبوو»

دایه خه یال بیدهنگه، ورده ورده خه و به سه رمدا زال ده بی. تالاری
باشگای ئه فسه رانه، دهگهڵ زهړی له سهړ کورسی، له په نایهک دانیشتووین،
په له میوان، یهکی دی نابا، ژن و پیاو، تیکه لێ، بۆنی عه تر و
ئه سپه ندهر، عوود و ئۆدکلۆن به گژ پیاوی دادی.

ئاوینه و شه مدامان له پی شه، مه لا ده بۆلێتی، قهند و نه باتمان له سهړ
ده سوونهوه.

زهړی هه موو گیانی پیده که نی، له بنه وه لێی په با ده دم، سه بریک
دهستی ده گرم، توند ریکی ده کوشم، به سرتە له بن گویم ده لێ:

- سه بر، هاوار ده که م.

چرای په نگا و په نگ، خشل و زیوه، هه ریر و زهړی، وهک بارانی

دوازده‌یه‌ک، ده‌گه‌ل به‌ره‌و روویان ئاسۆگمان دا، هه‌وه‌ل ده‌سپژ سێ یه‌کسمیان له‌ ئه‌رزێ داین، دیاره‌ نه‌یانده‌ویست بۆ خۆمان بکوژن، چاوم کرد خۆ ده‌په‌نای تو ناویم، به‌ده‌سپژێکی دی ئه‌سپه‌که‌ی خۆشم ده‌چی، به‌پێیان ده‌ستم ویت رانه‌ده‌گه‌یشت، ئیستاش خۆت و پیاوه‌تیت.

«ئاغا» بانگی کردم، فهرمووی:

سالار، پیاوه‌کان هه‌ل‌گه‌ره، ئه‌و مه‌هره‌م له‌ توو ده‌وێته‌وه، مه‌هری نه‌هینیبه‌وه، مه‌به‌وه، ئه‌وه‌شت له‌ بێر بێ گوێبه‌لێک که‌م نه‌یه‌ته‌وه، ئیدی که‌رکیکی پاشقول نه‌ده‌ی، بلێی هه‌ر ئه‌و هه‌بوو، بانگی کابرای مه‌رداری کرد، فهرمووی: سه‌ر حیسابی مه‌ره‌که‌ت به‌، ده‌بی پێم راگه‌یه‌ننه‌وه.

پیاوه‌کان و کابرام وه‌دووی خۆم دا، به‌و کێوانه‌ی هه‌وته‌وانه‌ و ساره‌واناندا هه‌ل‌کشاین، به‌ربووبه‌نه‌وه‌ دیوی قه‌ل‌ج‌ه‌ی، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو، ماوه‌یه‌ک گه‌راین، به‌سه‌ر مه‌ره‌که‌دا که‌وتین، ده‌نیو دۆلێکدا مه‌ره‌که‌یان نواندبوو، ئاوریان دايسا، کۆزێکه‌یان به‌ستبوو، به‌سه‌یدی بانبۆکه‌رم گوت: سه‌ید «ساله‌ح» رۆژ دره‌نگه‌، شه‌و به‌سه‌ر ده‌ستان دابی، سێله‌ هه‌ل‌گیرئ، چمان له‌ ده‌س نایه‌، هه‌زار جار له‌ منت که‌وی چوار که‌سان هه‌ل‌گه‌ره، ئه‌ولاولایان لێ بگرن، ئه‌من ده‌نگیان ده‌ده‌م، هاتوو ده‌ستیان نه‌دا، ته‌قه‌ی ده‌که‌م، هه‌وه‌ل ته‌قه‌ ئه‌سپه‌کانیان، پاشان مه‌ریان به‌جێ نه‌هێشت ئیدی مه‌یان پارێزن، که‌س وه‌ دوامه‌ده‌ن، ئاغا ئابرووم ده‌با).

سه‌ید، هێنده‌ی فوو له‌ قه‌ننه‌ی که‌ی راپه‌ریه‌ ئه‌ولاولایان، به‌پیاوه‌وه دامه‌زرا، چومه‌ بلێندایی گوراندم:

«سالاری کوری ئاغام، کاکێ چه‌ته‌ ده‌وره‌تان گیراوه، خێرایه‌کی مه‌ره‌که به‌جێ هێلن، تفه‌نگان له‌سه‌ر سه‌رو دانین، بێ کێشه‌ برۆن، ده‌نا تاقوو لێ ده‌بیم».

چه‌ته‌یه‌کی ده‌نگ گێ جوابی دامه‌وه:

«ئاغای سالار، بۆ ئاورت کردۆته‌وه، ئه‌و حیزبایه‌ مه‌رداری، نه‌ره‌عیه‌تی تویه، نه‌ ئاوه‌رۆی ئیوه‌ی به‌سه‌ردایه‌، پێ رۆژیکم، مه‌ر قوله‌پێچ کردووه، روحی خۆمان ده‌هیلاکه‌ت خستووه، چت له‌ گیانی من ده‌وی؟»

دەرسم به (مه‌لی) گوتوو، کووچه چۆل و هۆله، (ئه‌شره‌ف) خانم سه‌ری له دروازە کیشاوته‌ته‌ دەر، گه‌ردنی وه‌ک کێل له‌ چاو دهدا، ده‌مه‌وی سه‌ری خۆم داخه‌م، وا برۆم مه‌ودای نه‌ده‌می، مۆله‌تم نادا:

- سه‌لام ئازادا!

- سلاو ئه‌شره‌ف خانم.

به‌ سه‌ر ئاماژه‌ ده‌کا بچمه‌ پێشێ:

- وه‌ره‌ ئازادا جان، له‌ لای دایه‌ خانم باسی مه‌که، به‌گوربانت ده‌به‌وه‌.

خۆم له‌ گێشێ ده‌ده‌م:

- چه‌ ده‌فه‌رمووی؟!

- ئه‌ی هۆگه‌ باز، نه‌واخدان شه‌یتان بووی، کچ میچ دۆره‌یان داوی، به‌ئید نییه‌، ماشه‌للا شیرین شه‌یتان.

لێی ده‌که‌مه‌ شوخی:

- ئه‌من شه‌یتانم! یا؟

- شه‌یتان ئه‌وه‌یه‌ له‌ پێشت په‌رده‌ی ئوتاغ چاو له‌ مین ده‌کا.

هێندیک به‌خۆم داشکاومه‌وه‌، سوور هه‌لگه‌راوم، ئه‌شره‌ف بزه‌ی دیتێ:

- ئه‌توون چاوی منه‌، گه‌یدی نییه‌، ئه‌مما خویدا، له‌ لای دایه‌ خانم باس مه‌که، چاوه‌ جوانه‌کانیش ده‌رویش که، به‌گوربانێ شیرین شه‌یتان.

(ئه‌شره‌ف) خانم تازه‌ کوردی فیڕ ده‌بی، جار جار ده‌نکیکی ترکی ده‌گه‌ل ده‌خا، زۆر شیرین ده‌دوێ.

هه‌رچی ده‌که‌م به‌رم نادا برۆم، گوێی لێ نییه‌ ده‌کووچه‌دا ناگرێ راوه‌ستم، به‌په‌له‌ ده‌لێم:

- خاترجه‌م به‌، له‌ لای که‌س ده‌نگ ناکه‌م، ئیزنم هه‌یه‌ برۆم؟

به‌ بزه‌وه‌ چاوم لێ ده‌کا، منداڵتر ده‌نوێنێ:

- چه‌ندی به‌پۆزه‌، کوره‌ وا ئه‌جه‌له‌ کوێ ده‌چی؟ برۆ ئه‌مما گه‌ولی دا.

به‌ زارکی کووچه‌ی مزگه‌وتی سووردا، با ده‌ده‌مه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌یدانی (ره‌زا

ورده‌زێو زرووقه‌ی دێ، کۆلکه‌ زێینه‌یه‌ک له‌ خرمانی قه‌نه‌وز ته‌رکی تالاری
گه‌وره‌ی داگرتووه‌.

ئاهه‌نگێکی بن بزۆکه‌ لی‌ ده‌دری، پۆل پۆل به‌ره‌و سه‌ما ده‌رۆن، سه‌کۆی
سه‌ما، پێخوستی ده‌یان نازدار و پێشێلی ده‌سته‌یه‌ک په‌رییه‌. ئاهه‌نگی
مه‌ستییه‌، سه‌روودی سه‌رمه‌ستییه‌، پشووی گه‌رمی ژیا‌نی هاوبه‌شییه‌ و
به‌خته‌وه‌ری بی‌ سه‌نور و بی‌ نه‌یاهیه‌ته‌.

سه‌مای ژنانه‌ ورده‌ ورده‌، ده‌بیته‌ ژن و پیاو، نووکی سو‌لی پانییه‌ بلێند
هاژه‌یان دێ، کۆمه‌لیک هاوار ده‌کهن:
(بووک و زاوا که‌شه‌یه‌ک سه‌ما بکه‌ن)

ده‌ستی زه‌ری ده‌گرم، به‌له‌نجه‌ولار، تاوسی مه‌ست شان به‌شانم ده‌روا،
چه‌پله‌پێزان ده‌رک و دیواری تالاری هه‌لگرتووه‌، سه‌وزه‌ی سووکبال وه‌ک
په‌له‌پووش ده‌ئامی‌زمدا ده‌سووری، ده‌ست به‌پشتمدا دێنی، چه‌شنی
په‌پوله‌یه‌کی بال ته‌لایی له‌ بان گرتدار.

جه‌ژن تا لای نه‌یوه‌شه‌و، هه‌روا گه‌رمه‌، چه‌پله‌یه‌کی درێژ، ئاهه‌نگی
ته‌داره‌ک و مه‌باره‌ک و هه‌للای به‌پێکرنه‌.

ده‌ستی زه‌ری ده‌گرم، به‌ره‌و ده‌رگا، ماشینیکی سواری پازاوه‌، ده‌چمه‌
پشت فه‌رمان، زه‌ری به‌هه‌زار نازه‌وه‌ له‌ په‌نامه‌، شو‌خێکی سیحراوییه‌.
به‌پێمان ده‌کهن، سه‌فیک ماشینی جو‌راوجۆر، ده‌نگ و هه‌للای و
چه‌پله‌پێزان.

له‌ ده‌رگای خۆمان داده‌به‌زین، پیرۆزیایی، سپاس، مال ئاراسته‌یه‌،
وه‌تا‌غی خه‌و، ئابازۆریکی سوور، ته‌ختی دوو نه‌فه‌ره‌، دۆشه‌گی مه‌خمه‌ری
سوور و مه‌لافه‌ی چێره‌یی.

له‌ نه‌کاو، ته‌قه‌ی زلله‌یه‌ک، خو‌ینی دم و لووتی ئه‌میر، خوودار ده‌بم،
راده‌چهنم، دایه‌ خه‌یال پرخه‌ی دێ، پلته‌ و فوویه‌کی بی‌ ددانی.

***

مہلہک خافی دایکی بہسہد لہون ھول دہدا، چارہنوسی من و مہلی
تیکخاتہوہ.

مہلی دہیگوت:

(ھتا چوار سالی دی میرد ناکہم)

راست ئو دہمہی، من لہ زانکو تہواو دہم، ئہگہر دہرچم، دہردہچم...
کابرای حیسابگہر، دہاتووی باس دہکرد، پارہکہ لہ میوانخانہی
(شہلماشی) بہروالہت لال بو، قسہی نہدہکرد، دہینوسی، ئہگہر لہ
زانکو دہرچم، قسہکانی دیکہشی وہراست دہگہرئ.
من پرسیارم لی کرد:

- نارہحتی مہسہلہیہکم، دہکری بفہرمووی چییہ و چی لی دیتہوہ؟
دہستی دا کوتہ کاغہزیک نووسی:

(خہونی ناخوش دہبینی، پییانہوہ گیراوی، لہ داخی ئو خہونانہ
خہریکہ شیت بی، بہلام چت لی نایہ، دہچیہ دانشگا، لہوی خہون و
ہانہی خہونہکەت لی روون دہبیتہوہ، پاشان ژیانیکی پر مہترسی، زور
جار دہہیلاکەت دہکەوی، ہیزی ئہوین، ئہوینیکی بہقہوہت یاربہدت
دہکا.)

ئو بلئی و نہلئی، دہبی بہہیزیم، ژیان یانی خہبات، خہبات بو
سہرکەوتن.

دایہ خہیال قسہی باشی دہکردن، ھہرہتی پیاوہتیہمہ، دہبی بہتاقہت
بم. رۆژیکی دہیگپراوہ:

(خیل و باریک بہرہو کوستان دہرژیشن، تووشی مہزرایہکی
پاوانکراو ہاتن، پیاویکی قورخچی پیشی گرتن:
(ئیرہ پاوانہ، وہگہرپتن!)

گہرانہوہ، ماوہیہکی زوری دہکیشا، پشت سہریان لہوہری نہمابوو،
میگہل قرانی دہکرد، ھہرچی تکایان لی کرد، رتگای نہدان، لہ ھہر چوار
لاوہ، تاق و لۆ دہہانتہ یاربہدی، کارہکەوی وردہ وردہ گہورہ دہوو.
پیریزتیکی لہرزوک، خوی بہقہلپووزی زبن گرتبو نہکەوی، زلہمووی لہ

شا)، کابرای سه‌وزی فروش هه‌لایه‌تی:

(باقه، باقه، باقه‌ی دوو باقه، ده‌سکه ده‌سکه، ده‌سکه‌ی دوو ده‌سکه، ده‌سکه ده‌سکه، ده‌سکه‌ی تۆنیکه، که‌وه‌ر و پی‌سواز و جه‌عفه‌ری، خه‌نه‌به‌ندانیه‌تی) هه‌تا دوور ده‌که‌ومه‌وه، گویم له ده‌نگیه‌تی، ده‌نگی خوشه، کاره‌که‌ی ده‌ه‌ددی خۆیدا به‌جییه.

به‌ده‌رکی کاروانسه‌راکاندا، ده‌چمه‌بازاری (به‌رداشه‌کۆن)، قاوه‌خانه‌ی حاجی ره‌شه‌ی یه‌کی دی نابا.

به‌شانه‌چرکه‌کۆلان ده‌پی‌توم، مه‌یدانی (حه‌مه‌خرچه) قاوه‌خانه‌ی (حاجی قادری ره‌حه‌مه‌توللا)، وه‌ژوور ده‌که‌وم، پۆلیک بی‌کار له‌بنه‌بانی قاوه‌خانه‌خه‌ریکی ته‌خته و دۆمینهن، نه‌وار به‌ته‌واوی ده‌نگی کراوه‌ته‌وه، ماملی: (باران ده‌بارئ هه‌وری لار...) ده‌لئ، هه‌یندیکی گوی ده‌ده‌می، دیمه‌ده‌ری، ده‌نگی به‌سه‌وزی ماملی، گۆرانی ناسکی هه‌وری لار بردوومی ده‌ناخی ژيانی داها‌تومه‌وه:

«چم به‌سه‌ر دئ؟ حه‌وسه‌له‌ی دووکانداریم نییه، ئه‌گه‌ر نه‌چمه‌زانکۆ، چم بکه‌م؟ دیپلۆم به‌که‌لکی چ دئ!...

کوپه، ئه‌ه، بۆ په‌رۆشی پاره‌کاغه‌زیم، جه‌وازی کار، بۆ چمه؟ به‌خۆم و پیره‌دایک و دایه‌خه‌یاله‌وه، شوکر هه‌یه و زۆریش هه‌یه، له‌سه‌ر چی خۆ ماندوو که‌م.

چ زۆره‌کتیب، چه‌ندی ده‌مه‌وئ ده‌خوینمه‌وه، به‌داخه‌وه له‌به‌ر دایکم له‌سه‌ربازیش رزگار ده‌بم، (مه‌لی) وه‌دیاره‌چاوه‌رییه‌بیخوازم، ئه‌گه‌رچی دوی شه‌وئ ده‌یگوت:

(ژیانی ژن و می‌ردایه‌تی، مه‌رگی عیشقه)

ئه‌و قسه‌زه‌لامانه‌له‌کوی فیر بووه، که‌متری کتیب به‌ده‌سته‌وه ده‌بینم، رۆژ به‌رۆزیش جوانتر ده‌بی، قه‌ده‌ریکه‌مانایه‌کی تاییه‌تی ده‌چاوه‌کانیدا هه‌ست ده‌که‌م، ئه‌م‌رۆ ده‌رسه‌کانی به‌ته‌واوی ده‌زانی، منی بۆ چ بو؟! ره‌نگه‌ئه‌وینی ئه‌بوم، هه‌روه‌ک خۆی ده‌یگوت: (ئه‌وین ته‌نیا جاریکه، دوو ئه‌وین ده‌ژياندا نییه)

(مەنزور ئەو دەیه چۆنە لە زیندان نێم؟)

- بەلێ.

(وێ دەچێ لە بێر چوویم، ڕەنگە لە گرتنم وەرەز بووبن، دەرتیش بۆ من زیندانیکی گەورەیه، دۆست و برادەرەکانم یا گیراون یا هەڵاتوون.

ئەم شارە تووک لێکراوە، هەر شوین و شەقامیکی بۆ من پڕە لە بێرەوری تال، پێش پێی تۆ، پیاویکی ئازەری خەلکی «شووشەوانی تەورێر» لێرە بوو، پاشی دە، پازدە ساڵ ئەو منی دۆزیوەتەو، هاتبوو لەم، ئێستێ و دەدرکەوت قەرارە بۆ نەھاری بێتەو.

پاش تێکشکانی دوکتۆر «موسەدیق» و کۆدەتای شوومی ۲۸ ی گەلاوێژ، مامی خۆشت دەگەڵ سەدان کەس خەلکی ئەم شارە و کوردستان کەوتە زیندان، دادگای نێزانی پەرەندەکانی بەبەست دەپیتا، بەچاوی بەستوو، ئێعدام و زیندانیان دەدا بەخەلک، هەرکەسیان دەکەوتە بەر دەست پەپتەکیان دەدا بەرەو کونە ڕەش.

ئەو سەر و بەندە منیش گیرام، ماوێهەکی زۆر لە زیندانی مەھاباد مامەو، دادگای نێزانی، سەرەکی ئێعدامی دامی.

پاش هەلۆدەوێکی زۆر و دیتنی سەرھەنگ خاجە نووری، قەرار درا بۆ دادگای دووھەم بەرێم کەنە تاران.

دوو دەرەجەدار و سەربازێک بەشوینەو، بەئوتوبوسیکی شەری چەپرەک بەرەو تاران بەرێ کرام.

ئومێدێک نەمابوو، کەس بەکەس نەبوو، خۆت و بەختی خۆت، دوو دەرەجەدارەکان، لە پێششەو، من و سەربازەکەش لە پشت وان، دانیشتبووین، لە تەورێز ڕەد بووین، جار جار لە بەینی قساندا، گوێشەیهک لە بەسەرھاتی خۆم بۆ سەرباز دەگێراوە، بەسەرھاتی پڕ لە بلێندونەوی، گیران و بەربوون، ژيانی گشتی ولاتی مەزلوومی ئێمە کاریکی وەهای لەسەر سەربازەکە کرد، لە نێزیک «قەرەچەمەن» گوتی:

«ئێستا ئێمە ئەتۆ بەرەو ئێعدام دەبین!»

گوتم:

چەنەى شىن بىوو، ددانى دەزارىدا نەبوو، هاتە پيشى رووى دەقورخچى
کرد، دەستى لەسەر کۆشى دانا:

(کورم، قورخچى! ئيرەش پى نەبوو، مەريان کرديانە رى فەرمانى دا،
خەرى چەخماخان هات، خىل و بار وەرپى کەوت)

من بۆ دەبى ئاوا کەم جىکلدانه بىم، کەم دەولە مەندىم؟ خۆ نيازىم بە کەس
نبیە، لە زانکۆش دەرنەچووم چىش، چاوى خەونانىش دەرى، لەورۆرا دەبى
پىاو پىک بىم، پىاو پىکى مەرد و گەرووتال.

بە مەيدانى ئاسنگەراند، دەجمە شەقامى شاپوور، هەلدەکشىم، بەچوار
پى مەزگەوتى هەباس ئاغادا هەتا، مەيدانى حەيوانان بە دەم خەيالە دەم،
مەيدان تىکە و لىکە يە کە باب ئاگای لە کور نبیە، (سولتان ئاغا) م وەبىر
دەکە و پتەو:

- ئا، با سەرىکى لى بە دەم.

لە حەوشەرا بە پىرمەو دە، گنج و لۆنجەکانى رۆخسارى حەکايەتى
سەدان ئاواتى و دەدى نەهاتوویەتى، پىاو پىکى نەسەرەوتوو و بە ئامانج
نەگەشتوو، نبووى تەمەنى دە بەندىخانەدا رابواردوو.

ئارام، مەيوانگر و بەخولق بە پىرمەو دە، سەراسەرى ژيانى پرە لە
کارەسات و بەسەر هات، ژيان نا ژان، ژان نا ژار، لە شازدە سالىيەو
دەگەل سىياسەتى (بەزۆر بەسەردا سەپاوى) و لات دەستە و یەخە بوو،
جاریکى بۆ خۆى دە یگوت:

(سىياسەت وەک دلداری وایە، لە بىر ناچیتەو)

سولتان ئاغا ئاشناى لە مەژینەى بنەمالەى ئیمەیه، لە مندالیيەو
دەیناسم، دەچینە ژوور، بەخیر هاتنم دەکا:

(دەى چۆنى، چ دەکەى برالە؟)

- قورىان لە سایەى تۆو باشم، خەرىکى خۆ ئامادە کردنم بۆ زانکۆ.

(ئیشاللا خویندن دەرمانى دەردە.)

- قورىان بۆ خۆت چۆنى، چۆنە لە دەرى؟

لە قاقای پىکە نین دەدا:

لام، پیک شاد و شوکر بووینه وه

زوری حهول دا بۆ نه هار له لایان بمینمه وه گیر نه بووم.

لای نیوه رۆیه، ده چمه وه مالی خۆمان، (ئامۆژتم) و (فهوزیه) له وین، به گهرمی به خیرهاتنیان ده کم، دواي مهرگی باوکم کهم وابوو به خه بهر بینه مالی ئیمه، دایکم رووم تی دهکا:

- نازاد، شانست باش نییه، ته تو وه درکه وتی، فهوزیه و ئامۆژنت به سهریان کردینه وه، زۆرم حهول دا مندا له کانیش بێن، ئامۆژنت خۆمانه خۆمانه ی دهکا، دهفه رمووی چونه ماله خالیان، به مامتم عهرز کرد، ئه ویش فهرمووی: (له فه رمانداری دهعه وتم.)

مه له ک خانم، له به یانییه وه دوو جارانت هاتوه له دووی دهلی: (سه رو پیم لێناوه، ده بی نازاد بیه وئ.)

حیسابم هاته دهستی، فیتی (مه لی) یه، به یانی له مالی ته وان بووم، چ باس نه بوو، زانیویه فهوزیه لیره یه، بۆ وه نه یبینم، ته و زیافه ته ی وه پتی خستوه، سه ریکم راوه شاند:

- ئامۆژتم لیره بی چۆن ده کړی، بی شک مه له ک خانم نه یزانیوه. دایکم:

- ئامۆژنت ماله خۆیه تی، قهیدی ناکا کوړم.

فهوزیه، په نگیک هینا و برد، ئامۆژتم هه لیدایه:

- نازاد گیان خۆ ئیمه غهیره نین، ئه منیش له میتره دایه خانم نه دیوه، ئاوا ئاسووده تر قسان ده که یین.

فهوزیه به ته وای خۆی رازاندۆته وه، وهک شازاده یه ک جلویه رگی ده بهر کردوه، نیوه تانجیکی چوکه ی هیندیک لار له سه ر ناوه، گواره و کر مه ک، تووق و شامره خت و سه ر پشتینه که ی به ته وای له چاو ددا.

لیوه گۆشته کانی وهک ته تله س سوور کردوون، غه ره و به پۆزه، زیاتر له ته مه نی ده نویتی، ده وری چاوه کانی هه وایه ک با یان کردوه.

(مه لی) ده یگوت: (چاو هه لپزاو) واش نین، ته نانه ت ته و نه خته با کردنه، له جوانی چاوه کانی دانه شکاندوه، پرن له نیاز، به غه مزوه جار

- سه‌تی هه‌شتای ئیعدامیم.

ده‌ره‌جه‌داره‌کان، پرخ خه‌ویان لی که‌وتبوو، نیزیک نو‌ئیری خه‌وتنان بوو، به‌سرته‌گوتی:

«مامه! ئەمن خه‌لکی شووشه‌وانم، ناوم «پاشا» یه، سه‌لت و ره‌به‌نم مال و ملکم نییه، وهره ده‌ستم ده‌گه‌ل بده‌یه، تفه‌نگیکی له‌وانه ده‌ده‌م، به‌جوت خپ ده‌بن، پیکه‌وه راده‌که‌بن، ئەتۆ به‌له‌د و دنیا دیتووی، ئەمن جحیل و به‌تاقه‌تم، وه‌ک کو‌رپیک خزمه‌ت ده‌که‌م، بۆ کو‌ی ده‌لیتی ده‌چین».

مات ببووم، فکرم لی ده‌کرده‌وه، گه‌یشتی‌نه‌ قه‌ره‌ چه‌مه‌ن، بۆ شپۆ خواردن دابه‌زین، ده‌ستی‌ان کردمه‌وه، له‌سه‌ر می‌زپک دانیش‌تین، ده‌ستووری شام درا، پاشا ده‌گه‌لم هات ده‌ست به‌ئاو بگه‌یه‌نم، ولات به‌ته‌واوی تاریک بوو، هه‌ر دوو به‌دوو بووین، ده‌ورو به‌ری قاوه‌خانه‌ که‌سی لی نه‌بوو، گوتی:

«ئو ولاته‌ی به‌له‌ده‌م، وه‌ک به‌ری ده‌ستم، ولاتی خۆمانه، وهره‌ پرۆین ئو مه‌ئمو‌رانه‌ش ئەگه‌ر وه‌شو‌ئیمان که‌وتن، ئەوان ده‌مان‌چه‌یان پی‌یه، ئیمه‌ تفه‌نگ، هه‌تا رۆژ ده‌بی‌ته‌وه‌ ماوه‌مان هه‌یه، به‌عه‌رزێ من بکه، لی‌ره‌ ر‌ده‌ بین هه‌لی و امان بۆ هه‌ل‌ناکه‌و‌یت‌ه‌وه».

هه‌رچه‌ندی بیرم ده‌کرده‌وه، «پاشا» حه‌یف بوو، لاو بوو، هه‌زار هوم‌ید و ئاره‌زووی هه‌بوون، بی گونا‌ه و بی تاوان له‌سه‌ر من ده‌ربه‌ده‌ر ده‌بوو، ئو نه‌یده‌زانی ژبانی ده‌ربه‌ده‌ری چۆنه، هه‌رچی کردم، دل‌م نه‌هات، گوت‌م:

- پاشا، به‌قسه‌ت ناکه‌م، مردن له‌ ده‌ربه‌ده‌ری خۆشته‌ره. هه‌رچی تکای کرد و حه‌ولی دا، جوابم نه‌داوه، چو‌وینه‌وه‌ قاوه‌خانه، شپۆمان خوارد، وه‌رێ که‌وت‌ین، ر‌یگای در‌ئیری تاران ماشینی چه‌پ‌ره‌ک، ده‌ ر‌ی‌یه‌شدا یه‌ک دوو جاری به‌گو‌یدا دام.

چو‌وینه‌ تاران، ته‌حو‌یلی ئە‌و‌ی‌یان دام، پاشا، چاوی پر ببوون له‌ ئاو، به‌دزی پو‌ل‌تیک ده‌گیرفانی ناخنی، خوا حافی‌زیمان ل‌یک کرد.

شانسم هینا، داد‌گای دووه‌م حو‌کمه‌که‌ی شکاند و کردیه‌ سی‌ سال، سالی ٤٦ له «تال‌او» گونده‌که‌ی خۆمان بووم، ر‌ۆژت‌یک «پاشا» م لی وه‌ ژو‌ور که‌وت، په‌یمان‌کاری جاده‌ بوو، له‌ میان‌د‌او پر‌سیاری کرد‌بوو، هات‌بو‌وه

بزه یه کی شه یتنانی له لیوی ده باری:

(ها، ئاغا ده بی سهد جارت بین له دووی.)

- چاوت به رایبی نادا خه ج و سیامه ندیکی دیکه...

مه ودا نادا قسه کهم ته و او کهم:

(زه منانی خه ج و سیامه ند به سهر چوه، فهرموو.)

ده چینه ژوور، مه لهک خانم له هه وشه وه به پیرمانه وه دی:

(یا خودا به خیرتی، سهر و مال پیشک شه، میرزا عه ولا پیریکه سهر و

پیتی ناردبوه، قه رار بوو هه مووتان بانگ کهین، وابوو دایه خانم میوانی

هات، به بی تو دلمان نه هات بیخوین، به یانیش له بیرم چوو پیت بلیم،

میرزا عه ولا له میژه چاوه رپته.)

ده دله خویدا ده لیم:

(درۆزنانی ده قور نیم)

مه لی، هه لیدایه:

(دایه سهر و مال به منه وه ده دهی به ئازاد؟)

مه لهک خانم:

(بیدهنگ به کچه تیوه سه رماره.)

ده رگای هاله کهم کرده وه، میرزا عه ولا، دهستی ده دهستم نا، وه پیشم

که وتوه بو وه تاغی په زیرایی:

(یا خودا به خیرتی کاک ئازاد، ماله خوته هه وجی به وانه نییه)

قه ده ریکه ئهم وه تاغهم نه دیوه، شکلی به ته و اوای گۆراوه، فهرش و

مۆبله کانی گۆراون، بونی تازهیی، ههستی ده وله مهندی و تیر و پری له

را ده به در ده ولات گه راوه.

وه دیاره میرزا دهستی خوئی وه شان دووه، هه را دهکا:

(مه لهک، ئه سمهر، مه لی! ههگ راسته وه نه بن، چایهک، میوه یهک)

(ئه سمهر) خانم براونی مه لی به قه رتاله یه کی قه لا پچن له میوه دیته

ژووری، به ئه دهب سلاو دهکا، میرزا عه ولا ئامازهی لای من و ته عاروف،

پاشان:

جار، خو له‌سه‌ر مۆبله‌که ده‌سوورپێنی، لاقی هاویشتۆته سه‌ریه‌ک، ماته و چاو له من ده‌کا:

- بۆ ناهه‌رمووی برۆی، چاوه‌پێت ده‌بن!

هه‌زار مانا له قسه‌کانی ده‌باری، پرسیاره‌کانی دوینی، سه‌بریک ده‌لیم:
ده‌رم مه‌که، چایه‌کی بیینی باشته.

له‌و پۆز و هه‌وايه دیتسه‌ ده‌ر، راسته‌وه ده‌بی، ئە‌دای بۆرژوایی لی ده‌باری، دایکم و ئامۆژنم، سه‌بر سه‌بر قسان ده‌که‌ن، دوور له‌وان له‌سه‌ر کاناپه‌ دانیشتووم، فه‌وزیه، دوو چایی جوان له‌سه‌ر که‌شه‌فیک له‌ ده‌رگای ئاشپه‌زخانه دیته‌ ده‌ر، پێش خوێ سینگی وه‌ده‌ر ده‌که‌وێ، له‌ره‌یه‌کی وردی داوه‌تی، چایی داده‌نی، روو ده‌من راده‌وه‌ستی، ئیشاره‌ی ده‌که‌م له‌ په‌نام داده‌نیشی:

- ده‌ست و چاوت خوێش بی خاتوون!

به‌دل ئیشاوی چاوم لی ده‌کا:

- به‌س نییه‌ چای ده‌ستی مه‌ ده‌خۆیه‌وه.

سه‌رم داخستوه، کایه به‌ئێستکه‌نه‌که‌م ده‌که‌م، له‌ سه‌ره‌خۆ:

- من برای چاک نه‌بم، تو خوشکیکی باش به‌.

له‌ بنه‌وه چاوی لی ده‌که‌م، خه‌نجه‌ری لێده‌ن خوینی نایه، به‌قه‌لسییه‌وه سوور هه‌لگه‌راوه.

زه‌نگی ده‌رگا لی ده‌ده‌ن، دایه‌ خه‌یال ده‌چێ، چی وا ناگرێ، دیته‌وه:

- ئازادی، کورانه‌ ئاوی ئە‌ژنۆیان چوون، هه‌ر له‌ بۆت ده‌باری، هاتوون له‌ دووت.

به‌ ئە‌ده‌ب، ئێزن له‌ ئامۆژنم وه‌رده‌گرم، چاو له‌ فه‌وزیه ده‌که‌م، قه‌لسی و گله‌یی وێرای یه‌که ده‌چاویدايه، سه‌ره‌رای ئە‌وانه ده‌رۆشستندا، لێوه‌کانم بۆ خونه‌چیی ده‌کا و سه‌ریکی له‌ به‌رانبه‌ردا ده‌نوێتم.

(مه‌لی) له‌به‌ر ده‌رگا وێستاه، کراسیکی قه‌سری، له‌چکه‌یه‌کی ته‌نک، جووتیک ته‌قیله، ته‌واوی جلوه‌رگیه‌تی، ساده و ساکار، شیرن و روح سووک، سمیلتی بۆر بوون، هه‌یچ چه‌شنه ئارایشیک ده‌گۆرپیدا نییه،

ئېشاندی، ئەوێ هەمە، لە بابی تۆ پرایە، هەزار سالی دیکەش هەر ئی ئەو، بەگومبەزی پێغەمبەری، خودا بەو رۆژە ی نەکا، کەموو کووریبەکت هەبێ، لەحاست ئێو ساحت مالت نیم، هەزار جارم بەمەلەک گوتوو:

(دایە خانم، دایکی هەموومانە، گەورە ئیمەیه، نەکا دلێ برەنجینی).

میرزا عەولای جارتیکی دیش فەرمووی میوێ کردم:

(قەرارە دەگەڵ حاجی «غولامحوسین» ی تەوریزی قسان بکەین، دوو جاری زەنگ بۆ مالتی لێداو، لە مالت نەبووم، پەنگە ژمارە ی دووکانیتی، ون کردبێ، ئەتۆ خەریک بە، دیمەوێ خەمەت).

میرزا عەولای، وەدەرکەوت، مەلەک خانم، وریای نەوێ بەباوێشەو، هاتە ژوورێ، (وریا) زۆر ژیکەلەیه، دەگەڵ (مەلی) جار جار سەرمان لێ دەدەن، تازە لەت و پەت قسان دەکا، خێرا خۆی دەباوێشی من هاویشت: (کاکە ئازادا! پوولە مەلی گلیا، فوو فوو فوو زیە ئەتانی، پوولە مەلی گلیا...)

مەلەک خانم، هەرای (مەلی) کرد:

(وێرە کچم ئەو جاسوسە ی بەرە دەری، ئابرووی بردی)

مەلی بەغاردان هات، روومەتی گۆلی داو:

(ئەیه رۆ «وریا» ئەوێ چت کوتوو!)

خەریکە (وریا) م لە باوێشی دەرینی، وریا مل نادا، توند دەستی دەستۆم کردوو.

(وریا) ی نادەمی، پەتە ی مەلی خستۆتە سەر ئاوێ، مەلەک خانم، چۆتە دەری، چاو لە (مەلی) دەکەم:

- دە ی مەلی! بریا (فەوزیە) هەموو رۆژی هاتبا مالتی ئیمە، لەخۆرا نایە، مالتە مامی خۆبەتی، بۆ پیت ناخۆشە بێ؟ بۆ گریاوی؟ مەلی هەناسە یەکی هەلکیشا:

(بۆیه، بۆیه، بۆیه).

ئەوێ جواب نییە دەمداتەوێ بەلام زۆر لە زاری خۆشە، کاتیکی قەلەس دەبێ شیربەترە، بۆوێ چاکێ قەلەس کەم:

(ئازاد گیان! هه‌رچی هه‌مانه ئی بابی تۆیه، به‌رهمه‌تی خودای شاد بی، زۆری حه‌ق له‌سه‌ر منه، سێ چوار سالتیک پێش وه‌فاتی حاجی، کاروبارم زۆر له‌ دوا بوو، به‌ته‌واوی که‌وتبوومه‌ سفته‌ سووری، به‌و پۆژگاره‌ی له‌و بانگه‌ بۆ ئه‌وی تر، سێ چوار قه‌ره و قوته‌ قه‌رزبان له‌ سه‌رم بوو، له‌وانه‌ بوو چاوم ده‌ریڤن و ئابرووم به‌رن. موخته‌سه‌ر ده‌حالی مه‌رگه‌مه‌له و نابوو تیدا بووم، پۆژیککی (حاجی) ئه‌ی کۆره‌ جا حه‌یف نییه‌، پیاو ئاوا پیاو نه‌بی، هاته‌ دووکانی، هه‌رای چام کرد، گوته‌:

(نا نا، هه‌تا ده‌وره‌مان چۆله‌، بلی بزانم بۆ قه‌رزدار، چه‌نده قه‌رزدار؟)

ئاخه‌ر خودایه‌ چی ده‌گه‌ڵ بلیتم، کۆره‌ خۆ وه‌ک پیاوی ئیستا نه‌بوو، به‌سام بوو، هه‌موو که‌س شه‌رمی لێ ده‌کرد، پاشی حاجی میرزا ره‌حمه‌تی سابلاخ پیاوی وای به‌خۆیه‌وه نه‌دیوو.

ئازاد، به‌و سه‌ره‌ شیرنه‌ت، به‌بی ئه‌ولاولا، وه‌ک مندالتیک ترسام، گوتم:

- حاجی حوسین، قه‌رزداریه‌ که‌م هی ئه‌وه‌یه‌، خوری و به‌رگنی دوو ساڵم ده‌عه‌مباریدا ماوه‌ته‌وه‌، بازار که‌ساده و بۆ خۆشت ده‌زانی زۆره و نیه‌یکه‌ی سیسه‌ت هه‌زار تمه‌ن قه‌رزدارم.

عه‌رزێ به‌خزمه‌تی کۆره‌ ئاغای خۆم بکه‌م، سێ و دووی لێ نه‌کرد، چه‌کی سیسه‌د هه‌زار تمه‌نی نه‌غدی دامی، خه‌ریک بوو وه‌ده‌رکه‌وی گوتم: (حاجی، هه‌وسه‌له‌ بفه‌رموو چه‌کیکت بده‌می، دنیا هه‌زار مردن و ژینی تیدا یه‌).

فه‌رمووی: (قه‌سی لێ مه‌که‌، هه‌توو، بمده‌وه‌، نه‌توو گه‌ردنت خۆش و ئازا بی).

هه‌ردوو به‌دوو بووین، خودا نه‌بی که‌س ئاگای لێ نه‌بوو، خودا و راستان، بازار کراوه‌، خوری و به‌رگن وه‌ قیسه‌ت که‌وت، قه‌رزێ حاجیم به‌سه‌ر راستی داوه‌، ئیستاش ئه‌وه‌ ده‌بیینی، خودا زۆری داوه‌، جگه‌ له‌ مال و دووکان، ده‌زمايه و نه‌غدینه‌، ئه‌و پۆژانه‌ مه‌حموود، ئاپارتوو مانیککی له‌ تاران کړیوه‌، بۆیه‌شی کړیوه‌، ئه‌گه‌ر چووینه‌ تاران نه‌چینه‌ هوتیل، ئه‌وه مه‌حموود له‌ بازاری نایه‌ته‌وه‌ بۆیه‌ نه‌هاتۆته‌ خزمه‌ت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رم

خۆم ساز کردوو و دەدرکهوم، (مەلی) و دایە خەیاڵ لە ئاشپەزخانە سرتەیانە، ھەسوودی ژيانی لە (مەلی) تال کردوو، ئاکاری، قسەکانی وریا، ھەستان و پۆنیشتنی، سرتوختی، دەترسم تووشی نەخۆشی بکا. (ئولبریخت) دەلی:

(ھەسوودی بۆ بنیادەم تاریکترین زیندانە.)

(مەلی) خەریکە بە دەستی خۆی دەو زیندانەدا ئەسیر بێ، شار پڕ لە کور، من ھێچم لەوان زیاتر نییە، من تا ئیستی نازانم خۆشەویستی، عیشق، ئەوین ھەز و ئەو جۆرە شتانە بەری چ دارێکن، پەنگە ئەو بەلایە بەسەر ئێمەدا ھات شوێنەواری شوومی خۆی لەسەر من دانابێ، ئەو شتانە مایە ژيانی خەلکی دیکەن بۆ من پووچ، کەمتر بەجلوبەرگم ڕادەگەم، فلان مۆد و فلان ژەنگ دەبیری مندا نییە.

رەنگە زۆربە ئەوانە دەتەمەنی مندان، ئارەزووی ماشینیان ھەبێ، ماشینی من دوو ساڵ دەکارێژدا کەوتوو، کیلی و کارت و قەبالەکی، دە کۆمۆدەکەمدایە، تەنانت جاریکم چاوی نەکردوو.

من بۆ دەبێ وابم؟! لۆمە (مەلی) دەکەم، بۆ خۆشم تووشی نەخۆشی پرووچیم، مەرگی باوکم زەبریکی کاری بوو، ئیفلج بوونی دایکم ھەرھە، ھەموو کەس دایک و باوکی خۆش دەوێ، تەنانت ھەیان ئەو ھەستە ھەییە، بەلام ژيان دەبێ ئیدامە ھەبێ، ئەو باوکی باوکم کوا؟ ئەو دایکی دایکم چی بەسەرھات؟

من پێم دە قۆناخیکی تر ناو، ھیسابم لەسەر دەکری، بۆ ژيانی شیرین لە خۆم تال کەم، ئەو مال و داھاتە ھەموو کەس نییەتی، بۆ بەخۆشی نەژیم، وەچاکە ھیندیک بەخۆم ڕابگەم، دایکم زۆر جار دەلی:

(پۆلەم کەمێک بەخۆت ڕابگە، وەک ئەو جھێلانە دیکە، تازە نە باوکت دەگەڕێتەوە، نە من بەناشکوری نەبێ ھەلەستە سەر پێ.)

ھەموو جارێش گوتومە:

– بەلێ بە چاوان دایە گیان، ھەول دەدەم وابم.

قەدەرێکی بیانوم، دەرس و دەور بوو، ئیستا چی؟ بەراستی بۆ خۆم

- ئامۆژمئووان سۆی رۆژان له لای ئیمه دهبن، مامم چۆته سه‌فه‌ر، نه‌تۆش
پاش نه‌هار وه‌ره‌ پێکه‌وه‌ ده‌چین بۆ مالمی ئیمه‌.

چاوی زه‌ق کردوون:

(نا، نا، نا، نا)

پاش نه‌هار، خواحافیزی ده‌که‌م، ده‌چمه‌وه‌، ئامۆژنم و فه‌وزیه‌ پۆیشتوون،
دایکم خه‌وتوو، دایه‌ خه‌یال نوێژی ده‌کا، گه‌یشتمه‌ وه‌تاغه‌که‌ی خۆم،
ته‌له‌یفوون زه‌نگ لێده‌دا، (مه‌لی)یه‌:

(ئازادا! مه‌شکه‌دره‌ له‌وتیه‌؟)

قا‌قا پێده‌که‌نم:

- ئه‌وه‌ له‌ په‌نام دانیشتوو، له‌ وه‌تاغه‌که‌ی من، بیده‌می جوا‌بت داته‌وه‌؟
ته‌له‌یفوونی دانا، چی وای نه‌گوت، زه‌نگی ده‌رگا لێدرا، ک‌رده‌وه‌،
(مه‌لی)یه‌، ر‌ه‌نگی وه‌ک به‌هێ زه‌رده‌، بێ قسه‌کردن هه‌لاته‌ ژوو‌ری،
گه‌یشته‌ دیوه‌که‌ی من، به‌دوویدا گه‌یشتمی، بزه‌یه‌کی هاتی:

(ئه‌ی ک‌وا؟)

- ک‌ی؟

(ئامۆزات)

- ئه‌گه‌ر لێره‌ با چت ده‌کرد؟

(به‌و خودایه‌ی له‌ ژوو‌ری سه‌ریه‌، پ‌چ‌پ‌چ‌رم ده‌کرد)

بر‌یک‌م جه‌فه‌نگ لێدا هه‌تا بێته‌وه‌ حال، ده‌لی:

(یان‌ی ئه‌تۆ وا به‌غیره‌تی، ئه‌ی بۆ دوێنی شه‌وی ک‌وتم هاتوونه‌ سه‌رم ت‌رت
به‌تاق نه‌ده‌هات.)

قسه‌که‌ی راسته‌، من و (مه‌لی) یه‌ک‌ترمان خۆش ده‌وی، به‌لام به‌عه‌ده‌ت،
نه‌ک غه‌ریزه‌، لانی که‌م هه‌ستی من به‌رانبه‌ر به‌وی، خۆشه‌ویستییه‌کی پاک
و بێ خه‌وشه‌، هه‌رگیز له‌ حه‌ددی گالته‌ و شۆخی واوه‌ نه‌چوو، من بێ
(مه‌لی) ناژیم، پێم خۆش نییه‌ شوو بکا، نه‌ک بۆ وه‌ی می‌رد به‌من بکا،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێم جیا نه‌بێته‌وه‌، هه‌روا پێکه‌وه‌ بووین، هه‌زار شه‌ر و
ئاشتیما‌ن پێکه‌وه‌ کردوو.

چ خەون بېیىنم، چ نەبېیىنم ھالى ئەو خەلکە ھەر ئەو ھە، مەن بەتەندى
دژى ھەکوومەتە، بەتەننى چەم پى دەکرى؟ تەنیا دەکرى خراپ نەبە، ئەویش
نېم، ئەگەر کرا باشیش دەبە، ئەرکى مەن ھەر ئەو ھە.

مەن نا ھەر ئەم شارە بەتیکرايى بېیتە ئاگر، پۆلا، بەتەنیايى چى لە دەس
دى، خەلکى ئىران دەبى راستەو ھە، کى ھەيە ئەم رابەرییە دەدەس
بگرى؟ دوکتۆر موسەدەق بەراستى پیاوێکی گەرە بوو، دەیەویست ئىران
نەجات دا، چەندە ئازادى دەویست، بریا سەرکەوتبا، ھەندىک خەفەش
نەیان ھەشت خە بگرى...

گەشتوومە دووکانى خەمان، مامە دەفتەرى رۆژانە دەنوسى، جارى
ھەتا لای ئىوارە دەبى سەبرکەم، پاشان فرۆشى رۆژانە دە دەفتەرى کول و
داراییدا بنووسم، فرۆشى ئەمرۆمان زۆرە، تاقە فرۆشى، تا فرۆشى بو ئەم
شارە چووکە زۆر و بەرچاوە، چەند جەلە بووکی نىو شاریش سەربارىەتى.

پیش دووکان داخست، کارەکانم تەواو دەکەم، مامە زۆر ھەلیەتى بچە
مالى ئەوان، ئەو رۆژانە زۆرى ئاگا لیمە، چەپکىک پوول بەزۆر دەخاتە
گىرفانم، دەلیم:

- مامە گیان، لە مالىش پوولمان ھەيە، چى لى بکەم؟ بى جوابدانەو،
سواری ماشین دەبەن، بەزەو تەشەرم لى دەدا:

(رۆلە گیان خەرجى کە، خەمەن لە تۆ بەدەر کەسم نىيە، کورەکانى خەم
چووکەن، ئەمەن لەبەر دەسبەرى و گوێبەرى مۆلەتم نىيە، «فەوزیە» و
ئامۆژنت ھەرجى بیانەوى دەیکەن، ئەتۆ و براژنم پىخۆرى بە دۆیەو
دەکەن، ھەرزو لە دەستى ھەلناو ھە، کاکم بەرەحمەت بى رۆژى ئەو ھەندە
دەدا بەفەقیر و ھەزاران، ھەر بەسەرىشمان دادەرژا.

ئەمەن دايمە خەجەلەتى تۆ و دایکتەم، ئەتۆ ئەو دەپلۆمەت ھەرگرت
نەمتوانى جارىکی سەر لە مەدرەسە ھەلیم، دەبوو لانی کەم مانگى سى
چوار جارەن بىمە خەمەت براژنم، بابم بەراستى نەماوم، دەستم پى لەو
پوول و داھاتى ھەلناگىرى، کورم دەستىک بەتەننى تەقەى نایە، کاکم
پیاوێک نەبوو، شارىک بوو، ھەر بنیادەم یەک بەھەزارە، ئەو وابوو،

کردۆته مور تازی هیندی! جووکی، ده‌رویش، قه‌له‌ندەر، ئەوه چ حالیکه ئەمن تیییدام؟ بۆ له ژیان که‌لک وەر نه‌گرم، (مه‌لی) ده‌زانی‌هه‌ز چیه، بۆ من نه‌زانم؟ (فه‌وزیه) ده‌فکری ژیا‌نی دا‌هاتوی دایه، (ره‌شید)، (ئاوات) و (ره‌زا) هاوک‌لاسه‌کانی خۆم، خه‌ریکن یه‌ک یه‌ک و دوو دوو شایی ده‌که‌ن، له‌ منیش ده‌گێڕنه‌وه، بۆ ئەمن چم له‌وان که‌متره، تازه‌که‌س د‌لم بۆ ناسووتینی، ئیدی پێم نا‌ئین: (لال‌بم یا خودا، ره‌نگی بێ بابی گرتوه) تازه‌وا بل‌ین! من بۆ خۆم پیاوێکم، باوک هه‌تا سه‌ر نامی‌نی، د‌ل‌خۆشی دایکم منم، سه‌ر و روو خۆشم بی‌نی، ئەویش ده‌کرێته‌وه.

ئازاد! به‌هه‌له‌ چووی، خۆم‌ات‌کردن به‌سه، ژیان شیرنه، هه‌ر چه‌ند که‌موکووری تیی‌دای.

(سه‌رکار نایب)، (ئه‌شرف) خانم به‌م دا‌هاته که‌مه‌یا نه‌وه به‌خۆیان را‌ده‌گه‌ن، (سه‌رکار) بۆ ته‌خت‌بوونی شادییه‌کانی په‌نا بۆ ئاره‌ق و تریاک ده‌با، نازانم ره‌نگه‌ به‌شێک له‌ که‌موکووری ژیا‌نی ده‌په‌نا‌ی ئەوانه‌دا له‌ بی‌ر به‌ریتسه‌وه، هه‌رچی هه‌یه زۆر له‌ من به‌خته‌وه‌رت‌ره، هه‌ر ئەو شه‌وه له‌ژێر په‌رده‌وه‌ به‌دزی چاوم لێ ده‌کرد، شوشته‌ری لێ‌ده‌دا، بۆ تاوێک خۆش‌بوون به‌شێک له‌ موا‌جه‌که‌ی به‌خت ده‌کا.

هه‌ول ده‌ده‌م له‌ که‌س نه‌می‌نمه‌وه، وا باشه‌ له‌ قو‌ناخی لا‌وه‌تی که‌لک وەر‌گرم، بریا له‌ زانکۆی ورمی ده‌رچو‌بام، نی‌زی‌که، له‌ دایکم دو‌ور نا‌که‌ومه‌وه، ماشینه‌که‌شم ده‌بهم، هه‌موو رۆژی دێمه‌وه م‌ال‌ی، لانی که‌م هه‌وتووی دوو سی‌ جار، دایکم په‌رۆش نای.

مامم ده‌ی‌گوت:

(مه‌به‌ خه‌ییام)

راست ده‌کا، دنیا به‌خه‌مان پێک نایه، له‌ سه‌به‌ی به‌یا‌نی‌را، ره‌وتی ژیا‌نم ده‌گۆرم، خه‌ونه‌کانیش ده‌بی‌ گوی نه‌ده‌می، هه‌ول ده‌ده‌م چیدی‌م نه‌باته‌ فک‌ره‌وه، خۆ من گونا‌هم نی‌یه، با حوس‌تین بم، با سه‌روان بم، با گونی گون‌داری ده‌رت‌م، با ژنی جوانی وه‌ک زه‌ریم هه‌بی یا کچی شیرنی وه‌ک ئی‌لاهه.

ئەرى ئازاد! پېم بلى عەمبارەکانى خۆمانت دېوھ؟

- مامە گيان زۆر جارم ديون.

لە فلاكسى نېو ماشېنەكە چۆرىكى ئاو خواردەوھ و دەستى پى كردهوھ:

- (بابەكەم مانگى سى ھەزار تەنى دەدەم بە (سۆفى ھەسەن)ى، رۆژى چوارتام كووتال بۆ بىنى، كورە ئو بىرى كەسى ئەمىنم وەگىر ناكەوى، بۆ چەند چاوم ھەيە؟ رۇحم بەرمە ئاسمانى لىم دەدەن.

خەلگى شارى چاويان چى داگرتوھ، بزەن ئىمە چەندەمان ھەيە، دەلىتى مىراتى بابى ئەوانمان زەوت كردوھ، كەس نىيە بلى، نەسل و بنەچەكەيان دەو كاردە براوھتەوھ، ھەقى خۆيانە ھەيانى.

ئىمە دە بازارپىدا گەورە بووين، ھەيە ئوھى فېرى بووم نەيدەم بەتۆ، ئەمەن بىرم كى ئو مال و ھالەى بەرپوھ بەرى، (كاوھ و كەمال) كورە چاوت لەوانە نەبى، ئەمەن چاوم لە تۆبە و كەسى دى.

وھرە مامى خۆت دەرسى بەرپىچوونت پى بلى، وھرە تەجرەبەكانم بەدوو مانگان فېرى تۆكەم، كەيەت دىنى ھەتا ھەتايەش پىكەوھ دەبىن، كورە ئازاد ئاشقى قەد و گىپالى تۆنەم، نىازم پىتە و ھەزار كارم پىتە.

بابەكەم! فەركەكانت بكەوھ، ئەگەر ھەر ھات و خوتىندت، دەرسى توجارەت بخوتىنە، ئەوھ رىگای مەيە و براپەوھ.

مامە دەورىكى شارى داوھ، لە زاركى كووچەى خۆمان دايەبەزاندووم:

(دووعاى داىكت لەبىر نەچى)

(ئەشەرف) خانم، گەردنى وەك كىلى لە دەرگا وەدەر خستوھ، بىلووزىكى تەنگى چەسپاوى، بى قوئى دەبەردايە، نىو قەدى بارىكتەر دەنوئى، دەمەوئ سەرى خۆم داخەم و بۆم، ناتوانم، وەك زنجىر كرابم، بى ئىختىيار، سەر ھەلدىنمەوھ، بزەى دىتى:

(سەلام ئازاد جان!)

- سلاو.

كووچە چۆلە، چرای دار بەرقەكان ھەلكراون، ئىوارەيەكى درەنگە، گەرمە، دەمكراوھ، مۆلەتم نادا:

چۆرت بوو، ماشین حه‌سا ببوو، بۆنی گرانی و هه‌رزانی ده‌کرد، هه‌رچی هه‌مانه له‌ویرایه، فه‌خری من ئه‌وه‌یه شاگردی ئه‌وم، که‌س مشووری ئه‌و پیاوه‌ی نابیته‌وه، ئائیستی مابا کۆله‌که‌ی ماله‌که‌مان ده‌بوو به‌زێر.

ئه‌تۆ یادگاری ئه‌وی، ئه‌من خه‌جاله‌تی ئیوه‌م، بابم ئه‌و خۆ خنکانده‌م بۆ ئیوه‌شه، خۆنده‌واری، ده‌فته‌ره‌کان ده‌ به‌رده‌ستی خۆتدان، ده‌فته‌ری دارایی هه‌موو داخڵ و خه‌رج و بوون و نه‌بوونیکی تێدا ده‌نووسری، ئه‌تۆ ده‌زانی من چم کردووه.

ئازاد گیان، ئاگات له‌ مندا له‌ کانم بێ، به‌راستی هه‌موو لایه‌کم بۆ ناگیر، فه‌وزیه ده‌ستی له‌ خۆتندن هه‌لگرت نه‌مزانی، کوره له‌ فه‌رمانداری رابگره، هه‌تا سۆفی حه‌سه‌نی خۆمان، چاوه‌پێی هاموشۆی من، یه‌کنه‌نی بۆ خۆدای چاکه، چ بکه‌م به‌مردنی کاکم ئه‌من سه‌غیر که‌وتقه‌وه.

ئه‌ی ده‌به‌ر گۆره‌که‌ی مرم، حه‌یف نییه له‌ دارای ده‌ دنیا به‌دا، پیاو ئاوا گه‌وره نه‌بی، ئاوا به‌شعوور نه‌بی، ئاوا به‌مشوور نه‌بی، به‌ره‌که‌ت بوو، نان و ئاو بوو، کوپه ده‌ستی له‌سه‌ر به‌ردی دانا با ده‌یکرده زێری سوور، کاسبی پێ جه‌فه‌نگ بوو، هه‌زار که‌س وه‌بن قه‌رزان که‌وتبا، هه‌لێ ده‌ستانده‌وه. ئه‌تۆش کوپی ئه‌و پیاوه‌ی، وه‌ک بابی خۆت به، مه‌جبوورت ناکه‌م به‌لام به‌من ده‌که‌ی له‌ خۆتندن گه‌پێ، وه‌ره ده‌گه‌ل مامی خۆت ده‌ست ده‌یه، کوپه راوه‌ پوول، ئاخه‌ر خۆتندن بۆ چیه‌یه، داده‌مه‌زێی؟! چه‌نده‌ت پوول ده‌ده‌نی؟ هه‌رچی ده‌تده‌نی، ده‌ ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌می، کوپه وه‌ره لایه‌کم بۆ بگره!

بابم نان ده‌بازاری دایه، جاری وایه قوماش هه‌وایه‌ک گران ده‌بی، یه‌که‌و شه‌و ده‌بیه حاجیه لار، ئه‌وه عومریکه ده‌بازاری دام، قه‌تم نه‌دی شتیک هه‌رزان بێ، ئیمه بۆ خۆمان شیرکه‌تین، ده‌چییه قوونده‌رکان ده‌لێنی چی؟ وه‌ره کاری خۆت بکه، وه‌ره شیرکه‌تی خۆت هه‌لسوورپێنه، ده‌زما یه قازانج دینی، قوماش زه‌ره‌ر ناکا، ئه‌تۆ کوپه تاجری، وه‌ره کاری بابت په‌چاوکه، ژنیکی جوانی هاوشانی خۆمان بینه، ئه‌و دایکه پیره زه‌لیله‌ت هه‌تا که‌نگی به‌ ته‌نی بێ.

ئەتۆ کووچە گەردی خۆت بکە ی بەستە .

چەپۆکیکی پێدا دەدەم، تاوێکە خەریک بوو برژێ، گرتیەو، دەزبێتی:
(بەو خودایە لانه چی بەو کەوچکە دەسەر و چاوت، بەردەبەم، یاللا بۆ
دەرەو.)

دایکم سلاوی نوێژی داوێتەو، سلاوی لێ دەکەم، مەلەک خانم لە بنەو
پێدەکەن، پرووی تێ دەکەم:

- مەلەک خانم بێو، لە تاوی دایە خەیاڵ سلاوی تۆم لە بێر چوو،
دایە گیان چاکی شوکور؟

(چاکم پۆلە گیان، زەحمەتە کافمان هەمووی بۆ مەلەک خانە .)

مەلەک خانم بە دەماغە، بەو تارێفە دایکم هێندە دی:

(دایە خانم، «مەلی» بە جێی خۆی، بۆ خوشم خزمەتکاری تۆم)

دایکم زۆر نەجیبانە دەست بە سینگییەو دەنێ:

(شتی و مەفرموو، ئەتۆ خوشکی گەورەمی، خودا کورت لێ نەستێتی،

پۆلە ئازاد، ئەو دەگەڵ مەلی چ کێشە یەکتانە؟)

- دایە گیان چوومە یاریدە، وە دەرم دەنێ، لەبەر دایکی چ نالێم.

(مەلی) لەوێر هەڵدایە:

(بە سەری تۆ چەپۆکیکی پێدا داوم، لەوانە بوو چاوم دەری، بەقەوێت

بوو، پێی ناوەستم، بریا هەر منداڵ باین.)

دایکم و مەلەک خانم بەو قسە یە پێدەکەن، مەلەک خانم:

(رەببی خودا لێکوو نەکا.)

سەبێکی بێ هەست دەچمە لای دایە خەیاڵ، ئارام خەوتوو پرخە یەکی

نەرمی دی. بێ هەست و دەدر دەکەوم.

(مەلی) سفرە ی راخستوو، میوەشی داناو، من هەر میوە دەخۆم، لە

بنەو لێم مۆر دەبێتەو:

(دەستاوی مەت پێ ناکەوێ! بە هی چا و هەلپزاویش نابێ، بەو خودایە

تۆلە ی چەپۆکە کەت لێ دەکەمەو، بێشمکۆی)

ئیشارە ی دەکەم بێدەنگ بێ، وەبیرم دێتەو:

(له کوئ بوو نازاد جان!)

- له دووکان بووم.

(سهرکار کیشیکه، مندا تهنی بووم، گوربه ته، تاجز بووم، چی بیکه م.)

دوو کهس له سهر کووچه ی وه در دهکون، خه ریکم پرۆم:

(نازاد، شیرین شهیتان، وهره بچین مالی ما.)

- ئاوه دان بی، ئه تو وهره بچینه مالی ئیمه، شهرم مه که مالی خۆته.

(وه لالا، نه نه خه یال نه خووش بوو، مندا له وی بووم، مه لی دوختوری

هیتا، هالی باشه...)

راناوه ستم قسه که ی ته واوکا، خو ده گه یه نموه مالی، (مه له ک) خانم له

هاله که دانیشتووه، دایکم نوێژ دهکا، سلاوم له بیر ده چی:

- مه له ک خانم! دایه خه یال چۆنه؟

(باشه نازاد گیان، خه وی لی که وتوووه، سه ریشه که ی جارانی بوو، دایه

خانم ده یه ویست ته له یفونت پو بکا، (مه لی) نه یه یشت، ده رزیان لی

داوه، ده رمانی خواردوووه، تازه چاوی لیک ناو)

- ئه ی (مه لی) کوانی؟

(له ئاشپه زخانه یه)

ده چمه لای (مه لی):

- ماندوو نه بی خاتوون.

(سلامه ت بی ئاغا.)

- ئه وه تاجین پلاوی ساز ده که ی میرزا باجی؟

سه ری هه لئنا، زمانی دوو قامک ده رکیشاوه:

(ئۆملیتی لیده نیم میرزاغا.)

به جووت پیده که نین، که وچکه که ی له دهستی ده ستیم:

- (مه لی)! دایه خه یال چۆنه؟

پر ده داته که وچکه که ی:

(سووتانده ت، ئه وه ده رس نییه، عیلمی ئاشپه زییه، دایه خه یال باشه،

دایکم و مەلەک خانم دینە لای، دایە خەیاڵ لەسەر جیگایەکی دانیشتوو: (لە سایە ی سەری ئێوەرا، حەلەمم لێ براوە، یارەبی خوای لێو تێکنەدا.)

(مەلی) سفرە ی کۆکردۆتەو، قاپ و کەوچکی شوتوون، خۆیان ساز کردوو بەرۆنەو، هەتا دەرکی خۆیان بەرپیان دەکەم، دەچوونە ژووردا پرووم تێ دەکا:

(جاری ئەمنو چە پۆکیک)

دەگەرانیوەدا، دایکم و دایە خەیاڵ سرتەیان دێ، سەرم و دەدرەدەوێ، بێدەنگ دەبن، بزە بزبانە، وە دیارە خەبەرێکیان بە دەستەوێ، دایکم: (دە ی رۆڵە ئێوارێ لە کوێ بووی.)

کاری ئێوارێ و قسەکانی مامی بۆ دەگێرمەو، تەواو گوێم بۆ رادەگێرێ، بە لەقاندنی سەری قسەکانی مام پەسەند دەکا:

(وە لالا دەنا رۆڵە گیان، ئامۆژنیششت بێ پەیام نەبوو، وە دیارە بە خزمایەتی نیزیکتربیش قایلن، فەوزیەش کچی چاکە، یەک دوو سالتیک لە تۆ مندالتەر، هەر چەندی بتهوێ جوان و شیرینە، هەوا یەک بە دەعیە یە ئەویش دەرجی دێ، جاری کچە، مندالە، مالهەباب دەوڵە مەندە، نازدارە، خۆمەش کەسی غەیرەمان تێدانیبە.)

راستیەکی ئازاد، ئەمنیش پێم خۆشە داوێتی تۆ ببینم، ئارەزوومە نەوێم هەبێ، مالهەمان زۆر بێدەنگ و هەللا یە، پێم خۆشە بە ئارەزووەکانم بگەم جا بمرم، پیری و نەخۆشی بەرۆکیان گرتووم، «بۆ زستان شهوێ، بۆ پیران هەوێ»، بە کورتی لە هەموو لایانەو فەوزیە بۆ تۆ باشە، یانی ئەگەر دلت دە یگێرێ، بێ دلی خۆت مەکە، خودای شک دەبەم و ئەتۆ، رەنگە هەموو کەسیش کچت بداتی، هەر قامک هەلێنی و داوا بکە ی بەسە.

بۆ دواڕۆژی، بەبوونی مام و شەریکە دووکانی، فەوزیە مەسلەحەتە کوێم دنیا ش پیتی دەوێ، ئامۆژنت دە یگوت، مامی دەلێ:

«لە ئازادی بەدەر کەسم نییە، پاروو لە دەستی بکەوێ، بکەوێتە کوێ، کوێرەکانم کاو و کەمال چووکەن، مردنیش هیندە ی پێ ناوێ، کێ وەهمی

- دایه گیان، ئامۆژنم چی وانهدیت، چی ده‌فه‌رموو؟
مه‌لی قوت ده‌بی، دایکم پارووه‌که‌ی قووت ده‌دا:
هه‌ر وا، قسه‌ی ژنان چ ده‌بی، گله‌یی ده‌کرد، ده‌یگوت: (ئازاد میوه‌ی
نه‌خواردوو، به‌سه‌ری داداوینه‌وه)
(مه‌لی) بزه‌ی دیتی، ئه‌و هه‌وایه‌ی پی خۆشه، بۆ وه‌ی ئه‌و که‌یفه‌ی لی
تی‌کده‌م:

- ئامۆژنم حه‌قیه‌تی، بی ئه‌ده‌بیم کرد، به‌لام (فه‌وزیه) خانی ئامۆزام
ئه‌وه‌نده‌ی، ئاجیل و شوکۆلات دابوومی جیگام نه‌مابوو.
(مه‌لی) وه‌ک تفه‌نگی وه‌گورچووی که‌وی ریکدی، دایکم و مه‌له‌ک خانم
تی‌ده‌گهن، چاو له‌ مه‌لی ده‌که‌م پشوی نایه، مۆر ده‌بیته‌وه، دوو به‌دووباین
وه‌ک مار پتیه‌ی ده‌دام.

(دایه‌ خه‌یال) وه‌ خه‌به‌ر هاتوو، هه‌رای من ده‌کا:
(ئازادی ئه‌وه‌ له‌ کوێ بووی، ئه‌و هه‌نده‌ی نه‌مابوو دایه‌ خۆت بمری)
ده‌چمه‌ لای دایه‌ خه‌یال، ده‌ست له‌سه‌ر سه‌ری داده‌نیم:
- دایه‌ خه‌یال چۆنی؟
به‌ زمان لیتی ته‌ر ده‌کا:

(چاکم پۆله، هه‌ر ده‌به‌ر به‌ژن و بالایی می‌وژه‌ره‌شکه‌ی مرم، په‌بی
به‌مه‌خسود و مراد بی، پروسووری دنیا و قیامه‌تی بی، نازی نه‌شیوی
په‌بی نه‌مرم تارای سووری به‌سه‌ر داده‌م، ئازاد گیان ئه‌توو نازانی چی کرد،
ئه‌تووش لی‌ره‌ بای هه‌ر ئه‌وه‌هات پی ده‌کران، کچ نییه، شیره‌ کوپه‌ی ده‌کا
ده‌رویشییه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بلتی یه‌ک و دوو دوکتۆری له‌ بۆ هینام.)
(مه‌لی) هاتۆته‌ ژووری:

(دایه‌ خه‌یال، هینده‌م خه‌جالت مه‌که‌وه، جا چم کردوو، چ خیر بوو،
ئه‌وه‌نده‌م له‌ ده‌ست نه‌یه.)

دایه‌ خه‌یال ده‌ستی مه‌لی توند ده‌ده‌ستی خۆی گرتوو:
- ده‌به‌ر ئه‌و په‌نجه‌ نه‌خشینانه‌ت مرم، کچی دایه‌ خۆتی، حه‌ل‌ل‌زاده‌ی،
دایان وه‌بینه، کچان وه‌ خوازه.

جا ئىدى خۇداي ھالە، بەقۇرھانى خۇلاي، خۇاي بۆيەكى داناون، بەلان
بەو شەرتەي دايتە پازى بى.

(دايە خەيال) راست و رەوان قسەي دلى دەلتى، دايەم بەقسەكانى بزهى
دەتتى، دەزانى پىچ و پەناي تىدا نىيە، پروو دەدايەم دەكەم:

- دايە گيان! ئەگەر ئەتۆ بەراستى پىت خۇشە، لەبەر دلى تۆ دەست لە
خوتىندەن ھەلدەگرم، ھەر كچىك ئەتۆ پىت باشە، ھەر چۆنىكى دەفەرمووي،
وادەكەم، ۋەك تۆ ھەر مەنت ھەيە، ئەمىش دىنام لەبەر تۆ پىت خۇشە.

دايەم چاۋەكانى پىر بوون لە ئاۋ، تەكانىكى دا چەرەكەي، ئەو لاۋلاي
ماچ كەردم:

(نا كوپى مەن، نامەۋى ئارەزوۋى تۆ فەيداي مەيلى مەن بى، خوتىندەكەت
تەۋاۋكە، ئەو دەمى قسەي لى دەكەين، ئەمەن ھەبەم و نەبەم بۆ خوت
موختارى، ۋەك دايە خەيال دەلتى، ۋەللاھى ئەمىش «مەلى» م زۆر خۇش
دەۋى، ئەمما ھەتتا چوار سالى دى ئەۋە تەكلىف نىيە، جارى دىزە
بەدەرخۇنەي پى دەكەين، بزانىن قىسمەت چ دەبى، ھەستە بۆ بەخەۋە
دەھىفەز و ئەمانى خۇدايدا بى)

لە سەر جىگاگەم ئەمدىو و ئەۋ دىۋمە، قسە و باسى رۆژى رابردو،
ھەموو مەشەك و دەمارى داگرتووم، بۆژن ھىنانىش ھەست دەكەم بى مەيل
نەم، ۋەك ئالوگۆرەك، ۋەك قۇناخىكى دىكە سەرنەم بۆلاي خۇي
رادەكىشى، بەلام ئارەزوۋى چۈنە زانكۇ ئامانچى ھەرە گەۋرەي مەن، بىر
لە خەۋنەكانم ناكەمەۋە، قەرارە گۆيى نەدەمى، نە ھوسىنەم، نە ھەسەن،
ئازادەم، لە سەي بەيانىرا، رەۋتى ژيانم دەگۆرم، ژيانىكى نوئ دەس پى
دەكەم.

كولپەرەكە دەكۆرتىنمەۋە، كەلتىنەك دەدەمە پەنجەرە، سىغارەك
دادەگىرسىنەم، بەئىشتىا كەم كەمە مژى لى دەدەم، نىۋە نەبۋە فەرتى دەدەمە
كۈۋچە، دەنگى گرامەكەي (ئەشەف) خانم دى، چراي كۆزۋادەتەۋە، ناھىد
گۆرانى (غروب توى كۈھستان) دەلتى، ئەشەف خانم، نەرم نەرم بۆي
دەگىرتەۋە دەنگى نەرم و دلگىرە، خەمبارە، بەسۆزە و ھىند مەزلۇمانەي

وهی له کاکم ده‌کرد، جگه له‌وهی نازادم زۆر خوښ ده‌وئ، له جیبی کاکمه، به‌جلوبه‌رگی خوښ بوئ ده‌نیرمه مالتی، فهرقی ئه‌و مالانه‌ش نییه، ئیره نا ئه‌وئ».

- دایه گیان! قسه‌کانت ئاوێزه‌ی گوێمن، ئه‌گه‌ر ئیزنم ده‌ده‌ی نه‌زه‌ری خوشمت پێ ده‌لێم، جاری ده‌مه‌وئ به‌خوێنم، به‌و پێیه‌ ژن هینان مانای نییه، هه‌رچی مامه‌ ئه‌وه‌یه‌ری ئاغایه‌تی نواندوه‌و، ده‌به‌وئ ده‌ست له‌ خوێندن هه‌لگرم، ژن بێنم، له‌ویش جیا نه‌به‌وه، هه‌قیشی ده‌ده‌می، به‌ته‌نیایی ئه‌و کاره‌ قورسه‌ی پێ هه‌لناسووی، له‌ باری مالتیه‌وه‌ قسه‌که‌ی راسته، من ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستم له‌ خوێندن پوول پهبداکردن با، ده‌بوو هه‌ر ئه‌وه‌ بکه‌م که مامم ده‌یه‌وئ.

ئامۆژنم ده‌یه‌وئ کچه‌که‌ی دامه‌زری، فه‌وزیه‌ مه‌یلی له‌ مێردکردنه، ئه‌تۆ ئاره‌زووی نه‌وه‌ ده‌که‌ی، به‌لام من ئاشقی خوێندن و فێر بووم.

شتێکی که‌ به‌داخه‌وه‌ هه‌یچتان بیرو وێرا نه‌گه‌یشتوه، نه‌خوڤی خوێنی بنه‌ماله‌ی ئێمه‌یه، ئه‌گه‌ر ئه‌تۆ نه‌وه‌ت نه‌ویستبا، ده‌کرا، به‌لام به‌داخه‌وه‌ نه‌وه‌ی ساغ و سلامه‌تت له‌ من و فه‌وزیه‌ وه‌گیر ناکه‌وئ، لانی که‌م دلم له‌و بابه‌ته‌ ناحه‌سیته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی لی ده‌رکه‌ی، زۆر جوانه، زۆریش کچی چاکه.

دایکم هه‌لبه‌زیه‌وه:

(ئوه‌ کێ ده‌لێ، یانی چی؟)

- دایه گیان، ئه‌وه‌ عیلم ده‌لێ، دنیای ئه‌مڕۆ دنیای عیلمه، تاوئ دی به‌هه‌وبای دایه‌ خه‌یال نه‌بووی، ئێستا زیته‌ی چاوی دی و خه‌ریکه‌ ژن بو من دینێ، ئه‌رئ دایه‌ خه‌یال بو هه‌یچ نالیتی، ئاخ‌ ئه‌تۆش دایکی دووه‌می؟ - ئوه‌ ئه‌لاهی نازادی گیان، ئه‌من ده‌و حیل و مه‌یلمه‌ی ناگه‌م، ئه‌من ئه‌و هه‌ی به‌دلم دادی هه‌ر، ئه‌و هه‌م پێ قسه‌ن، به‌لا له‌ درۆیان دا، ئه‌توو چووبووی، مێوژه‌ ره‌شکه‌ی ده‌گه‌ل دایه‌ی به‌پێ که‌یه‌وه، هه‌رزی خانم کرد، ئه‌وی راستی بن (مه‌له‌له‌)ی خوێنام پێ له‌ هه‌مان باشته، ئه‌وه‌ ده‌لێشی بو توو ده‌ترۆقی، ئه‌تووش سه‌رم لی مه‌شیوتنه‌ له‌ کم ورده‌ ده‌غه‌لیت هه‌ن،

بە نابه‌دلی خواحافیزی ده‌کا.

نیگه‌هبانێک دیتە ژوور، توند پانییه‌ی لێک ده‌دا:

- قوربان، زیندانیه‌یان هێناوه.

بە سه‌ر حاڵی ده‌که‌م، باشه، دیسان ته‌قه‌ی پانییه، وه‌ده‌رده‌که‌وی له‌ خۆم
قه‌لسم، ئەوه‌نده‌م وه‌خت نییه‌ ده‌زگیرانه‌که‌م ببینم، که‌ی ئەوه‌ ره‌وايه، دلم
شکاند، ده‌ستم شکێ، ئیستا ده‌گری، ئەو چاوه‌ جوانانه‌ی سوور بوون، ناخ
زه‌ری، نا، مه‌گری، نازانی چ باسه، من خۆم نیم...

به‌ره‌و سلوول ده‌رۆم، به‌غه‌زه‌به‌وه، به‌رق و قینه‌وه، پیاوه‌تی ده‌ له‌شما
نییه، ده‌رگای سلوول ده‌که‌نه‌وه، شه‌پێک له‌ ده‌رگا ده‌ده‌م، یه‌کی زه‌لام،
هێندی گایه‌ک له‌وێیه، دوو نیگه‌هبان له‌ولاولاین، نیگای قورسه، چاو
نه‌ترس و قایم، کار ده‌گه‌ل ئەو گایه‌ چه‌توونه:

- ها! ناوت چییه؟

جواب ناداته‌وه، ده‌گورینم:

- ده‌گه‌ل تۆمه، لالی یا که‌ر؟

جواب نییه، دوو زلله‌ی توندی لێ ده‌ده‌م، وه‌خته‌ ده‌ستم بشکێ، پشت
ده‌ستم با ده‌کا، وه‌ک گریدار راوه‌ستاوه، وه‌ک له‌ دیواری بده‌م، چاو
ناترووکی نی، مه‌قی له‌به‌ر نایه، ده‌ستی نه‌به‌سترا با ده‌یخواردم، که‌س له‌به‌ر
من خۆ ناگرێ، ئەوه‌ به‌بای خه‌یالیدا نایه، روو له‌ نیگه‌هبان:

- له‌ چی راوه‌ستاون، تیی هه‌ل‌ده‌ن.

به‌ هه‌ردووکیان وه‌ری ده‌گه‌رینێ، پێلاقه‌به‌ک له‌ یه‌کیان ده‌دا، وه‌ک کتیب
ویکی دینێ، به‌سه‌ر و به‌لاق ده‌وه‌شینێ، عیلاجی ناکه‌ن. ده‌چمه
یاریده‌یان، به‌ته‌نیشتی له‌پی ده‌ست، توند له‌ ئیسکی که‌پۆی ده‌ده‌م، وه‌ک
ته‌خته‌ دار بشکێ به‌رده‌بیتته‌وه، خوین به‌لووتیدا دیتته‌ خوار، هاوار ناکا،
ته‌نیا بزه‌یه‌کی ژه‌هراوی، له‌ دین ده‌ه‌ری ده‌بم، به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ ماومه‌وه،
به‌قه‌لسی فه‌رمان ده‌ده‌م:

- باتوون فه‌لاقه، زوو!

یه‌کیان هه‌را ده‌کا، به‌ده‌ماغه، ئەوی تریان کوڵی گریانێ هه‌ستاوه، لاقی

- ده‌لئی، وه‌همی گریانی لئی ده‌که‌م، دیاره زۆر دَل به‌غه‌مه، ته‌نیایی ده‌ردیکی گرانه، هه‌ر ئه‌و ئه‌شرف خانمهی دوی شه‌وی سه‌مای ده‌کرد...
- نازانم ده‌نگی گه‌مافۆنه‌که ورده ورده له‌ کزیه ده‌دا یا خه‌و به‌سه‌ر چاوانمدا زال ده‌بی، چاوه‌کانم لێک ده‌ندریین:
- له‌ ئیداره، له‌ پشت میزه‌که‌م دانیشتووم، سه‌عاتیکی له‌ شه‌و لاداوه، ده‌گه‌ل، (زه‌ری) به‌ته‌له‌یفوون قسه‌ ده‌که‌ین:
- حوسین!
  - گیانه.
  - شتیکت پێ بلیم، په‌نگه‌ زۆرت پێ خوش بێ.
  - به‌په‌له‌ ده‌لیم:
  - قسه‌ی تو دایمه‌ خوشن، زووکه‌ بلێ بزانه؟
  - دایکم و باوکم و شه‌هرام و به‌همه‌ن، ئه‌گه‌ر کوت چێ؟
  - خه‌ویان لێ که‌وتوو، ها.
  - له‌ قاقای پێکه‌نێن ده‌دا:
  - نا چوونه‌ خۆیه.
  - ده‌ی خوا بیانپاریزی.
  - دیسان پێده‌که‌نی:
  - ئه‌ی شه‌یتان! ده‌مه‌ویست بزانی ته‌نیام، به‌ئانقه‌ست نه‌چووم، ماشینه‌که‌ هه‌لگره‌، وه‌ره‌ برۆین.
  - هه‌ناسه‌ی ساردی بێ ده‌سه‌لاتی هه‌لده‌کیشم، ئه‌وه‌ش کاره‌ من ده‌یکه‌م، چی جواب بده‌مه‌وه؟! به‌مینگه‌ مینگ:
  - به‌داخه‌وه، زۆر زۆر به‌داخه‌وه، زه‌ری گیان وه‌ختم نییه.
  - به‌دڵشکاوی ده‌لئی:
  - من له‌ به‌رتۆ ده‌گه‌لیان نه‌چووم، ئیداره‌ی چی؟ به‌شه‌و ئیداره‌!
  - ده‌ته‌له‌یفووندا نا‌کری‌ حالی که‌م:
  - پاشان زه‌نگت بو‌ لێده‌ده‌م، هه‌ر ئه‌مشو.

دەچمە ژووری، حەمام دەگەم، قەدیفە بەشەنەو، پەیکێک ویسکی
دەگەڵ سەھۆلاو، قاشیک کالباس و خەیارشۆر، خۆم ویشک دەگەمەو،
کاپشین شەلواریک دەبەردەگەم، حەوتیرەگەم دەگیرفانم دەنیم، ئۆدکلۆن و
کەوشەکانم، لەبەر ئاوی ئە رادەوہستم، دەستیەک (شاکلیل) دەگیرفانم
دەنیم، حەساومەو، پەلە ی دیتنی (زەری)م زۆر، خەریکم برۆم،
تەلەیفوون زەنگ لێدەدا:

- ئەلۆ .

دەنگێکی ناسکی ژنانە یە، وە زەری ناچێ:

- ئیرەج خان!

- ئا، مەهین نازنازی، پێم خۆش بوو گوێم لە دەنگت بوو.

- ئیرەج خان، نایە ی سەریکم لێدە ی؟

- نا مەهین، گرفتارم، شەویکی دی.

- ئیرەج خان، ئەو گەردنەندە ی قەولت داووە نەگە یی.

- نازنازی ئەو پۆژانە دەگا، کابرای زیرینگەر نەها تۆتەو.

- ئە ی کەلەک! درۆزن، قەولی مەردان...

- حەقەن.

تەلەیفوونە کە دادەنی، پێکەنین گرتوومی:

- بە ئیرەج دەناسی، ئەو ئیرەجە ھەزار قەولی وای داو، سەبەرە لالا،

ھەر جندە یە ک تووشی بێم، تۆقیک، دەری ناھیتنی.

دەردەپەر مە دەری، بەلای پیرەدا ناگەریمەو، بەرەو مائی (زەری)

شەقامی خەییام، دەگەز واو ی مائی ئەوان، لە قەراخ شەقام پرایدە گرم،

شاکلیل دەردینم:

- دەبی خافلگیری کەم.

خەریکی دەروازەم، ئەگەر پشتی پێدا نە کرابی، کاریکی نبیە، دوو کەس

بەلەقە لەق بەرەو پرووم دین، خۆ شلوی ناگەم، زۆر ئاسایی خەریک دەبم،

دوور دەگەونەو، قفل کرتە یەکی وردی لی دی، ئەھا، جاریکی دیش،

جیرە یەکی ویشک، دەکرتەو، بی ھەست دەچمە ژوور.

ده‌فه‌للاقه ده‌که‌ن، ده‌گه‌ل ئه‌وی گرینۆک هه‌ربه‌که‌ی لایه‌کی ده‌گرین:

- سه‌ت کابلی ته‌واو.

ناگاته په‌نجا، خوین فیچقه ده‌کا، ته‌رکی سلوول شۆلاوکه‌ی به‌ستووه:

- به‌سیه‌تی، لایبه‌ن.

هه‌ر نیگه‌هبانه‌ی قۆلێکی ده‌گری، له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ رایدده‌کیشن، خوین به‌دلی پێیدا، تک تک دیته‌ خوار، شه‌پێک له‌ نیوگه‌لی ده‌ده‌م، له‌قه‌یه‌ک به‌توندی داوی، وه‌ ئه‌ژنۆم ده‌که‌وی، ئێشه‌که‌ی جه‌ه‌نه‌م، شه‌لواره‌ تووسییه تازه‌که‌م په‌له‌یه‌کی خوین تی ده‌که‌وی، بۆ لای زه‌ری به‌م شه‌لواره‌وه‌!؟

ده‌گورپێم:

- بیگێر نه‌وه‌!

له‌ ته‌رکی خویناوی سلوول فرپی ده‌ده‌ن، ده‌گورپێم:

- ته‌شتیک ئاو و خوی، ده‌ی زوو!

یه‌کیان ده‌گری، ئه‌وی تر غار ده‌دا، هه‌ر دووک لاقی ده‌خویناوک ده‌نی، گورپیه‌ک، ئاله‌یه‌کی به‌رق و تین، بیه‌هۆش ده‌که‌وی.

ده‌ دلدا به‌خیلی پێ ده‌به‌م، پیاوی وا به‌جه‌رگم نه‌دیوه، ئاماژه ده‌که‌م:

- لایبه‌ن، تا وه‌هۆش نه‌یه‌ته‌وه‌ لاقی ده‌رمان مه‌که‌ن، تینووی بوو، ئاو و خوی ساردی ده‌نی.

خۆم ده‌ماشینه‌که‌م داویم، شه‌و دره‌نگه‌، زه‌ری چاوه‌ریمه‌، پال به‌گازه‌وه ده‌نیم، به‌ئاخر سورعه‌ت ده‌پۆم، شه‌قام چۆله‌، شه‌قامی زه‌نگه‌نه‌یه‌، په‌له‌ی جل گورپێمه‌، پیره‌ پیاویک له‌ پانایی شه‌قام ده‌په‌رپێته‌وه‌، لاتره‌ ده‌به‌ستێ، مه‌سته‌ یا برسییه‌ پاکه‌تیکی به‌ده‌سته‌وه‌، وه‌ک بای سه‌پسه‌ر ده‌پۆم، تورمز ناگیرێ، ده‌مه‌وی ره‌دیم، وه‌ به‌ردی، هه‌لده‌دیرپێته‌ پیاوه‌ ره‌و، به‌دلما دی:

(پیره‌ پیاو، شه‌هید بووی، نه‌مردبایه‌ی، سه‌به‌ی و دووی، ده‌بوویه زیندانی سیاسی، هه‌ر بۆ خۆم ده‌مکوشتی)

له‌به‌ر ده‌رگای خۆم، چاو له‌ پێشی فولیکس ده‌که‌م، که‌میک قوپاوه‌، سوپه‌ره‌که‌ی خوار بووه‌:

(حه‌یف بۆ و سوپه‌ره‌، ده‌بی بیگورم!)

- دەملار و پېتتەو، دەست دەبا جلەکانی دەبەر کاتەو توند دەیگرم:
- ھەر و جوانتری.
  - قەرار بوو بچینە دەری.
  - تازە درەنگە، ھەرچی ھەیە دەیخۆین.
  - چ دەلێی ساز دەکەم.
  - حازری ھەرچی ھەیە، زوو کە دڵم دەخپلەو دە.
  - لە ئاشپەزخانەرا ھەر رام لێ دەکا:
  - کفتە ساردمان ھەیە، گەرمی کەمەو؟
  - نا، ھەر و بەساردی خۆشترە.
  - لەسەر بلسووتیکی چینی، کفتەبەکی زەلام دینی، دەورە بەسەوزی و خەیارشۆر رازاندۆتەو، دایدەتی:
  - ئێستە بابم و کاکم بگەڕێنەو دەلێی چی؟
  - ئەوان لە دەست من چ دەکن، ھەردووکیان بەدەستێکم.
  - نانە کەمان دەخۆین، پارووەکانی چووکەن، رپی قسە ی ناگرن:
  - حوسین مزگینی!
  - پارووە کەم قوت دەدەم:
  - چ خەبەر؟
  - بابم رازییە.
  - دیارە رازی دەبی، ئاقلە، وەک ئەو کۆنە توودەییانە بیر ناکاتەو.
  - حوسین ئیدارە بەشەویش ھەیە؟
  - زەری گیان، ئەو جۆرە ئیدارانە وەخت و بێوەختیان نییە.
  - حوسین، ئەمنت خۆش دەوی؟
  - خۆشم ناوی، دەتپەرستم.
  - مەرگی من شوغڵە کەت بگۆرە، ئەو چییە، کارێکی دیکە بکە.
  - زەری مندال مەبە، پرەکانی پشت سەرم تێکداون، گەرانەو ناکری، دەو کارەدا رۆشتن مانای مردنە.
  - بەدڵشکاوێ پێشەدەستیەکان، بەرەو ئاشپەزخانە دەبا، سەر و پرچی
  - دەری لە خوار کەمەریەتی، وەک ماشەری ئاوریشمی لە ھەموو رەنگان

ده‌رکی سه‌رسه‌را دانه‌خراوه، چرایه‌کی که‌م نوور دایستی، به‌که‌وشه‌وه
له‌سه‌ر په‌نجه‌ ده‌رۆم، سربوه‌ی می‌ش نایه، وه‌تاغی خه‌وی زه‌ری له‌ ته‌به‌قه‌ی
دووه، ده‌رکه‌ی پی‌وه دراوه، گوئی راده‌گرم، ده‌نگ نایه، خوژگه‌ خه‌وتیی،
چرای وه‌تاغ‌ه‌که‌ دایستی، پشوو ده‌سینگمدا حه‌پس ده‌که‌م، به‌هه‌ر دوو
ده‌ستم ده‌زگیره‌ی ده‌رگا ده‌گرم، بی‌ ئه‌وه‌ی به‌له‌ری، له‌ نه‌کاو ده‌یکه‌مه‌وه،
زه‌ری له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی ده‌مه‌و روو خه‌وتوو.

ده‌جلی خه‌ودا، سه‌د هه‌نده‌ جوانه، وه‌ک هه‌یلکه‌ی پاک‌کراو، چی به‌خوی
دانه‌داوه... ده‌چمه‌ په‌نا سه‌ری، ده‌مه‌وی ده‌ست به‌سه‌ری داهینم، ده‌ستم له
خوه وه‌ته‌خته‌که‌ ده‌که‌وی، ده‌رده‌په‌ری، ده‌زیقینیی، توند ده‌یگرم:

- زه‌ری! ترسه‌نۆک، منم حوسین!

وه‌ک می‌وژۆکه‌ ده‌له‌ری، ده‌باوه‌شمد، ناسه‌روی، سپی هه‌لگه‌راوه، لیوی
ویشک بوون، کراسییکی ته‌نکی قول‌ه‌ی نه‌باتی، بسکی درێژی قاوه‌یی،
وه‌ک تابلۆیه‌کی مینیاتۆر ده‌چی...

له‌ پارچه‌که‌ی په‌نای، چۆریکی ئاو ده‌ده‌می، سه‌ر ده‌خاته سه‌ر شانم:

- ئاخ حوسین! ترسام، وه‌مزانی جندۆکه‌ی، به‌کویدا هاتووی، خانه
خراب ده‌روازم به‌کلیل داخستبوو، یانی چی! چۆن شتی وا ده‌بی،
نه‌ردیوانت پی‌ بوو، حوسین بوو خۆتی؟

- زه‌ری مندالی؟!؟

- قه‌رار نه‌بوو زه‌نگ لیده‌ی؟

- پی‌م وابوو قه‌لسی، ده‌مه‌ویست منه‌تی تو هه‌لنه‌گرم، که‌یفت دینیی
قه‌ت ده‌رکه‌م لی‌ مه‌که‌وه.

هه‌روا به‌سه‌رلیشپواوی تیم ده‌روانی:

- چۆن هاتی؟!؟

- به‌شاکلیل ده‌روازم کرده‌وه.

- شاکلیل چییه؟

- ئه‌وه‌یه، ئه‌وه له‌ برسان ده‌مرم، چ هه‌یه بی‌خۆم؟

راسته‌وه ده‌بی، هه‌ندیک هاتۆته‌وه سه‌ره‌خۆ، کاپشینه‌که‌م، داویمه سه‌ر
تاغه‌ کاناپه‌ی ژوو‌ره‌که، وه‌تاغ جگه له‌ ته‌خته‌که‌ی ته‌نیا ئه‌و کاناپه و
عه‌سه‌لیه‌کی لی‌یه، تا به‌وه‌ی خاوی‌ن و لۆکسه، بۆنی عه‌تریکی ژنانه

قاوهلتونونه، کاتیک (مهلی) بهریم دهکا، ههول ددهم قورس و قایم بیدوینم:

- کهمیک پتر بهدهرسهکانت رابگه، سال درهنگه، تهواوی که، بهو جوړه له زانکو دهرناچی.

له دهرچوونی خوټ خاترجه می؟

- گرتوی لهسهر دهکهم، بو خوټ دهرانم چوټم کونکوړ داوه.

- لهسهر چی، ئهړی چوټه مهشکینم دهگهل ناکه ی؟

- لهسهر دلخواز، کوا چوټه مهی مریشک؟

- نه هاری وهره وه، مریشک و چوټه مه لهسهر من.

- ئه گهر ته نیا مالی خوټبا، دههاتمه وه.

قهت مالی خوټ نابی.

- بو وا دلساردی، ئیشاللا مالی خوټت دهبی.

- له حاست تو نامبی، دنا دلسارد نیم.

- بو له حاست من؟

- دهگهل تو دهمی.

به جووته پیده که نین، خواحافیزی لی دهکهم، دهرؤم، نیزیک مالی خوټمان، په نچه رگرییه:

- وهستا گیان دهکری چاو لهو ماشینهی من که ی.

- کاکه ئازاد، چاوی چی لی بکه م، په نچه ره؟

- نازانم، دوو لاستیکی نیشتوته سهر ئهرزی.

دهگهل دهکوهی، دهرکی کاراژ دهکهمه وه، ماشین چوار قامکی توز لهسهر که وتووه، چاوټیکی لی دهکا و سهر راده وه شینی:

- تازه یه، په بیکانی په نجاو چوار، دتهوی چی لی بکه ی؟

- دهمه وی هه لیکه م.

هیندیک دیش سهر باده دا:

ده‌نویتی، قاوه‌یی توند به‌سه‌ر هه‌موواندا زاله و له‌به‌ر خاوینی ترووسکه‌ی دئ، له‌روانیی تیر نابم، نه‌ختالێکی ئیراد تیدا نییه، به‌ته‌واوی خۆم به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم، ئاه‌یه‌له‌کی چهنده‌خۆشتاش و مه‌رمه‌رییه، به‌ژن و بالایی وه‌ک سه‌روی نازه، هه‌موو گیانم له‌تاوانی می‌روولان ده‌کا، ئاواتم ئانی‌ک باوه‌شی گه‌رمیه‌تی، بۆنی غولووری و پیاوه‌تی وه‌ک هه‌لم له‌سه‌رم هه‌لده‌ستی، قه‌راره‌ئه‌مشۆ له‌لای بمێمه‌وه، چاوه‌رێم له‌ئاشپه‌زخانه‌ بێته‌ ده‌ر، هه‌ر ئانی‌کم به‌ساعه‌تێک لێ درێژ ده‌بێته‌وه، له‌نه‌کاو له‌به‌رچاوم، تاوانباری جوانه‌گا، وه‌رده‌گه‌رێته‌زه‌ری، ده‌ستم به‌ستراوه، لاق و له‌ته‌ری وه‌به‌ر کابل ده‌دا، مچورکم پێدا دئ، به‌ری پێی تک تک خوینی پێدا دئ، ده‌ئاوخویی هه‌لده‌کیشتی، هاوار ده‌که‌م، ده‌نگم ده‌رنایه، چه‌قوچۆمه، وه‌خه‌به‌ردێم، نیوه‌شه‌وه و چاو چاوی نابینی.

وه‌ک بسکی به‌ره‌زا ده‌له‌رزم، ده‌هۆده‌که‌مدا دێم و ده‌چم، خه‌ونه‌که‌م له‌به‌ر چاوه، زه‌ق و زبندوو، زه‌ری له‌و کچه‌نه‌ جوانته‌ره، له‌که‌لینی په‌نجه‌ره ده‌روانه‌مالی (ئه‌شه‌رف)خانم، ده‌نگی گرام نایه، چا کوزاوه‌ته‌وه، ولات بێده‌نگه، هه‌ول ده‌ده‌م به‌خه‌ومه‌وه، له‌سه‌ر جێگا که‌م شاتلۆره‌مه، ده‌سوورێم و نازانم که‌ی خه‌وم لێ ده‌که‌ویتته‌وه.

خه‌یابانی زه‌نگه‌نه‌یه، پزیشکی قانونی له‌سه‌ر که‌لاکی پیره، ده‌روانی، پۆلیس ده‌گیرفانیدا، نوسخه‌یه‌کی تازه‌پێچراو، چل تمه‌ن پوول و پێناسه‌یه‌کی وه‌گیر که‌وتوو (حه‌سه‌ن به‌قالی)، هیندیک ده‌رمان له‌ده‌ور و پشتی مه‌يته‌که، بلا‌وبوونه‌وه، پیریتزنیکی نه‌خۆشی زه‌رده‌له، له‌پشت سه‌ری ده‌گری، ده‌نکه ده‌نکه حه‌به‌کان کۆ ده‌کاته‌وه:

(خوایه ئه‌و به‌لایه‌چ بوو به‌سه‌رم هات، تازه‌کی ده‌رمانم بۆ ده‌کری، حه‌سه‌ن ته‌نیا پشت و په‌نام بوو)
دیسان وه‌خه‌به‌ر دێم، تاو رمبیک بلیند بووه.

***

رۆلە گیان! زیر وەشانێ بکە، هەلپەرە، سەرچۆپی بگرە، جلویە رگت تازە بێ، دیاری و سەوقاتت لە بیر نەچێ، هێندەش دەستت بە پوولێوە نەلەرزی، دەبێ کەس پەسەرت نەخا، ئیدی مندالیت بە سەرچوو، ئەوەی بزانه هەرچەندی تاریدی تۆ دەکرێ گەز گەز بالا دەکەم.

دایە خەیاڵ ورد ورد سەوزی و هاروێ دەجنێ:

- مەلی، تاوێ دی دەیگوت: (دایم ئیزنم وێ دا، دیمەو تیکوشینو دەگەڵ جیبەجێ دەکەم، بەسەری توو لە بیانویکی دەگەرێ تاوێکی لە لای توو بێ، چ بر تیبگەم مەلێلە خۆن خەیاڵی لێ خرا کردووی، دایمە خەبەری تووی هەن، خۆنە من نە دایە خانمێ نەندەزانی چت بەسەر ماشینی هیناوە، یەکەو سەحات خۆی گەیانێ، پرسێ:

(ئەو هە ئازادی چ لە ماشینی دەکا؟)

جا، گوتم:

- خۆ بەسەری توو ئاگان لێ نییە، ئەتوو دەلێی بابای حەیار، پێم بلێ بەکویتدا زانی؟

دەیگوت:

(لە پەنجەرە خۆن را ئاگادار بوومە.)

جا کورنم، بێتوو دایە پیرە خۆت چ بر تیبگا، ئەو هەویرە ئاوێ زۆر دەبا، مەلێلە، ئیشتیای لەتوو، خوای وەخیری گیرێ، بەمن دەکە، بێتوو کچە مامی خۆت بەدڵ نەبی، سێ و دووانی لێ مەکە، ئەو هە ژنی مالاڵە، سووک و چرووک نییە، قوون لیکەوتوو نییە، دەجا دایە و بابیشی چ قسەیان لەسەر نین، ئەو هە لە قیس خۆت مەدە، زۆریش پیاوانی هەلکەوتوو، نەبیسستوو گوێلک و موێلکی بەدوو وەبن، لەبۆ جوانییەش هەندیک پەشەسمەر، بەلان لە کەس نامینیتەو.

دایە خەیاڵ، دەو قسانە دایە، تەلەیفوون زەنگ لێدەدا، هەلەدەستم:

- یاللا میرزا باجی، ئەو لە کوێ، دایە خەیاڵ غەیبەتی بۆ داناوی.

- ئازاد، بەسەری تۆ میوانمان هەیه، کاکم کوێکی میوان بەرپێوەیه، ئەرێ ئازاد خەریکی ماشینەکەت بووی خۆ نایفرۆشی؟

- ئە‌ی م‌ا‌ئ‌ت‌ه‌، ئە‌وه‌ی ده‌ید‌ا‌ت‌ئ‌ی ن‌ای‌ه‌و‌ئ‌ی، ئە‌وه‌ی ن‌اید‌ا‌ت‌ئ‌ی ب‌و‌ئ‌ی ده‌م‌ر‌ئ‌ی، ه‌ه‌تا پ‌ۆ‌م‌پ‌ه‌ ب‌ای‌ه‌ک‌ه‌م د‌ئ‌ن‌م‌، چ‌ا‌و‌ ل‌ه‌ ئ‌ا‌و‌ و‌ ر‌ۆ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ه‌، ن‌اب‌ئ‌ی پ‌ه‌ن‌چ‌ه‌ر ب‌ئ‌ی، ب‌ا‌ت‌ر‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی ب‌ئ‌ش‌ک خ‌ا‌ئ‌ی‌ی‌ه‌، ت‌ه‌ل‌ه‌ی‌ف‌و‌و‌ن‌ئ‌یک ب‌ک‌ه‌ ب‌ۆ‌ س‌ر‌و‌ی‌س‌، ک‌و‌ر‌ه‌ ب‌ا‌ب‌م م‌ا‌ش‌ئ‌ن ده‌ل‌ئ‌ئ‌ی گ‌و‌ئ‌ه‌، ئە‌وه‌ ب‌ۆ‌ و‌ا‌ت ل‌ئ‌ی ک‌ر‌د‌و‌وه‌.

- س‌ر‌و‌ی‌س‌ئ‌ی ب‌ۆ‌ چ‌ی‌ی‌ه‌، ه‌ه‌ر ل‌ئ‌ر‌ه‌ ن‌ا‌ک‌ر‌ئ‌ی؟

- ک‌ا‌ر‌ی م‌ن ده‌ک‌ر‌ئ‌ی، ش‌ا‌ر‌ژ‌ئ‌ی ب‌ا‌ت‌ر‌ئ‌ی و‌ خ‌ا‌و‌ئ‌ن‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌وه‌ی، ک‌ا‌ر‌ی ت‌ۆ‌ ن‌ی‌ی‌ه‌، ت‌ا‌ز‌ه‌ ده‌ب‌ئ‌ی ب‌ا‌ت‌ر‌ئ‌ش‌ئ‌ی ب‌ۆ‌ ب‌ی‌ئ‌ن‌، ه‌ه‌ل‌ک‌ر‌د‌ن‌ و‌ ئ‌ا‌و‌ و‌ ر‌ۆ‌ن‌ گ‌ۆ‌ر‌پ‌ن‌ و‌ ئە‌وان‌ه‌، ئە‌وه‌ ده‌م‌ئ‌ی س‌و‌ا‌ر‌ ب‌و‌ون‌، ج‌ا‌ر ج‌ا‌ر‌ئ‌ش‌ ک‌ه‌ش‌ه‌ی‌ه‌ک ب‌ه‌و‌ م‌ا‌م‌ه‌ پ‌ی‌ر‌ه‌ی خ‌ۆ‌ت‌.

- م‌ا‌ش‌ئ‌ئ‌ی خ‌ۆ‌ت‌ه‌.

- ر‌ه‌ب‌ئ‌ی ه‌ه‌ز‌ا‌ر‌ئ‌ی و‌ا‌ت ب‌ئ‌ی، ش‌ۆ‌خ‌ئ‌ت‌ ع‌ه‌ر‌ز ده‌ک‌ه‌م‌.

م‌ا‌ش‌ئ‌ن‌م‌ ب‌ه‌ر‌ئ‌ی ک‌ر‌د‌ه‌ س‌ر‌و‌ی‌س‌، ب‌ۆ‌ س‌ب‌ه‌ی ب‌ه‌ی‌ا‌ن‌ئ‌ی ئ‌ا‌م‌ا‌د‌ه‌ی ده‌ک‌ه‌ن‌. ل‌ه‌و‌ئ‌ر‌ا‌، ده‌چ‌م‌ه‌ س‌ه‌ل‌م‌ا‌ن‌ئ‌ی ده‌س‌ت‌ئ‌یک ب‌ه‌س‌ه‌ر‌ و‌ گ‌و‌ئ‌ا‌ک‌م د‌ا‌د‌ئ‌ئ‌ئ‌ی، ده‌ر‌ۆ‌م‌ه‌وه‌ م‌ا‌ئ‌ئ‌ی، ه‌ه‌م‌ا‌م‌ و‌ ج‌ل گ‌ۆ‌ر‌پ‌ن‌، ب‌ه‌خ‌ۆ‌م‌ ر‌ا‌ده‌گ‌ه‌م‌، د‌ای‌ه‌ خ‌ه‌ی‌ا‌ل ئ‌ا‌س‌ا‌ر‌ئ‌ی ن‌ه‌خ‌ۆ‌ش‌ئ‌ی ت‌ئ‌یدا ن‌ی‌ی‌ه‌، گ‌و‌ر‌گ‌ئ‌ی ده‌خ‌ن‌ک‌ئ‌ئ‌ئ‌ی، د‌ای‌ک‌م ل‌ه‌ک‌ه‌ی‌ف‌ه‌:

- ئ‌ا‌ز‌اد‌، خ‌ه‌ر‌ئ‌ک‌ئ‌ی م‌ا‌ش‌ئ‌ئ‌ه‌ک‌ه‌ت ب‌و‌ئ‌ی؟

- د‌ای‌ه‌ گ‌ی‌ا‌ن‌، د‌ا‌و‌م‌ه‌ خ‌ا‌و‌ئ‌ئ‌ئ‌ی ک‌ه‌ن‌ه‌وه‌.

ک‌ه‌ی‌ف‌خ‌ۆ‌ش‌ئ‌ی ل‌ه‌ ر‌و‌خ‌س‌ا‌ر‌ئ‌ی ده‌ب‌ا‌ر‌ئ‌ی:

- چ‌ا‌ک‌ت ک‌ر‌د‌و‌وه‌، ئ‌ئ‌ئ‌ئ‌ی خ‌ه‌م‌ و‌ خ‌ه‌ف‌ه‌ت ب‌ه‌س‌ه‌، خ‌ه‌ر‌ئ‌ک‌ئ‌ی خ‌ۆ‌ت‌ ب‌ه‌، ت‌ه‌م‌ه‌ن‌ئ‌ی ج‌ح‌ئ‌ئ‌ئ‌ئ‌ی پ‌ا‌ت‌ش‌ا‌ی‌ه‌ت‌ئ‌ی‌ه‌، ئە‌گ‌ه‌ر ق‌ه‌د‌ر‌ئ‌ی ب‌ز‌ا‌ن‌ئ‌ی، ت‌ه‌ن‌ب‌ا‌ ئ‌ا‌گ‌ا‌ت‌ ل‌ه‌ خ‌ۆ‌ت‌ ب‌ئ‌ی، ر‌و‌ح‌م‌ ل‌ه‌ م‌ا‌ش‌ئ‌ن ت‌ۆ‌ق‌ئ‌ی‌وه‌، ئ‌ئ‌ش‌ا‌ل‌ل‌ا‌ چ‌ ن‌اب‌ئ‌ی، ل‌ه‌ ه‌ه‌م‌و‌ ه‌ه‌و‌ر‌ا‌ن‌ ن‌ا‌ب‌ا‌ر‌ئ‌ی، م‌ئ‌ئ‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌م‌ئ‌ی ب‌ر‌د‌ه‌وه‌، ل‌ا‌ق‌ه‌ک‌ا‌ن‌ئ‌ی ل‌ه‌ ک‌ا‌ر‌ خ‌س‌ت‌، ئە‌ت‌ۆ‌ئ‌ی د‌ا‌و‌م‌ئ‌ی، ه‌ه‌ز‌ا‌ر ج‌ا‌ر ش‌و‌ک‌ر‌.

ر‌ه‌ب‌ئ‌ی خ‌ود‌ا‌ ب‌ت‌پ‌ا‌ر‌ئ‌ئ‌ئ‌ئ‌ی، ب‌ه‌ر‌د‌ئ‌ی س‌ا‌ر‌د‌ و‌ گ‌ه‌ر‌م‌ت‌ و‌ه‌ب‌ه‌ر‌ پ‌ئ‌ی ن‌ی‌ی‌ه‌، ر‌ه‌ب‌ئ‌ی ب‌م‌ر‌م‌ ب‌ه‌ک‌ز‌ئ‌ت‌ ن‌ه‌ب‌ئ‌ن‌م‌.

ت‌ا‌و‌ئ‌ی د‌ئ‌ی (ر‌ه‌ز‌ا‌) ه‌ا‌ت‌ب‌و‌و‌، د‌ا‌و‌ه‌ت‌ئ‌ه‌ت‌ئ‌ی، ک‌ا‌ر‌ت‌ئ‌ی ب‌ۆ‌ ه‌ئ‌ئ‌ا‌ب‌و‌و‌ئ‌ن‌، ئ‌ئ‌ئ‌ش‌ا‌ل‌ل‌ا‌ ن‌ه‌خ‌ش‌ه‌ت‌ ل‌ئ‌ی ب‌ئ‌ی، ز‌ۆ‌ر‌ پ‌ا‌ر‌ا‌وه‌ م‌ن ق‌ه‌و‌ل‌م‌ پ‌ئ‌ی ن‌ه‌دا‌، ب‌ه‌ل‌ا‌م‌ ک‌و‌ت‌و‌وم‌ه‌:

- ئ‌ا‌ز‌اد‌، د‌ئ‌ی، ب‌ر‌ا‌ز‌ا‌و‌ا‌ی‌ه‌، ده‌ب‌ئ‌ی پ‌ش‌ت‌ئ‌ئ‌ئ‌ئ‌ی ب‌و‌و‌ک‌ئ‌ی ب‌ه‌س‌ت‌ئ‌ی.

وه نېیه ؟

به مینگه :

- دایه خه یال، بۆ خوشت جحیل بووی.

- ئه ری وه لاله ی بریا ئه وی ده می ده مردم، ده لین: به قرژالیان گوت: (له بۆ به دوو سه ران ده ری؟)

گوتی:

(له جحیلان چ شت حه یب نین)

ئای نه مینم، ئه وی ده می جحیل بووین، هه ر ئه وها له خووه شه و داوه تن ده گرت: ره ژبه له کن ده گرت، چ شایه ر و مایه ریشنه بوو، یه کییک دهستی ده بنانگویتیان دهنه، جاری واشبوو شوان و موان شمشالیان له باخه لی راده کیشان.

ئه وی ده می له گاوانی نه با، دهستیان وی نه ده دام، له بیرمه به پیخواسیش هه لپه ریوم، کوره چن نه بوو نه، نه که وشێ ناله دارن هه بوو، نه ئه و پانییه بلیندانه، ئه و هه موو به ییت و باوه شن نه بوو، خه لکه که دلی چاک بوو، پاشی بایم به ره حمه تی خوای چوو، دایم دهستی منی گرت، هاتینه ماله ئاغای، پیش گرانییه که، ره ژێ هه زار کهس هاتبا، کهس نه بده گوت بۆ کوێ.

ئه گه ر ئاغاه شه هید کرا، بی حه ده بیشه ئه من خۆم نه ناسیبوو، به لام فه رقی پاک و پیسم ده کردن.

ئازاد گیان، پیم وایه، وه وی ده چی برسیته بی، با ئه و هه نده ی له سه ر نه رۆم، ئه تووش هه سته له دایه خۆت که وی، سفره که ی رایه خه، یانی پیت بلیم، هه ر به سه ری توو فیتر بی باشه.

ئهی کویر بم له بۆ پیماوی ده که له که له، کوره خۆ پیماوی ئیسته به ژنی خۆ ناویرن، ده لیتی له شه رگه ی مه حمه شیه یان لی قه لماوه.

دایکم له بنه وه پیده که نی:

ئازاد گیان، خات خه یال بۆ خۆی فیتر ده کا و لۆمه شت ده کا، جا نازانم چۆن ده رده چی.

- نه خپړ، کړیاری؟
- نه وږللا دمه ووی بزانم چی لی ده که ی؟
- سواری ده بم.
- چاکه چاکه، ودم زانی له کولی ده که ی، ده مانبه ی بو گه رانی؟
- خه رچی هه یه.
- له خه رجه که ی ناترسم.
- دایه خه یال، هاته سه ر خه ت:
- (پیتی بلتی، به شی له بو هه لگرم؟)
- گویم لییه، نه گهر نانی تی نه کا، زه در نییه.
- گویت له خه رجه که ی ناترسی، نه ی له چی؟
- دایکم قه ده ریکه پیتی وایه ده مخوی.
- نه من بو ده تخوم، سه گه بتخوا.
- پیده که نی:
- نه گهر دایه خانم یا دایه خه یال به رین، په نگه رازی بی.
- بو خوت جیبه جیتی ده که ی، بو داو دتی په زانایه ی؟
- نه مه یان بانگ نه کردووه.
- پیته خو شه بانگو که ن؟
- که یفی خوته، نه گهر ده ته ووی بی دؤ نه بی وا بکه.
- پیته وایه بی دؤ بم؟
- دؤی که لله ته زین ده لیم، نازاد نه وه میوانه کافان هاتن، کارتت له بیر نه چی.
- به لتی به چاوان.
- دایه خه یال بزه ی دیتی:
- ده ی کوړم هینده ده لی چی؟
- هیچ، ده لتی به شم هه لگری، نانیشی تی نه کا.
- نه ی به چاوان، له قسه کانی توو شرا وهدیاره، ناره زووی داو دتیو هه یه،

دەدا.

ماندووم، هېلاکم، دەبی وچانیک بدهم، له کوئ؟ کوا دپلن؟! کوئ ههیه
لێی وهحه سییم؟ پشووویهک به دلی خۆم، نه فه سییک هه وای نازاد،
په نابه ردیک، به رد نه یگریتته وه.

بای دئ، بای سه سه سه، ره شه با، تۆفان، گهرده لول، شه مال، سه بوون،
زریان، بارۆژ، باسه ر، سه رما و شه خته.

ئاھ شنه یه کی ئارام، سۆزیکى بلاوین، شیبایه کی فینک، له کوین؟
په نایه ک، په سیوئیک، سوکنایم بیتى، ئارام بگرم، ده میك خوشی،
جه میك شادی، به مراد بگه م ته نیا ئانیک، ورده ژوانیک و پاشان بمر.

به نپو ده ربایه ک ترس و خۆفدا، وه سه ره ده کهوم، جالجالوکه،
جالجالوکه ی رهش، مار، که ومار، شه مشه مه کویره، کوند، دالاش و
سیسارگه که چه له.

مارى سوجه، کویره مار، دوو پشک، زهرده قۆره، سه رمازه له، سه ر
ده رناکه م، بایه و تاریکی، تارماییه و ئاشکرا، بالنده و درنده، له ئه رز و
هه و بۆم ده بارئ، عه جه ب ئاوی حه یاتیک، ژيانى هه تا هه تایه، به م
چه شنه ژيان؟!

نانا، هه رگیز، با داگه پیم، پینگام بگویم، ژيان ده مکوژئ، ژيانى نه به دى
به لای به شوینه وهیه، وه ره ز ده بم، بۆ ئه و چه ره سه ره درپژ که مه وه؟

به ده وری شاخدا ده خو لیمه وه، هه ر شاخه و شاخ، رژد نه بی لابه لایه،
لاقى راسته م له شم راده گرئ، لاقى چه په م له رژدایى دایه و له دووم نایه،
ئه رکیکى ئه وتۆى نییه، ته نیا چۆکی بۆ بنه وینم به سیه تی، له نگه یه ک و
چیت.

به رقه دى شاخه، داره گیتوئیک، گه لای رهش و گهش، پر گه لا، تیرى تی
ناچئ، تیکانى هه ن، ته ر، تیژ و ئاودارن، ویشک نه بوون، هه لنه قه رچاون،
دین، زیندوون، سه وز و شین.

ده چه مه سه ر کانیه کی روون، چوکه، چۆر چۆره، وه ک چاوی قه رژال،
له ژیر داره که، ئاوی حه یات نییه! ئاوه، ئاو روونکه هه راش، زیت، هار و

سفره‌که‌ی راست ده‌که‌م:

- هەر دووگ لای تێدایه، له ترسی دایه خه‌یال ڕه‌نگه‌ وانهم.

دایه‌ خه‌یال دێته‌ سه‌ر سفره‌که‌:

- ئەتوو کۆری پیاوانی، قه‌ت له‌ توو به‌شک نیم، حاجی به‌رهمه‌ت بی،
زه‌می هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌ش به‌حالی خۆم، بێر بێر قه‌تم نه‌دی ده‌گه‌ل دایه‌ خانم
شه‌ره‌ دندووکه‌یان بی، یانی دایه‌ خانم له‌ حاست حاجی ڕوحي نه‌بوو،
ئه‌تووش کۆری ئەو پیاوه‌ی، هه‌ندی گل له‌سه‌ر وین هه‌م‌ری تووبی، ده‌بی وه‌
بابی خۆت بچی، ده‌جا هه‌سته‌ ده‌به‌رچاوانت مرم که‌وچکان بینه‌ باکاری
بکربین.

دوای نه‌هار، چوومه‌ وه‌تاغه‌که‌ی خۆم، په‌رده‌ی مالی سه‌رکار دادراونه‌وه،
وه‌دیاره‌ که‌سیان له‌ مال نییه‌، له‌ژێر کۆلیتره‌که‌ ڕاده‌کشیم، خه‌و دامده‌گرێ.
کاله‌ و پیتاوم له‌ پێدایه‌، شاخێکی به‌رزی سه‌رسه‌وزم ده‌پیش دایه‌،
ده‌مه‌وێ وه‌سه‌رکه‌وم، به‌شوین ئامانجێک داده‌گه‌رپم، وه‌ک ئاوی حه‌یات
به‌دۆزمه‌وه، گا به‌ردی زل زلم دینه‌ سه‌ر ڕێ، گه‌زێک وه‌سه‌رکه‌وم، نیوگه‌ز
ده‌خلیسه‌کێمه‌ دواوه‌، ورده‌خیز خلۆز ده‌بنه‌وه.

شاخ ڕژد و سه‌خته‌، زه‌رد و ماه‌ نه‌سته‌مه‌، کێو ده‌نگ ده‌داته‌وه،
کێوه‌کانی دوور، ده‌نگدانه‌وه‌که‌ی، ده‌نگ ده‌ده‌نه‌وه.

پنجه‌ گیای خۆرست، له‌ ئەژنۆ ده‌ده‌ن، تیکانی در لاق و له‌ته‌ران
ده‌نگیون، وه‌ک نووکی ده‌رزی ژه‌هراوی به‌ژان، پیکۆلی سیچوکله‌ و
سێسووچیان تێدایه‌ و ئیش و خورووی گه‌ز گه‌سکیان هه‌یه‌.

چیا هه‌ل‌دێر و نینۆک شکینه‌، ڕه‌وه‌ز به‌سام و یاغییه‌، ته‌نگه‌ ته‌نگی
نوێژی شیوانه‌، تارمایی جو‌راوجۆر له‌به‌ر چاوم ڕێژه‌ ده‌رۆن، ده‌خولینه‌وه‌ و
ده‌سوورپین.

تارمایی لینگ باریکی درێژ، به‌ردی دوو هێندی قورسایي خۆیان
هه‌ل‌ده‌گرن، به‌ردی دوو پووتی، گا به‌ردی چه‌ند پووتی، جاله‌ ده‌که‌نه
خواری، تاویر به‌ته‌نیشتمدا، به‌سه‌ر سه‌رمدا، وێهه‌ وێهه‌یانه‌، قۆچه‌قانی به‌ن
هه‌ل‌ده‌سوورپین، شه‌ققه‌ی جێی به‌رده‌کانیان، ویزه‌ی به‌رده‌کانیان گویم ئازار

ناجوو لێتمەوه).

له خەو راستەوه دەبم، تەنیا چاره‌گێکە خەوتووم، ئەلحوکمولیللا، چاره‌گێک خەو، ئەو هەموو خەونە، چۆرێک ئاو دەخۆمەوه، جگەرەیه‌ک هەڵدەکەم، خەون له بیر دەبەمەوه و له فکری خۆمی دەرداویم. تەله‌یفوون زەنگ لێدەدا:

- ئەلۆ، ئازاد!

- بەلێ، رەزا گیان ئەوه بۆ وا بەپەله‌ پڕۆییبوی؟
- له‌بەر حورمەتی دایه‌ خانم بۆ خۆم هاتم، سەرم قاله‌.
- زۆر سپاس رەزا گیان، شایێ و ژيانێ نوێت پیرۆزی، ئەوه بێ و هەزاری دی.
به‌پێکه‌نینەوه:

- هەر ئەوه‌شم پێ بگۆیزێتەوه‌ قایلم.
- رەزا، کارتێ سپیت له‌ لا ماوه؟
- ئا، چەندی دەرته‌وی بۆت به‌پێ کەم.
- بۆم به‌پێ مەکە، مانی مه‌لیت له‌بیر نه‌چی.
- هەتیوه‌ پیسه‌، هەر کەسی دیبا ده‌یگوت، له‌ تاوی (مه‌لی) ئەوه‌ شیت ده‌بێ.

- نا به‌گیانی رەزا تەنیا عاده‌تم پێ گرتوه‌.
- ده‌زانم، خەڵک وا نازانی.
- رەزا، هەرچی پته‌وی ده‌نگ بکە، ده‌خزمت دام.
- ئازاد گیان، له‌ سایه‌ی تۆوه‌ چم ناوی، بلییم نه‌خشته‌ لێ بێ؟
- جاری نا.

- له‌ به‌رچی نا، پیره‌ گا.
- جاری بزانی ئەتۆچ غه‌له‌تێکی ده‌کە.
- ئازاد گیان، ده‌مه‌ویست عەرزت کەم هیندیک زووتر بێی.
- به‌چاوان، براله‌ هەرچی ده‌ته‌وی بفرموو.

وربای تیدایه.

بی وچان، بی نیوپر، ماندوو نابن و پشووسوار نین.

ئاه، وه‌چاکه پی دوه‌ئاوه‌ کیشم، نه‌ختالی وه‌ حه‌سپم، بزاین پاشان چ ده‌بی، سه‌بر، سه‌بر په‌نجه‌ ده‌ئاو ده‌نیم، فینکایی به‌پیت و ئیسقانم هه‌ست ده‌که‌م وه‌ک ئاو به‌ئاو داکری.

به‌خه‌به‌رم، یا خه‌وتووم، جووتیک کوتری سپی، له‌سه‌ر ئاخ‌ر چلووکی، داره‌که‌ن، سپی سپی وه‌ک کلوی به‌فر، له‌ شه‌ققه‌ی شابالان ده‌ده‌ن: (ئازاد! ئه‌گه‌ر نستووی ده‌خه‌وت بی، ئه‌گه‌ر به‌خه‌به‌ری گویت لی بی، چاره‌نووسی تو دوه‌سه‌ده‌یه‌دا هه‌ر وایه، له‌ ژیان حالی ده‌بی، به‌لام داخ و هه‌زار داخ، وه‌ختیک به‌که‌لکت نایه.

سیله‌ی چاوم داوه‌ته‌ کوتره‌کان، سپی، ته‌قله‌باز، راست و ره‌وان رژدایی ئاسمان ده‌برن، بو‌سه‌ر و بو‌سه‌ر...

له‌ پر دوو تیری سارده‌که‌وان هه‌رکیان ده‌پیکتی، ئه‌وجار سه‌ر به‌ره‌ورژیر، دیسانیش به‌ته‌قله‌، به‌لام ته‌قله‌ی بی هیژی، ته‌قله‌ی بی هوشی، ته‌قله‌ی مه‌رگ، به‌هه‌رده‌مه، له‌ژیر پیتم وه‌ ئه‌رز ده‌که‌ون.

خوینی سوور، ئال و گه‌ش به‌سه‌ر تووکی سپی و نه‌رمی سینگدا، یه‌کیان له‌ هه‌وا مردووه، یه‌کیان به‌حال ماوه، ماوه‌ ده‌نالین، ده‌گری، فرمیتسکی ده‌بینم، ئه‌نیسه‌که‌کانیم گوئی لی ده‌بی، به‌حال پشووی دی، نیوه‌ نیوه‌ گویم له‌ ده‌نگی ده‌بی :

- دوه‌سه‌ده‌یه‌دا حالی تو هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی، ده‌سه‌ده‌ی داها‌توودا هه‌ول ده‌ شویتیک به‌ره‌و ده‌ریا بدو‌زییه‌وه، ده‌ریا، ئازاد! ملی لار ده‌کاته‌وه.

من ئازاد نیم، (حوسین‌م، زه‌ری، ئیلا‌هه، مار و دوو‌پشک له‌ لاق و له‌ته‌ریان هالا‌وه.

هاوار ده‌که‌م، یه‌که‌ به‌خو‌م، به‌دریژی زه‌مان، به‌پانایی زه‌وی، ده‌نگم ده‌رنایه، هی‌زم نه‌ماوه، ئیلا‌هه‌ ده‌زیقین:

(ده‌ده‌ وای*) زه‌ری ترس له‌ چاوی ده‌زی، ده‌ستم نه‌به‌ستراوه، به‌لام

(*) وه‌ی باب‌ه.

دروو بۆنی کەبابی (حەمە شەل)، مەیدانی مەنگوپان بەردی تی گیراوه،
رینێک خمگەر، ماشەرە بەنی رەنگاوەرەنگ، مەیدان وەک خۆی نییە، قوڵە
شەقامیکی پێدا هاتوو، ئەو بۆن و بەرامە ی جارێ لە کوێیە.

پیاوێکان پیر بوون، هیندیکیان مردوون و منالەکان گەورە بوون...
دەچمەوێ دووکانی مام، تازە دەورە چۆل دەبێ، دەفترەکان دەست
دەدەمێ، لە بەرەو ئەگەر سارد و سەودایەکی شەبێ دەدەفترە پۆژانە ی
داوێم، تا لای ئێواری لە لای مام خەریکم.

تاو پەرپێنی هەلەدەستێن، مام:

- دوا ی تۆ دایکت تەلەیفوونی کرد.

مام لەبەر چاوی دەبێتە مودیری دەبیرستان، رۆژی خەبەری باوكم،
ئەویش ئاوەی دەست پێ کرد. خێرایەکی لێ دەپرسم:

- کاری پێم بوو؟

ئاساری پەرتیشانی، دەنگنوسانیکی ئەهون، لەرزینی واژەکان دە
زارمدا بەرچاوه، مام هەست دەکا:

- ئەو بۆ و تێکچووی، دایکت خەبەری ماشینی هەلکردنەوی تۆی
دامی، زۆریش بەدەماغ بوو، ئەمنیش هەروەتر، وەدیارە وردە وردە بەقسە ی
مامی خۆت دەکە ی، بریا هەموویانت ئاوا جواب دا بامەو.

دیسان خاترجەم نەبووم:

- هەر لەبەر ئەو خەبەرە ی قسە ی دەگەڵ کردی؟

- دەپێشدا گوتی: (ئازاد لەوێیە) پاشان باسی ماشینی و ئەوانە ی کرد.
ئازاد! بۆ و راچەنی؟! نیگەرانی چی؟ بۆ بەمامی خۆت نالێی؟ ئەمن لە
تۆ بەدەر کەس شک نابەم، پێم وایە لە باری فکریشەو هیندیکی ئاگامان
لێک بێ یانی نێزیکتر بێنەو بەشتەر.

- مامە گیان چ دەفەرمووی، من لە حاست تۆ ساحیب سەر نیم، لە
کاوەش چووەکەترم، پێچ و پەناشم نییە، راستییەکی پاش فەوتی بام ئەو
نیگەرانییەم تی کەوتوو: خەبەری لە نەکاو تەکانم دەدا.

مام هەناسە یەکی هەلکێشا:

- کاکە بەگیانی تۆ ھەموو شتییک زۆرە، کاکم ھۆی داودەتەو، دەی کارت نییە.

- خۆشی تۆ.

چایەکی بۆ خۆم تۆ دەکەم، ھێندیک خۆ دەخافلینم و زووتر لە پۆژان دچمە لای مام، بازارێ خۆشە، دووکان پرە، سەبریکی:

- مامە گیان! پرەزا داودەتیە، دەمەویست شتیکی پێوہ بنێرم، دیمەوہ.

نیوگەزەکە ی بە دەستەوہ:

- شەش

دەست لە پێوان ھەلەدەگرێ:

- ئای، کورە چابوو، وەبیرت ھێنامەوہ، لە ئیمەشیان گێراودەتەوہ، تایەکی گەورە برینج وەرگرە، بۆ خۆشت چت دەوێ وێرای یەک بۆیان بنێرە.

- ئەمنیش تایەک قەند دەنێرم.

- دە ی باشە، سۆفی ھەسەن لەوانە یە، بەکۆلی ھەمبالیان دادە و بەسۆفی بسپێرە.

کارەکانم وەرێ خستووہ، پۆژ زووہ، بەزارکی گوزەریدا، دچمە مەیدانی مەنگوران، یادی مندالی دامدەگرێ، مەیدان وەک خۆی نەماوہ، نازانم بۆ پێم خۆشە ھەر وەک خۆی با:

(قەیسەری نەسووتابوو، دوو سێ پلیکان لە مەیدان قوولتەر بوو، سێ چوارێکی قۆشمە بووین، غارغارین و خۆشارنەوہ کیمان تیدا دەکرد، دووکانەکان وانەبوون، تەختە ی پیش دووکانەکان نەماون، ئاھ چەند لەبەر چاوم زبندوون، وەک ئیستای، میرزا شەمتۆن سەعاتیکی باغەلی دەگیرفانی جلیقەکە ی دایە، تەقە ی ئیستکانی بەتالی کاک ھەبیب دەگوێمدا دەزینگیتەوہ، عەتری دووکانی سەمەدی ولاتی داگرتووہ، چراتۆری وەلێزادە، حاجی حوسین، تەدەبون، عیمادی، زارکی بەرتەنگی بازارێ شانە چرکە ی وێ خستووم.

دووکانی ئەسحابی، مام ئەحمەدی ئیلاھی، کاک حامید و چەند کالۆ

قەدیمەو گوتووینە: (زمان ئامان) خۆ من بە گاز نەگیرابوم خەبەری داوەتی (رەزا) بەمەلی بڵێم! تەنانت کاردی بۆ وەرگرم. ئەگەر وە دەستیان نەکەوتبێ، دەبێ خێرایەکی تێکی دەمەو، نەییە باشترە. (مەلی) و (فەوزبە) لەوێ بن، دەشیوێ، وەچاکە بۆ خۆم نەچم! بیانووێکی بێنمەو، دایکم نەخۆشە، دایە خەیاڵ سەر ئێشە ی گرتووە؟ شتیکی وا، لەوێ نەبم باشترە. لەوانە یە ئابروومان بچێ!

دەنگی ئاوات خوودارم دەکا:

- ئازاد! چۆنی، چ دەکە ی؟ دیارنی!

- چاکم ئاوات گیان، بۆ خۆت چۆنی! ئەو لە کوێ بووی؟

- چوومە مائی ئێو، لە مائ نەبووی، (رەزا) کاردی مائی میرزا عەولای پێدا ناردم.

لە پشتین بەرە ژێرم مرد. کارت گەییو، تازە تێک ناچیتەو. قەولم بەمام داو نامۆژنم و ئەوان دەگەڵ خۆم بەرم، (مەلی) شیت دەبی! ئاوات هیندیک بەسەرلێشیواوییەو چاوم لێ دەکا:

- ئازاد چیبە! حەبت خواردوو؟!

- نا، شتیکی وا نییە، ژانەسەریکی لە نەکاو.

- بێبەمە کن دوکتۆر؟

- نا، چ نییە، بۆ خۆی هییدی دەبی.

خۆ لە دەس ئاوات رزگار دەکەم. سەوزی فرۆش دەنگی لێ بڵیند کردوو:

(دەسکە دەسکە، دەسکە ی دوو دەسکە...)

سەر بەر دەدەمەو بۆ لای مائی خۆمان، پەنجەرە ی مائی نایب کراوەتەو، دەنگی گرام، (غروب توی کوهستان) دە گوێمدا دەزینگیتەو، دیمەنی (ئەشرف) شوخی مەزلووم دیتە بەرچاوم. خۆ دەمالی خۆمان داویم. (وریا) لە دوورەو خۆ دەباو شەم دەخا: (کاکە ئازاد! پوولە مەلی، ئەتانێ، ولیا، ولیا، دین دین...) خۆین شیرنە، قسە کەل و پەلەکانی وەک قەندن. دەباو شە دەگرم، ریکی دەکوشم، کاکۆلم دەکیشێ.

- نا کورم، نا بابم ئه وهی مه لئ، وا بلایی ئه منیش په رۆشی تۆ ده بزم، وه دیاره ئه من به بابی خۆت نازانی، هه ر چه نده رێم ناکه وی، ئه م ما به گومبه زی پیغه مبه ری ئه تۆم زۆر له مندا له کانی خۆم خوشتر ده وی، ره نگه ئه وان نه بن، مندا لی دیکه م بو ساز کرێ، ئه گه ر خوی نه کرده ئه تۆ نه بی، کاکم له کوێ بێنمه وه، ئازادیکی لی بی، ئه و دایکه مه زلوومه ی تۆ دلی له سه رت ده گه ری، هه لبه ت ویستویه بزانی له کوئی، ئیشالا ئه گه ر مندا لت بوو ده زانی چه نده خو شه ویسته، دلی دایک و باب سه باره ت به ئه ولاد چۆنه.

مامم زۆری دلخۆشی دامه وه، زارکی کیفه که ی کرده وه پر بوو له پوول.

- هه لگه ره، ده چیه داوه تی، هه رچه ندی ده ته وی.

- پتوبست بی عه رزت ده که م.

نیو چاوانی گرژ کرد:

- ده گه ل تۆمه درێژ! ده لیم هه لگه ره.

بزه یه کم دیتی و ده لیم:

- مامه گیان ده ته وی منال ژیرکه یه وه؟

قاقایه کی لیده دا:

- نا پۆله م، پووله، چ له لای من بی چ له لای تۆ، له بیهرم نه بوو، ماشینه که ت په خشی تیدا نییه.

قاقا پیده که نی:

- نامه وی ژیرت که مه وه، ده مه وی په کت نه که وی، ئیمه ش بانگ کراوین، ئاموژنت و فهوزیه ت له بیهر نه چی، به تویان ده سپیهرم، پیم وا نییه بو خۆم پیم بکری، دایه خانمیش ره نگه نه یه.

- ناوه لالا مامه گیان، به لام به منی فهرموو ده بی بچی.

به زۆری چه پکیکی پوولی درشت ده گیرفانم ئاخنی.

ئه و کاته ی خوا حافیزیم له مامم ده کرد، کیشه ی داوه تی رهزا برده می

ده بیره وه:

چ جوابی (مه لی) بده مه وه؟! ده بی مالی مامم به رمه داوه ت! ته نانه ت ئاگاشم لییان بی. (مه لی) ده مخوا! چۆنی پینه که م؟ زمانم به برین چی. له

- ئیستا تەلەیفوون بۆ دایکت دەکەم. دایە خەیاڵ خۆی دەکوژێ لە
ئێوارتووە گزشتی دەپیاوی گرتووە.
مەلی:
- دایە خانم ئەویش هەرمالە تۆیە.
دایکم گەییووە لای تەلەیفوون:
- نا (مەلی) گیان، ناچنەو، ئەوەندەش خۆت شیرن مەکە.
دایکم ژمارە دەگری. مەلی چاوە لە من دەکا و بزەیی دیتێ. وریا توند
پالێ وە پال من داو. روو دە (مەلی) دەکەم:
- دەرسەکانت چاوە لێ دەکە؟
- بەلێ، ئەگەر دەفرمووی بچم کتیبەکانم بێنم؟
- نا زەحمەتییکی دیکەم هەیە!
- فرمو، دەخزمەت دام.
- هەستە چایەکی تێکە.
مەلی بەپێکەنینەووە راستەووە دەبێ:
- وە لەبەر تۆ!
- شاگردی وا بەپۆزم نەدیو.
- وەستای وا هەر شاگردی وای دەبێ.
- لەوێ بەملاو دەبێ لیباسەکانیشم بۆ بشوێ!
مەلی لەبەر لێوێووە:
- کوا خودا ئەوێ دەکا.
دایکم بزەیی دیتێ. وە دیارە گوێی لێ بوو.
(مەلی) چۆتە ناشپەزخانە. دایکم روومەتی سوور هەلگەراون.
بەختەووەری دەچاوەکانیدا دیارن. رووم تێ دەکا:
- رۆڵە گیان ئێوارێ چووبە کوێ؟
- ئێوە خەوتبوون، چوومە دووکانێ، مامم سەری شلووغ بوو،
تەلەیفوونت کردبوو، کارت پێم بوو؟

- مه‌لی به‌پیرمه‌وه دی:
- وربات خوشده‌وئ؟
- جا به‌تۆچی!
- به‌خیلی پی ده‌به‌م.
- ده دله خۆمدا ده‌لیم:
- (ئه‌گه‌ر ده‌ترانی ده‌گه‌ل کئ ده‌چمه داوه‌تی، کارت به‌وریا نه‌ده‌بوو)
- به‌ره‌و هاله‌که ده‌رۆم، پیشا و بره‌م ده‌داته‌وه:
- ئازاد! کارته‌کان گه‌یشتن، مه‌منوون، ئه‌تۆکه‌ی ده‌چی؟
- سبه‌ینی پاش نه‌هار.
- ئیمه ده‌گه‌ل کاکم ده‌چین، یه‌کتر ده‌گرینه‌وه، ئاخری دۆت وه‌گیر هیتا.
- به‌هه‌ویا به، ده‌ستت ناگرم!
- ئه‌وه پیاوی ده‌وئ ده‌ستی مه‌لی نه‌گرئ.
- ئه‌گه‌ر نه‌مگرت چ ده‌که‌ی؟
- ده‌بینی، گویت ده‌گه‌زم، هه‌تا وه‌گریان ده‌که‌وی.
- به‌پیکه‌نین ده‌چینه ژوور، (وریا) له‌ په‌نام رۆنیشتووه، یه‌ک پشوو قسه‌ی که‌ل و په‌ل ده‌کا:
- (کاکه‌ ئازاد، ولیا، پووله‌ مه‌لی، دایه مه‌ل مه‌له‌ک، شایی...)
- (مه‌لی) په‌له‌ی چوونه‌وه ماله‌یه‌تی، وربا مل نادا، دایکم به‌که‌یفه. بۆنی که‌باب ولاتی داگرتووه، وه‌دیاره دایه خه‌یال خه‌ریکه، (مه‌لی) وربا هه‌لده‌ستینئ، روو ده دایکم ده‌کا:
- (دایه خانم له‌سه‌ر ئیزنت مه‌ره‌خه‌س ده‌بین.)
- دایکم کورسییه‌که‌ی ده‌سوورینئ:
- نا کچم، نابئ بچنه‌وه، میوانی منن، ده‌گه‌ل وربا زتیره.
- (مه‌لی):
- دایکم چاوه‌رپیه.
- دایکم:

(ئازادی دەبەر دەستەکانت مەرم، سەفرەکە ی رایەخە.)

مەلی راستەو دەبی :

(هەتا شاگرد لەوێ بێ، وەستا نابێ هەستی.)

هیندی بلی یەک و دوو، سەفرە ی رادەخا، وەک ژنیکی مالداری
بەئەزموون. پاک و خاوین و توندوتۆڵە.

شیو دەخۆین. دایە خەیاڵ بۆنی پۆن و پیوازی لی دی. چۆلەمەشکینم وە
بیر دەکەوێتەو. چاو دەگیرم، دایە خەیاڵ شکاندوویەتی. تەلەویزیۆن
دەنگوباس بالاو دەکاتەو. دایکە ئارامە. ئیشتیای باشە. چەشنیک
دڵخۆشی تیدا دەبینم. بۆنی خەم و هەناسە ورده ورده کەم دەبی .

بێدەنگ و ئارام خەریکی شیو خواردن، دایە خەیاڵ پروو دە مەلی:
- میوژە رەشکە! دەبەر ئەوێ لیو نوغانەت مەرم، ئەتوو قەول بوو
هەرۆیەو مەلی، دەنا زۆرم حەز لە دەستاوی توو.

- دایە خانم ئیزنی نەدام، دەستت خۆش بێ، زۆر چاکت برژاندوو،
هەلەدەمە:

- حەیف دایە خەیاڵ چۆلەمەکە شکاندوو.

دایە خەیاڵ قسەکەم دەبری:

- خوای دەکا ئەتوو دەگەل مەلیلە چۆلەمەشکینی لەسەر دڵخواز دەکەن،
شەرەتە ئینجار هەمان راکرم.
مەلی:

- پاش شامی داخ دەبینم. چەپۆکەکەم لە بیر نەچۆتەو.

- بێ مەنت بێ.

وربا خەو دایگرتوو، شەوێ مەلی تیکەدا. هەستاو پۆن. وریا لە
باوەش دەکەم، وەدەر دەکەوین. لەبەر دەروازە ی ئیمە (مەلی) کیفەکە ی
دەکاتەو، چۆلەمەیه کی دە دەسماڵ کاغەزی پیچاو، دەری دینی:

- فەرموو بیشکینین.

دەگەلی دەشکینم:

- لەسەر دڵخواز.

- دهمه‌ویست بلتیم زوو بیتیه‌وه، برسی ده‌بی، دۆغرمه به‌ری دل ناگرئ
ده‌نا چ کارم پیت نه‌بوو.

مه‌لی که‌شه‌فیک چایی به‌ده‌سته‌وه دیته ژووری. دایکم ئاماژه‌ی لای
وریا ده‌کا:

- ئەدی کوری من چای ناخواته‌وه؟

- نا، دایه خانم، چای ناخواته‌وه. ئەگەر که‌س چاوی لئ نه‌بی به
خزمت قه‌ندی ده‌گا.
دایکم پیتده‌که‌نت:

- ئەگەر وایه شیرینی تازه‌مان هه‌یه، هه‌سته له یه‌خچاله‌که بۆی بیتیه.
(مه‌لی) به‌ره‌و یه‌خچال ده‌روا، دایکم پر به‌چاو ده‌روانیتته رینگا رۆینه‌که‌ی:
(هه‌ر دپو پترم خۆشده‌وئ. ره‌بی خودایه به‌دلی منی ده‌گه‌ل بکه‌ی.)
چاو له من ده‌کا، فکری ده‌خوینمه‌وه.

دایکم به‌هه‌له نه‌چووه، مه‌لی کچی چاکه. رۆژ به‌رۆژ جوانتر ده‌بی.
دایکم ناشقی بووه. من ته‌نیا خووم پئ گرتووه. رۆژیک نه‌یبینم وه‌ره‌زی
ده‌که‌م. بۆم روونه منی خۆشده‌وئ. له قسه‌کانی ئەم دوا‌یییه‌ی را باش
تیگه‌یشتووم. (مه‌لی) ره‌فتاری ده‌گه‌ل من گۆراوه. قسه‌کانی مانادارن. له
حاست فه‌وزیه هه‌سوودی ده‌یگرئ. دلپرسی له من ده‌کا. له چاوه‌کانی زۆر
شت ده‌خوینمه‌وه. تا ئیستی دووجارم پئ گوتووه:
(بنه‌ماله‌ی ئیمه نه‌خۆشی خوینی تپدا‌یه، منالی من و فه‌وزیه ساغ
ده‌رناچی.)

وه‌ختیک بۆ خۆشی ئەوه ده‌زانی، هه‌سوودی جگه له خۆ نه‌خۆشکردن چ
ئاکامیکی ده‌بی. به‌لام خۆی پئ دابین ناگرئ.
ده‌زانی من فه‌وزیه‌م ناوئ، سه‌ره‌رای ئەوه به‌دیتنی په‌رۆشه، قه‌له‌سه.
ته‌نانه‌ت به‌ناو هیتانی زه‌رد هه‌لده‌گه‌رئ.

چایی ده‌خوینمه‌وه. مه‌لی بزه‌زیه‌تی. وه دیاره شتیکی پیتییه، له لای
دایکم نایلتی. وریا نیسه‌که نیسه‌که شیرینی ده‌خوا، بی ئەوه‌ی ولات پیس
کا. دایه خه‌پال له هه‌وشه‌را هه‌را ده‌کا:

گرام یک بہ شوتین یہ کدا، دہوری دہ گورئ۔
 ھوای جوراو جور، ٺاھہنگی شاد، بن بزوکہ، مہقام، ھہلپہرکی،
 سہرکار دہچیتہ سہر مہنقہ لئہ کہ۔
 (ناھید) نۆرہی دئ، (غروب توی کوهستان) ٺہ شرف دہگہ لی دہلئ۔
 دلگرہ، خہ مبارہ، خہ میکی حہزاوی، بہ سۆز۔
 ھاودہنگی ٺہ شرف شتییکی دیکہ یہ، ھہستیکی ترہ، وک ٺاماژہی
 بیرہوریہ کی کۆن، پر پر لہ ناکامی و نیاز، ھانہی ھہناسہی بہ سۆز دیارہ۔
 نالہ یہ، گمہی خہونی ٺہو شہوہ، کۆتری خہونہ کہ، کۆتری سپی سینگ
 بہ فرین...
 ٺہگہر تاریکی شہو نہبا، دوور نہبوو فرمیسیکی قہ تیس ماوی سہر
 گونای ببینم۔ شہویکی پر لہ رہمز و رازہ، سیحرہ، ٺہفسونہ۔ دہکاتیکی
 کہم، ماوہیہ کی کورت، ٺانیک، دوو چہشنہ ژیان لہ ژیر بانیک دہبینم۔
 سہرکار بو ساتیک خوشی پہنا بو مہی و مہنقہ لی دہبا۔
 ٺہ شرف، تہنیا بہروالہت بہ کہ یغہ۔ شاد نیسہ، شاد دہنوتئ۔ بہ شوتین
 روالہتی خوشیی خہمیکی قول دئ۔ بہدلی پر خوینہوہ نہ شہی سہرکار
 دہبزیوئ۔
 بہستن و کرانہوہیک دایہ بہ سہر ژیاندا حاکمہ، سہرما و گہرما، خوشی
 و دہرد، شل و توند و خہم و ٺاھہنگ و سہما...
 ماوہیک دہو خہیال و رواینہ دام۔ لہ نہکاو بہخو دادہ شکیمہوہ۔ دہس
 دہدہمہوہ رۆمانہ کہ۔ دایہ خہیال بہ ٺہسپایی دیتہ ژوور:
 - من لہ لام وابوو حہوت جہمت خہو کردوون!
 - دہمزانی دئیہ لای من، خۆم خافلانہ۔
 چرای مالی سہرکار کوزاودہتہوہ۔ چرایہ کی کہم شوق ھہلکاروہ۔ دہنگی
 گرام دئ و نایہ۔
 دہگہل دایہ خہیال ھہریہ کہی لہ لایہک پاکشاوین، بہ سرتہ دہلئ:
 - ٺازادی! دہلیم ٺہو دہمہی مہلیلہت بہرئ کردہوہ، چ قسہو نہ کردن؟
 - قسہی چۆن؟

هه‌تا ده‌رگای خۆبان ده‌گه‌لیان ده‌چم. کلیل ده‌ده‌رگا ده‌خا، وریام لی
وه‌رده‌گری. به‌ئه‌سپایی ده‌ستم ریکه‌ده‌کوشی. ده‌ستی داغه‌له‌به‌ر چرای
دارتيله‌که چاو له‌چاوی ده‌که‌م، شوق ده‌ده‌ن. سوور هه‌لگه‌راوه. خوشی و
شهرمه‌زاری ده‌سیمایدا به‌دی ده‌که‌م. سه‌بریک ده‌لیم:

- لیم نه‌بردیوه!

- به‌چی؟

- (وریا) م نه‌دایه ده‌ستی؟ خۆ نه‌تگوت له‌بیرمه!

وه‌ها پهل ده‌بی له‌وانه‌یه وریا به‌رداته‌وه. توند ده‌یگرم، مه‌لی ده‌له‌رزئ:

- دل‌خوازه‌که‌ت چیه؟

- چه‌پۆکه‌که‌ت پاک.

زمانی ده‌به‌ست چوو، به‌زۆری ده‌لئ:

- هه‌ر ئه‌وه‌نده؟

- من پیاوی سه‌لاحه‌تم.

به‌م شه‌وه‌ناکرئ چیدی راوه‌ستین. قسه‌ی نه‌گوتراوی زۆر پییه.

بزه‌ی دیتی:

- خوا حافیز نازاد، چاکت چه‌پۆکه‌که‌پاک کرد.

- هۆشت به‌ده‌سه‌کانه‌وه‌بی.

- باشه‌سه‌ی زوو وهره.

دایکم خه‌ریکی نوێژانه. دایه‌خه‌یال له‌ئاشپه‌زخانه‌خه‌ی دی.

ده‌چمه‌دیوه‌که‌ی خۆم. هه‌وا گه‌رمه، وه‌ک دیم کرابی. ده‌سه‌ده‌مه
رۆمانیک. ده‌نگی مۆسیقای مالی سه‌رکار، ده‌مباته‌لای په‌نجه‌ره:

(ئا‌ه سه‌رکار به‌خته‌وه‌ره، به‌که‌یفه، خۆی ده‌گه‌ل زه‌مان ریکه‌خسته‌وه،
به‌که‌میش رازییه، ئه‌وه‌ی ده‌لین: «ده‌م خه‌نیمه‌ته» ته‌نیا بۆ سه‌رکاره). له
پشت گنج و لۆنجی په‌رده، وه‌ک تارمایی دیارن. پیکه‌وه‌سه‌ما ده‌که‌ن.
شه‌وی میوانسه‌رای ورمی، خه‌ونه‌که‌م وه‌بیر دیته‌وه. مالی سه‌رکار،
ئاسایییه، ساکاره. ئه‌ما پره‌له‌شادی. خوشی بۆ سه‌رکار، به‌خۆ فریودانیش
بی‌خۆشه. بیری ناخۆش لاده‌با.

بەفر بە ئالە کوکبێ گوت:

(ئالە کوکە ی پرچنە، چۆر چۆرەم کەوتە بنە)

(چ بکەم لەو مال و ژنە)

- دایە گیان خۆ تۆ دایکی منی، شەو و شەو نەخوونیت لەسەر کیشاوم
ئەو نەقلە ی بۆ دە دلتدا رادەگری. بەلێن بوو هەموو شەو ی نەقلێکم بۆ
و هەگبێ، ئەگەر بەسەر هاتی خۆت بێ چ نەقلێک لەوە خوشترە.

هیندیک دەمینگینتی، پاشان:

(- نازاد گیان! گەورە بووی شەرمیت لێ دەکەم، بەلێن کورتە یەکت لە بۆ
دەگبێمەو.

ئەو سەلە ی ئاغا شەهید کرا، خەلکی شاری هەلاتن بۆ هەندەران
کۆرەکانی ئاغا ی بەدیل گیران، شار بێ چاوسوور مایەو. من و دایکم
هێلانە کەمان شێوا، چووینەو لای مامی دایەم لە «سۆناسی» لە ویندەرێ
گیرسانینەو. کۆرم رەبی تووکی سەر ئەژنۆیان سپی بن، بەلێن حومری
درێژ پرن لە بەلا و مسەو دەدە، بریبا بەبری خوا هەر ئەو ی دەمی مردبام.

ئای چم دی و چم بەسەر هات. خوای هەلناگرێ لە مائی ئاغاش وەکی
ئێرە لەبۆم باش بوون. لەو چوار میژدەش کە خوا بەقیسمەتی کردم، هەر
دەمایەکی زیز بووبام یا تالووق کرابام هەر دەچومەو ماله ئاغا ی سالار.

قەتیان بەچاو دانەدامەو. کەس نەبگوت ژنەتیو خۆ تۆو بەرەهەلبێنە نی
حەیا بکە یا ئەوانە. بێر بێر کەس بتوانی بەچاوم داداتەو، یا بلتی پشتی
چاوانت برۆن. هەتا گەر بامەو مائی، ئاغا ی سالار دەیفەرەموو:

«خەیاڵ ئێرە هەر مائی ئاغایە، هەرچەند چووکە بۆتەو بەلێن بەشت
پتووی هەیه. ئێرە هەر مائی بابی توو، سەد سائی لێرە وەمینی کار بکە ی
و نەکە ی کەس حەقی تووی نییه.»

میژدی ئاخیرم خوای لە بۆ خۆی برەدەو، هاتە لای دایت ئەتو تازە
بیووی. ئولفەتیم بەتوو گرت، ئیدی وازم لە میژدەکردن هینا. نازاد گیان
بەسەری توو گوتووینا: «هەوێل تەخت و هەوێل بەخت». هەرچەندی
دەرویش «حەلی» م وەبیر دیتەو روح لە جێیه کی گەلی سەختە و نایەتە

سه‌ریکم لی راده‌وه‌شینی:

- ئه‌ییبی قسه‌ی ده‌قسه، هه‌رکوه‌عه‌زه‌بن، قسه‌و مه‌سه‌ی ده‌جیتلان، ئه‌و هانه.

- هه‌ر باسی ده‌رس و ده‌وران بوو.

- ئه‌ییبی کوره‌ ده‌وه‌لای نی‌وه‌لای نی، دوازه‌ حیلیمی خۆت له‌ بو و ده‌رگرتوه، مه‌لیله‌ی به‌سته‌زمان ئه‌وه‌هه‌ دلی له‌ بو تده‌تروقی.

- دایه‌ خه‌یال چت لی وه‌شارم، چ ده‌ خۆدا شک نابه‌م، نامه‌وی ژن بیتیم. به‌هه‌وای مندالی ده‌روانه‌ مه‌لی.

- ئه‌ییبی ئه‌وه‌ ده‌لیتی چی! ئه‌توو ده‌سته‌ خوشکی مه‌لی، کوره‌ حه‌ییبی بکه. ده‌رویش (هه‌لی) هه‌ر وه‌کی توو ده‌بوو. ئای بریبا به‌بری خوای هه‌ر به‌کچۆله‌یی مرده‌بام. هه‌رچه‌ندی ئه‌و حه‌یامم وه‌بیر ده‌که‌ونه‌وه، نیویک له‌ حه‌مرم که‌م ده‌بی.

- دایه‌ خه‌یال ده‌رویش (هه‌لی) کی بوو؟

- که‌سوکارم له‌ وه‌ی گه‌رێ، هه‌روا به‌زارم داها.

دایه‌ خه‌یال بیده‌نگ بووه، دنیا‌یه‌ک هه‌ز و داخازم ده‌ناوی ده‌رویش (هه‌لی) دا دیت. وه‌ک ئه‌م ناوه‌ ده‌ پنج و بناوانی ژینانی دایه‌ خه‌یالدا ریشه‌ی داکوتابی. ئه‌وه‌ند به‌غوریه‌تی ئه‌م ناوه‌ی گوت یا چاکتره‌ بلیم ئه‌م ناوه‌ی سووتاند، شکم په‌رپییه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌که. هه‌ر وا بیده‌نگه، پیم گونا‌هه‌ بیده‌نگییه‌که‌ی بشکینم. وه‌وه‌ی ده‌چی ده‌قوولایی بی‌ره‌وه‌رییه‌کدا بی.

هه‌لیرشتبا سووک ده‌بوو، پرووی تی ده‌که‌مه‌وه:

- دایه‌ خه‌یال!

- گیانی دایه‌.

- منت خۆش ده‌وی؟

- ئه‌ی له‌ منت نه‌که‌ون، ئه‌وه‌هه‌ پرسیاری ده‌وی؟! کوره‌ رۆله‌ دونیای پروونم له‌به‌ر توو پی‌خۆشن.

- ئه‌گه‌ر وایه، باسی ده‌رویش (هه‌لی) م له‌ سه‌ررا بو وه‌گێره.

ئازاد گیان، کای کۆن به‌باکردن چ سه‌مه‌ری نین. ده‌لین:

که سن له کن نه بوو، هر دوو به دوو له نېو مالّه که بووین، نه من هه ویرم ده شتلا. لکه سوړانیم هاویتبۆ ته ستوم، سهرم ده گیترو هات، زانیم نه وه یانی له بۆ من گوت. ناوړم ده هه ناوې به ربوون.

به سهری توو وه های کار له جهرگ و دلانم کرد: خو شه وه نه بی. ئیدی هه یا و مه یام ده گهل کهویه به فری نیساران چوونه وه گوتم:

- ئه ری دهر ویش وا به غوریه تی ده لوریه وه، خوی پیم نه گری خه یالی مالی له سهری داوی.

هه ناسه یه کی هه لکیشا، وه هاشی هه لکیشا بینی پی خوارده وه، گوتی: «ماله بابم جا مالی چی! سه لت و ره به نم.»

ئیدی سهری زبانی خوم گه ست، ده دلدا گوتم:

«وه دیاره دهر ویش هر به حه ده به، له رووی هه لانیه، ده نا ته ویش سووتاوه، وه چاکه دنه ی دم، بزائم چی ده دلی دایه» گوتم:

«دهر ویش ته وه هه وایه م زور به دل بوو، ره حمه ت له دای و بابانت هه ندیکی دیکه شی بلتی.»

دار و گولیکی جوانی له نیوه راستی لباده که بنیاد نابوو، ورده ورده ده یته پانده وه گوتی:

«پیت خو شه هر ده مایه کی به ووی ته وه وایه ت بۆ بلیم؟»

گوتم:

- نه یی، جا کویر چی ده وین، دوو چاوی ساخ.

بزه یه کی هاته سهر لیوان، له بنه وه چاوم لی کرد، جار جار سیله ی چاوم ده دایه، نه ی کویر بم: وهک هر ئیستا بی، روومه تی هه وایه ک سوور بیوون، نیوچاوانی ئاره قه یه کی وردی لی نیشتبوو، زور به شه رمه وه گوتی:

«ئه ری خه یال! بۆ نایه ی پیکه وه ریکه که وین، چش خیری ناکا.»

دهنگی ده لرزی، به پیاوه کی نه ترسم نه ده دی. جار جاریش ده تگوت:

«شه رمیته» خوم ده خواره بایان ده گرت، وهک چی لی حالی نه بوویم:

- یانی ده فهرمووی به دووی یه کدا غار دهین؟

هه ندیک پیکه نی، گوتی:

ده‌ری، هه‌موو جارێ کراسپیک گۆشت که‌م ده‌که‌م.

سێ چوار سالتیک ده‌بوو، ده‌گه‌ل دایه‌م له «سویناس» ی بووین. به‌خۆمدا هاتبووم، هه‌تیو مه‌تیو ده‌وره‌یان ده‌دام. به‌لا له‌ درۆیان دا بۆ خۆشم که‌م که‌مه‌ گهرم داده‌اتم.

پێم سه‌یره‌ ئە‌توو ده‌لتی چم ده‌باران دانین، حیسانی عه‌زه‌ب وه‌ک سۆیه‌ی وایه‌، کورپه‌ پروام پێ ده‌که‌ی شه‌مچه‌ی پێ هه‌لده‌بن.

ده‌رویش «حه‌لی» بگێڕ بوو، لبادی ده‌کردن، خه‌لکی ئێره‌ بوو. جار جار وده‌ره‌ ده‌که‌وته‌ ئە‌و دێبانه‌. سالتیکی هاته‌ مالتی مامی دایه‌م، لبادی له‌بۆ ده‌گێڕاین، قسه‌ی خۆش بوون، هه‌ندیک کورته‌ بالا بوو، به‌لان چه‌ندی بته‌هوی ئاقل بوو، تی نه‌ده‌ما، هه‌ندی سه‌د پیاوانی ده‌زانی، نه‌قل و نه‌زیله‌ی ده‌خۆش خۆشی ده‌گوتن. به‌لا له‌ درۆیان دا، ده‌ دلدا هه‌زم لی ده‌کرد، خوای هه‌لناگرێ چاو حیز و سووک و چرووک نه‌بوو. چ خۆی تی نه‌ده‌گه‌یاندم، وه‌م ده‌زانی ژن و منی هه‌یه‌. لانی که‌م گراوی و شتی ئە‌وه‌ای هه‌ن.

رۆژتکی له‌ لایه‌کی نیو مالتی، لبادیکی چووک‌ه‌ی رایه‌خسته‌بوو، له‌ به‌رگنی سپی ورده‌ ورده‌ ده‌ینه‌خشانده‌، دار و گولی له‌بۆ ساز ده‌کرد، ئای دونیای بێ ئە‌مه‌گ، هه‌تا گله‌بانی چاوانم ده‌که‌ن له‌ بیرم ناچته‌وه‌، به‌نا‌ره‌ نار گۆرانی ده‌گوتن. زۆرت‌ری ورده‌ مه‌قام بوون، یه‌کیانم زۆر به‌دل بوو، ده‌یگوت:

له‌ مال دانیشته‌بووم خه‌یالتی له‌ سه‌ری دام.

ئیشقی بالای جوانت ئە‌ره‌ی نازه‌ن‌ین، ئە‌ی قه‌ده‌م خێر، جێبه‌جێ له‌ دلی دام

ئە‌ی جێبه‌جێ له‌ دلی دام.

به‌چه‌ندی ئای به‌چه‌ندی، خرێ له‌ باغی ورمی

چ بکه‌م بۆ برینجی سه‌دری ئە‌ره‌ی نازه‌ن‌ین ئە‌ی قه‌ده‌م خێر لی‌مان می‌وانه‌ نه‌رمی)

ئە‌و هه‌ی گوت، چاوێکی ک‌ریارانه‌ی له‌ من کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا،

بەرھەڵدای مەکە.

کۆرانی جەحیلێ هەر چەنگە فلیقە ی خوشن، تەمەن هەر کلاو سوورانیکە،
هەتا چاوان لەسەر یەک دادەنیتی و چاوان هەڵدینییهو تەواو دەبی).

دایە خەیاڵ چۆتەو سەفەری لاوی. بێ پەنا و پەسیو قسان دەکا، شەرم
لێ ناکا، بەئاو دەانیشت نازانی، وەک سەرم پێو نەبی. سەر هەڵدینی:

- دەرویش (حەلی) نەیهیشت چیدی بلیتم، دەستم هەروا دەهەویرەکە
دابوو، وەک بزووت هەلی کوتا سەرم، خۆی گەیاندمی، بەپەلە ئەولا و لا ی
ماچ کردم.

دەو جەنگە دا، جیڕە ی چەپەری نیو مالتی هات، دایکم بوو، هەر کن
خەجلاین، دایکم رۆ هاتە تیرۆکەکە، بەهەموو هیزی خۆی یەکی لە نیو
شانی دەرویش راکیشا. دەرویش دەریهەرییه حەوشە، دایکم دەمن بەربوو.
دوو سێ تیرۆکی لە لا تەریگەم دا، هاواری لێ بلیند کردم:

(دایە مەمکوژە، چ بکەم دەستم بەهەویرەو گیرابوو.)

دایکم ئیمانی لێ هار ببوو:

- هەوێل جارتە، نۆبە خشت بی، وەللاهی جارتیکی کە ببینمەو هەتیو
مەتیوت پێ هەلا رۆچکین خوای هاوار. چەتیو سەووک و چرووکە
سەبەرەلا، ئەگەر دایکی درۆبانی نەگاوه دەبا بتخوای.

گوتم:

- ئەتوو رانەو ستای، کابرای گۆرینت کوشت، لە ترسانت حەول بوو،
دەنا فەقیرە قسە ی پێ بوون.

- قسە ی چی؟

- قسە ی قسە، دەیگوت:

(دیمە سەر بەرە ی)

دایکم هەندیک ئەهوەن بۆو، هەستام سوێنە هەویرم داپۆشی، وەلام نا
هەلتی، بەدلتی خۆی بەسەرم رۆیی، شیتلامی و سەرکۆنە ی کردم.

سەبرتیکی وەدەرکەوتم، دەرویش لە حەرزێ خوای دیار نەبوو، ئاویکم
بەدەستم داکرد، یەک دوو مستم بەسەر و چاوان هەلپێژاند. نەبام پێدا

«ره‌یه‌ک ناکه‌وین، وه یه‌ک ده‌که‌وین».

به‌ناشکراییی درۆم ده‌کردن، ده‌مه‌ویست ئه‌ویش وه‌کی من شه‌رمی بشکی،
گوتی:

– ئه‌توو به‌لای خو‌یه‌وه‌ ده‌رویشی، تۆبه‌کاری، ئه‌دی چ له‌ ده‌زنو‌پتریی
ده‌که‌ی، ده‌زنو‌پترت ده‌شکی، وه‌نییه؟!
گوتی:

«ده‌رویش نیم، تۆبه‌کاریش نیم، ئه‌و ناوه‌ له‌ بابم را به‌من گه‌ییوه،
هی‌نده‌ش خو‌هه‌ تلّه‌ مه‌که، ئه‌گه‌ر قایلی دیمه‌ سه‌ر به‌ره‌ی؟»
کردمه‌وه‌ گالته‌که‌ی ده‌خۆم:

– بێیه‌ سه‌ر لبادی حه‌یبی نییه‌، به‌لان به‌ره‌ هه‌ر نانا. ئه‌توو نه‌ تبیس‌تووه
ده‌لێن:

«به‌ره‌ فوو له‌ قوونێ پیاوان ده‌کا.»

شه‌رم و مه‌رمی شکابوون، قاقا پێده‌که‌نی و ده‌کو‌لی، گوتی:

«خه‌یاڵ نه‌مه‌دزانی ئه‌وها قسه‌خۆشی، هه‌تا که‌سن له‌ لا نییه‌ با پیت
بلیتم، ئه‌گه‌ر رازی دیمه‌ خوازیبێ.»

چاو‌یکم به‌حه‌زه‌وه‌ لی کرد، سینگم له‌بۆ له‌راند و گوتی:

– ئه‌توو نا‌هومیتد کردم، ئه‌ویش له‌ رتوه‌.

گۆشه‌یه‌کی چاوم دایه‌، وه‌ها به‌ده‌ماخ بوو، وه‌وه‌ی ده‌چوو شا‌گه‌شکه‌ بێ،
گوتی:

«کوا نا‌هومیتد کردووی؟»

به‌بزه‌وه‌ گوتی:

«ئوه‌هه‌ نییه‌ ده‌لێی: «ده‌رویش نیم، تۆبه‌م نه‌کردوون»

ئه‌گه‌ر وابی، زه‌رگ و شتی وه‌هاشت نین، ئو وه‌للا‌هی ده‌ستم ده‌
هه‌ویریدا نه‌بان به‌چه‌پۆکانم ده‌کوشتی.

ئای ئازاد گیان! دنیای هه‌ر ج‌حی‌لی تیدان. سه‌د بری هه‌ر ئه‌وی ده‌می
ده‌ستم ده‌سو‌پنه‌ی دابوو ده‌م‌ردم. جا له‌ بۆیه‌ پیت ده‌لیم شه‌و و رۆژ مه‌لیله‌ی
سوور و سه‌پان له‌ په‌ناته‌ خ‌وای پیم نه‌گری بێ مه‌یلیش نییه‌، هه‌رئه‌وها

سووک و چرووک نەبووی، حیز و دز نەبووی، ئەمن بەتەمابووم نوێژتیت لە پشتهوە بەکەم، حەمرت نەمینی تاوی دی سەت لە پشتهوە نە دەژیا. ئەوها لە خۆت مەکە، لێپرسینه‌وه‌ی دەبی، ئەدی کوپانم! دەرویش غیرەتییکی هیتنا بەرخۆی:

(دایە خەجی هیندەم مەشیلە، بۆ خۆشت جحیل بووی. کارەکە وا هات ئەمن و خەیاڵ دوو بەدوو بووین. موختەسەر پیتم کوت. ئەویش دیار بوو بۆ مەیل نییە. ئەمن دەپیشدا ئاشقی ژن چاکی تۆ بووم. خەیاڵم لەبەر تۆ دەوێ. هەر بۆ خۆشت عەرزى مامت بکە. ئەمن خۆم پێ بەری دەچی. کاسبی دەکەم، سەلت و رەبەنم، سۆرە و تۆرەم نییە. ئەوەندەشم لێ مۆر مەبەوه. خودا پارووه نانیکى داوه. وەتاغیتکم لە گەرەکی باغی سیسەى بەکری گرتووه، دەیکەم بەدوو. ئەتۆش دەبەینە لای خۆمان. دایکی منیش بە. خۆ بەردم بەکابەى دانەداوه. دەستم پادەگرم بەسەریدا پرۆی.)

دایکم لە شلیبەى دا:

(ئەگەر ئەوهاىە کوپانم دەرویش حەلى ئەدى دراویک، شتیک متیک چت بەدەسته‌وه‌هەیه پیتی وەگوتی‌زی یا هەر بەرپانکەوه‌مەمۆم لە بۆ دەلتی؟!)

دەرویش گوتی:

(بیت و بیانووم لێ نەگرن هەمە، پیتم دەگوتی‌زیتەوه. ئەمما ئەگەر شیربایى و خوتن و ئەوانەتان بوێ وەللاهی پیتم نادری)

ئازاد گیان! دایە خۆت دەبەر مری، دەلین:

(زۆر گوتن قورئان خۆشە) وەللاهی ئەویش پیتم وایە خۆش نییە وەباشە هیندەى نەپتسم. دایەم بەمامی راگەیاندا بەلان مامە وە تەماح کەوت، گوتبووی دوو کوپى بۆ ژن و مالم هەن، خەیاڵی بەژن نەبۆ نادەم.

چاون کرد ئەووه جیبەجی نابی. دەرویش چ کەسى نین ژن بەژنەى پێ بکا. دەيجا واش دەسپۆیو نەبوو بەدراوان بیانخنکیپێ. فکر فکەر چ کەردەن، قەرارن دانا، شەوه‌کی بیتە قەراخ دێی و هەلمگری. خۆای پیتم نەگری دایەشم سۆسەى کردبوون. ئەو شەوه پاش شیو خواردن دەستم دا دوو

هاتبوو نه بۆزان، ئه‌وی دهمگوت نه‌مده‌گوته‌وه.

تازه دایکم له‌به‌ر نانی پۆنیشتبوو، ده‌رویش سه‌ریکی ده‌ژووری نا.
دایکم گوتی:

(وه‌ره وه‌ره پۆنیشه‌وا به‌حه‌ده‌ب مه‌به.)

ده‌رویش به‌ئه‌سپایی هاته‌ژووری، له‌قوون ته‌ندوویری پۆنیشته‌:

(دایه‌خه‌جی ماله‌ته‌ده‌ستت قورسه‌!)

دایم بزه‌یه‌کی فیلاوی هاتی:

- ده‌ستم شکی، ده‌بوو له‌کاره‌له‌ی سه‌رتی دهم، وه‌پشتیته‌که‌وت، چ
نه‌بوو، هه‌تیوه‌سه‌یه، با‌کو‌په‌کان بیته‌وه‌ده‌لیم سه‌ت پتیه‌نین، وه‌ره‌نانه‌کی
گه‌رم هه‌لگه‌ره‌با‌تیشووی قیامه‌تیته‌بی.

خه‌یرایه‌کی له‌بن هه‌رزالتی هه‌ندیکم پۆنی که‌ره‌هه‌نا، ده‌گه‌ل دوو نانی
گه‌رم هه‌لمپشاه‌وت، که‌رمه‌هه‌رمیشک و له‌پیش ده‌رویشم پۆنا. دایم
چاوه‌کی لی‌کردم و گوتی:

(ئه‌توو وای به‌خه‌توکه‌ی به‌خوای تیره‌وکی دیشی وی ده‌که‌ون)

ده‌رویش پووی ده‌دایکم کرد:

(دایه‌خه‌جی! ئه‌گه‌ر خه‌یالم ده‌یه‌ی گه‌ردنت ئازا ده‌که‌م)

دایکم له‌خۆشیان یه‌ک دوو نانی نیوه‌سووت کرد، له‌به‌ر لیویه‌وه:

(خه‌یال قه‌ره‌واشی توویه. بزانی قیسمه‌ته‌چ ده‌بی. خزم و قه‌ومن هه‌یه،
مامم، ئامۆزاکانم. خوای نووسیبیتی ده‌بی. به‌لان پۆله‌م ده‌رویش ئه‌توو
دنیات دیوه، هه‌نده‌ران چووی، وه‌ک سه‌ی پی‌سووتاو چ جی نه‌ماوه‌نه‌چی،
هه‌لمه‌کوته‌سه‌ر کچه‌وڵان، کو‌په‌خراپ ده‌بینی. به‌لای خۆیه‌وه‌تۆیه‌ته
کر دوون.

ئه‌توو وای داننی به‌جیتی من مامم با، ئامۆزاکانم بان، کو‌په‌سه‌یان پتیه
ده‌نای، نیفه‌کیان ده‌پری، به‌چه‌قوتیان ده‌گه‌ل ده‌کردی، ئه‌وه‌له‌بۆ هۆشت
به‌سه‌ر خۆوه‌نین!)

ده‌رویش سه‌ری ده‌به‌ر خۆنابوو. دایکم ده‌ستی پی‌کرده‌وه:

(ده‌نا ئه‌توو به‌کچی من قایل بی، ویت ده‌ده‌م، ئه‌ی وه‌کیی ده‌ده‌م؟ خۆتوو

زمان خوڤ بوو. دەرگوت قەندە. ئای لال بێ چەند دەم و کاویژی خوڤ بوون. راویژی دەزاری خەوی لە چاوانم دەتۆراند.

نەقلێکی خوڤسیم لە بیەر، ئەوههشت بۆ وهگێرم ئیدی دەنوین، شەون درەنگ کردوو. بەرەحمەتی خۆدای شادبێ. دەیگوت:

(لە حەمامی شۆر، لبادم لولە کردبوو، دەمسووهوه، لە میژ بوو بێنە و بەرەم پێ دەکرد. بەتەواوی کۆر بپۆوه، سێ چوار هات و برکەیی مابوو تەواو بێ).

یەکی زەلامی مەچەک ئەستور، لە تیانهی حەمامی را بەرەو پروم دەهات. شۆرەشۆر ئاوی لە فۆتەیی دەچۆراوه. هێندە بلێندکێش بوو چاوی لەبەر پێی نەدەکرد. پێ و راست بەسەر لبادە کۆرەکەیی مندا پۆیی. پێسەکەیی لێ کردمەوه خوری. لانی کەم دەبوو دوو سەحاتی دیکەیی خەریک بمەوه، هەتا وەک خۆی لێ دەهاتەوه. لە حەییەتان چەقووت لێ دابام خۆتێم نەدەهات.

ئیدی چاوم حەرزێ نەدی... دەستم کرد بەجێوان و هەرام کردییە. سەری هەلێنا، گوتی:

«دەرویش جێوان مەدە، شەرەکەشمان دەکەین»

وزاقي خۆم دا، دەمگوت بێگەمی بۆ بابی ئاقل دەکەم. دەگەڵ گەیشتمی لە سەرەخۆ پێلی گرتەم، وەک منداڵێک بگرتی، شەقیکی تەری لە قوونیم راکێشا، گەیاندمیە ئەو سەری دەحەمامی.

گەر پامەوه و هەرام کرد هەیی...

گوتی:

«قەرارمان هەیه جێوان نەدەیی»

وزاقي خۆم دا بەمست و پێلاقان هەر بیکۆژم، دەستم وێرا نەگەییبوو، ئەگەر بن پێلی گرتەم و شەقیکی دیکەیی لێدام نیوگەزی لە حەرزێ جوی کردمەوه. ئەو حالەمەیی چاویان لێ بوو لەسەر گازەرای پشتمی کەوتیبوون، سێ چوار جاری دیشمان ئەو کایە کرد زەفەرم پێ نەبرد. هەموو جارێک یەکا و شەق دەیگەیاندمە ئەو سەری دەحەمامی. ئاخیری چاوم کرد ئەو شەرە بێ

جه‌رۆكان به‌بیانوی ئاو هینانی ده‌لاقانم وهراند.

ده‌رویش له‌ محه‌لی قه‌راری چاوه‌ریم بوو. مالی مامی دایه‌م شرودر بوون. خۆن نه‌گرت. لاقه‌ قوونه‌ی نه‌جات ده‌. هه‌یامیکی زۆر هه‌ر به‌غاردان پان کرد. ماندوویی ورده‌ ورده‌ ئه‌هونه‌ی کردینه‌وه‌. لاپی لێن ده‌دا، به‌و کێو و به‌نده‌نانه‌دا. به‌چر و هه‌له‌مووتان هه‌لده‌چووین. ده‌رویش ولاته‌که‌ی وه‌ک به‌ری ده‌ستان شاره‌زا بوو، شه‌ویش وه‌ها تاریک و به‌سام بوو چاو چاوی نه‌ده‌دی.

کوپه‌ هه‌ر ناگه‌رپه‌ته‌وه‌. سه‌د کون و کاژیری پێ کردم. به‌کوێستانی بادینه‌ کوێریدا، به‌به‌نده‌نی شه‌ش رپییانی دا تپه‌هل بووین، هه‌ندی خاوی هه‌ز بکا دوور که‌وتینه‌وه‌. شۆنیان نه‌شکاندین.

جار جاریش له‌ په‌ناو په‌سیوان پشوویکن ده‌دا. ترسن شکابوو، ده‌رویش هه‌ندیکی کولپه‌ره‌ شه‌کری و غورابی و شتی وه‌ها هینابوو، نیوه‌ نیوه‌ له‌تیکن داویته‌ زاری. زنه‌ و کانیاویش زۆر و زه‌وه‌ند بوو.

ئای رۆله‌م، قه‌نده‌کیشیکی جحیلی، هه‌موو ته‌مه‌نی پیری دپنێ نه‌ماندوو بوونن ده‌زانی نه‌ بێ خه‌وی. موخته‌سه‌ر رۆین، هه‌ساینه‌وه‌ و رپن بری. له‌ ئه‌شکه‌وتیکیش سه‌رخه‌ویکن شکاند. پاشی گه‌یشتییه‌ سیا قۆلی خواری. خۆن ده‌ماله‌ کاک (برایی کاک پیروتی) هاویت. له‌وی هه‌ساینه‌وه‌. تازه‌ که‌سن پێ نه‌ده‌وێرا.

ئه‌مه‌نیان به‌رپێ کرده‌ دیوی ژووری و ده‌رویشیان برده‌ دیوه‌خانێ. ئه‌و حاجی کاکه‌ سواره‌ ئه‌وی ده‌می نه‌چوو یوه‌ هه‌جێ، تازه‌ ده‌گه‌یشتی، پێیان ده‌گوت کاکه‌ سوار، پیاویکی توندوتۆڵ و سوارچاک بوو. به‌مشووریش بوو. به‌سه‌ری توو هه‌مووی بازاریکی نه‌گرت مه‌سه‌له‌تی له‌ بۆ کردین. ده‌رویشیان ده‌ناسی. زۆریان حورمه‌ت گرتین. جلویه‌رگیان بۆ هه‌رکن کړی، به‌رپیان کردینه‌وه‌ شاری.

مال و حالیکی خۆش و فه‌قیرانه‌ن هه‌بوو، ئاتاج و موحتاج نه‌بووین. ده‌رویش هه‌رچی و ده‌ده‌ستی که‌وتبا ده‌باخه‌لی منی رۆ ده‌کرد. له‌ گۆلیی کالتر پێ نه‌ده‌گوتم. بۆ خۆشی له‌ ئاوی شه‌وی پارێزی ده‌کرد. روه‌و خۆش و

سالار، کورپی ئاغا میرزا فەتاحی، وەک بابی خۆم بایالی بەسەر کیشام.)
دایە خەیاڵ ورتە ی گریانی دی. چاوەکانم لێل بوون، بەرە بەرە دەچم
دەباوەشی خەویکی گرانەووە:

لە بەستینی چۆمی (یەرغوو)م. ئاو مەلکی لافاوی بەهار، قرچ و هۆر
لەبەر پیم دەشکێن. نیو مەلی چۆم بەحەل تەراپی ماوە. تەمیککی بێ وادە
شاری داگرتووە.

پۆلیک (سەبەلا)، برسی، کز و لەجەر دمیان دەزێل و زال دەگێرن.
سەر پشتیان رووتاوەتووە. کۆلکەیان بەرداوە و کەلەکەیان قویاوە. دێلە
بەبایەک دوو گۆلی لە سەرن. سەرو گۆتلاکیان بریندارە، لێک دەمپێن و
خەریکن ئامبازی یەک بن.

لە زارکی گەڕەکی (خەری)م، گۆرپەبەکی قەلەوی ڕندۆل درێژ بێچوو
پشیلەبەکی خواردووە. ئیسقانه کانی ورد ورد دەکرۆژی.

مێیە پشیلە بەچاوی چر داگرتوو، دەروانیته ئەو دیمەنە. لاقی دەبەست
چوون. زاتی نییە تەنانەت هەلێ. دەستەبەک پشیلە برسی کلک پەریو
لە لایەکی تر کۆ بوونەووە. شوپنەواری زیانی خرۆیی دەتاکاریاندا دیارە.

بەنیوەرپاستی قەیسەریدا، ڕیویبەکی کلک درێژ هەلێ. بۆی لە تەختە
دەدەن. هەڕکەس لە پێش دووکانی خۆی ڕاوەستاوە. تۆزەکی بە دەستانەووە
هەلەسوورین. وێگرا هەرا دەکەن:

(ئەها هات، ئەها هات)

تەپە تەپ و تەقە تەقی تەختە ولاتی هەلگرتووە. (ببگرن هات...)
دوو سییەک زارکی گۆزەری لێ دەگرن. ڕیوی لمبۆزی هەلدینێ و
کەلپەکانی وەدەردەخا. دەردەپەڕی، تێکەولێکەیه و کەس شوپنی
ناشکێنێ. ڕیوی بەکووچە میزگەوتی حاجی سەید بایزدا تێهەلەبێتە
سەری و خۆ دەمالێک داوی.

دەگەرپێمەو قەیسەری. گۆلە کەریک دەزەپێنێ. یەک هەرا دەکا:

(کورتانەکەت ڕاوە)

دیسان دەزەپێنێ، لووشکان داوی، هەتا جووتەبەک داوی، باوەشیک

سه‌مه‌ره، له په‌نا لباده‌که‌م رۆنیشتم. کابرای زله‌ش رۆیشته‌ ده‌ری. چی وای نه‌گرت جارچی حه‌مامی هات له دووم:

«ده‌رویش وه‌ره بانگت ده‌که‌ن»

به‌قه‌لسی گوتم:

- کئی بانگم ده‌کا؟!

«کوپه‌ مالت خرا‌نه‌بی ئه‌وه چت کردووه! ئه‌وه‌ی ده‌گه‌لی به‌شه‌ر هاتووی، پیاویکی زۆر ماقووله‌، هه‌ژنۆ ده‌نۆکه‌ری له‌ پشته‌، نه‌خه‌له‌تیی...» به‌شوین جارچیدا چوومه‌ ده‌ری. ئاغایه‌که‌م دی وه‌ک کوپی شای، له‌ ترسان سلاوم کرد. سه‌ری هه‌لینا:

«ده‌رویش براله‌! شه‌رێکه‌مان کرد، خه‌تام نه‌بوو، باوه‌ر که‌ لباده‌که‌م نه‌دیوو. قه‌راره‌ هه‌تا هاته‌ حه‌مامی ئه‌و شه‌ره‌ ده‌که‌ینه‌وه به‌بی جێ‌بودان، جێ‌بو پیاوان ئێرادن، وه‌ره‌ پیتشی بزانه‌!» ده‌ دله‌ خۆمدا گوتم:

«سه‌ت شه‌پی دیکه‌شم وی ده‌که‌وی»

به‌لام چ وای نه‌کرد. ماچی کردم و سه‌د تمه‌نیشی دامی. به‌ده‌ستی دانوسام:

«ئاغا عه‌فووم که‌، نه‌مناسی خه‌جالت خۆم»

گوتی:

«نا نا، قه‌رارمان هه‌یه‌، بی جێ‌بو، هه‌موو جارێش ئه‌و سه‌د تمه‌ننه‌ت

هه‌بی.»

ده‌رویش زۆر قسه‌ خۆش بوو، له‌ باوه‌شی تی‌ر نه‌بووم. له‌ په‌نای نه‌حه‌سامه‌وه. مال و حاله‌که‌ن شێوا. وه‌ک خانوچه‌کی ده‌مندا‌لان پاشی سالیکی نازاره‌ باریکه‌ی گرت، هه‌رچی هه‌کیم و ده‌رمانن کرد، ئه‌جه‌لی خوای حیا‌ل‌جی نایه‌. حومری درێژی بو‌توو به‌جێ هێشت. له‌ گۆرستانی مه‌لا جامی ناشتمان. هه‌موو جومعه‌ان ده‌چوومه‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی هه‌تا وه‌ر هه‌رام قه‌بره‌که‌شی تی‌کدا.

دیسان بی سه‌لا که‌وتمه‌وه. سپ و سپیالم به‌کۆلی دادا چوومه‌ ماله‌ ئاغای

- پوولەكەت چ لى دەكرد؟
- دەمناردەوه بۆ باوكم.
- ئا، راست بڕۆ! باوكت ئەو پوولەى بۆ كوێ دەنارد؟
- بۆخۆى خەرجى دەكرد. ئىيمە نەدارىن.
- ھۆى ئەو نەدارىيەتان چىيە؟
- نازانم، ھەلبەت خوا نەيداوينى.
- لە بەرچى نەيداوينى؟
- لە خۆى بپرسى باشتەر.
- ئەوم وەگىر ناكەوى، لە تۆ دەپرسم؟
- ئەتۆ نەتەيشت بمانداتى.
- من؟!
- يەكئى وەك تۆ.
- ئەمىر بەراستى پىت وا نىيە نەدارىي مالىي ھىندىك خەتاي خۆتانه؟
- ھەرچى بلىم چ ئا چ نا ھەر دەيكەيە تاوان.
- ئەو پرسىارەم لەسەر حىساب نەبى، بەقەولى شەرەف.
- ئەگەر يادداشتەكەم خۆتەبىتەو، جوابى ئەو پرسىارەتى تىدايە.
- چۆن؟
- بەشىك لە نەدارى مالى بەھۆى نەدارى فەرھەنگىيەوہيە.
- ئەى بۆ بەجىي ئەوہى دەزىنداندا بى وە شوين فەرھەنگ ناكەوى؟
- تۆ ناھىلى.
- من؟!
- عەرزەم كردى، يەكئى وەك تۆ، حكومەت.
- چۆن؟
- دەكرى من پرسىارىك بكەم؟
- بلى.
- بۆ چىستان گرتووم؟

کووتال بهر ده‌بیته‌وه. تۆپه‌ه‌ریر و جه‌لسه‌خلۆر ده‌بنه‌وه. کووتال وه‌ک
ته‌رمه‌ک به‌سه‌ر یه‌کدا ته‌پین. رێ نییه‌ لاق هه‌لێنییه‌وه... گۆله‌ که‌ر مه‌ست
و غلوه‌ره. پرگار قۆلم ده‌گری...

ده‌چینه‌ مه‌یدانی چوار چرا، دوو (که‌میتار) ی پیر خه‌ریکن (شیر) ییک
له‌دار ده‌ده‌ن...

(حوسین) م. ده‌سلول دام. ئه‌میر روو به‌روومه. نیوجاوانم گرژ ده‌که‌م،
ده‌گوپینم:

- ئه‌میر!

له‌سه‌ره‌خۆ جوابم ده‌داته‌وه:

- به‌لێ.

- ناوی ئاواله‌کانت بنووسه!

- که‌س نانا‌سم.

شه‌للاغیکی له‌ تۆقی سه‌ری ده‌ده‌م، سه‌ری هه‌لده‌تۆقی، ده‌لێم:

- چۆن ئاوالته‌ نییه‌؟!

- وه‌ختی ئه‌وه‌م نه‌بوو وه‌ شوین ئه‌و کارانه‌ که‌وم.

پیتلاقه‌یه‌کی به‌په‌نجه‌ی داده‌ده‌م. گویم له‌ ده‌نگی وردبوونی قامکی لاقی
ده‌بی. یه‌ک به‌خۆی ده‌هۆرینێ. لاقی له‌ ده‌مپایی دیته‌ ده‌ری. به‌سه‌ریدا
ده‌نه‌رینم:

- رۆژه‌ ته‌عتیله‌کان ده‌چوویه‌ کوێ?

له‌به‌ر ژانی په‌نجه‌ی پیتی، به‌باشی جوابی پێ نادریته‌وه:

- له‌ مالان ده‌بووم.

- چت ده‌کرد له‌ مالان، باسی چو ده‌کرد?

- ده‌رس، ده‌رسم ده‌گوت.

- به‌کی?

- به‌مندالێ ده‌وله‌مه‌ندان.

- له‌ به‌رچی ده‌رست پێ ده‌گوتن?

- پوولیان ده‌دامی.

دەكەنەو. تالار وەك كۆلكەز تېرپنە نەخشاو. ژاوەی دى، پرە لە ژن و پیاو. كەس بەسەر كەسەو نىيە. ميوە و ئاوەكىمان بۆ دیتن. زەرى ھەر ميوە دەخوا. دلم گیراوە.

تىنوايە تيم ناشكى. قەرە تەپە دەرومە سەرى، يەك يەككى ئەو ژنانە بەچاوى موشتەرى دەروانم. ھەموو شەنگ و شوخن، زۆريان جوانن. ھى دزىویش ھەن، بەلام زۆر كەمن، ھەرچى ھەلبەندەسەنگىنم، لە زەرى جوانترى تیدا نىيە. زەرى سەرتۆپى ئەم شارەيە. خۆ بەختەوەر دەزانم. ژنى جوان، ماشين، پوول، مالى خوش، پيز، حورمەت و شوغلى ئابروودار...

نانا، ئەو شوغل نىيە، بەزىاد نەبى، خوا ليم وەرگرتەو. پەنجەى لاقى ئەميرم ناپياوانە تيكشكاند. چى كردبوو؟!...

شتىكى واى لى نەگیراوە، پتم وا نىيە ئەھلى ئەو كارانەبى. وە ديارە كورپكى وشيارە، جا ئەو دەش دەبیتە تاوان؟! دوى شو، جەناب سەرھەنگ دەیفەرمو:

(دەبى وە قسەى بىنى، «نالى» مان، نىيە. دەبى بلتى، بنوسى، لانى كەم دەبى ھاوکاريمان بكا، ھى واما دەوى.)

مچوركم پيدا دى، لە خۆم وەرەزم، دەمەوى بگريم. زەرى تيم دەكوتى: (خوسين! چيبە؟ ناپەختى؟)

سەر رادەو شينم:

(نا زەرى گيان! ماندووم.)

(لە چى ماندووى، فەعلەبیت کردوو؟)

(سەد برىا فەعلەبام...)

ژنە سەرھەنگىكى خوينتال لە پەنام راوەستاو. دەستم بۆ دريژ دەكا، دەپەوى كەشەيەكى سەما دەگەل بكەم.

بى جواب مەحتەلى دەكەم، بى حالم نازانم چى جواب دەمەو. زەرى لەبەر لىويەو دەلى:

(ھەستە! عەيبەى بزانه، دەى زوو.)

- راپۆرتت لی دراوه.
- راپۆرتی چۆن؟
- زۆر شت.
- وهك چى؟
- دژى حكومهتى.
- له بهر چى، به هۆى چى؟
- چونكه دهگهڵ ئيمه نهبووى.
- ههر ئهوهنده؟
- بۆ ئهوهنده كهمه؟!
- ئهگەر ئهوه بهلگهيه، ههرچى ليم دهكهن بکهن، بهو حيسابه دهبي زۆريه خهلكى ئيران بگرن.
- كهس ههيه تا كهس.
- چۆن؟
- تۆ كوردى خاين، جياى، ههر جياوازيخوازيشى.
- شه و درهنگه، له باشگای ئهفسهران بانگيشتن كراوين. دهبي پرۆم.
- زهري چاوهريتمه، ههراى نيگههبان دهكهم:
- وهرن ئه و زيندانييه بهرنهوه، لاقى درهمان كهن.
- دهچمهوه وهتاغهكهى خۆم. پاكهتيكى لييه، پاداشه، پووليكي زۆره، تازه تازهن، وهك ئيستى ههلباچراين، دهن دهدهمه كيفهكهم. وهري دهكهوم.
- زهري بهپيرمهوه دى. ليوهكانى ئال و داغن. جلى شهونشيني دهبردايه.
- سوورا و سپياوتيكي كالى كردوه. ژيان له سيمای دهبارى. ئاميزم پيدا دهكا:
- شه و درهنگه، دييه ژوورى يا برۆين؟
- پاكهتهكهى دهدهمى:
- ئهوهى تاقت كه، وهره برۆين.
- باشگای ئهفسهران يهكى دى ناي. بهشانه چركه جيگای من و زهري

پروومەتم دەخشینی. بۆنی تریاک لەوانەیه قەرم کا، دیارە بەرنامە ی دیشی بوو، خەریکە هیلانجەم بیتی. لێو بەلێومەو دەنی. یەک بەخۆی دەپێژی. چاوی لە زەپری دەکەم وەکی منە...

بەدەستیەک سەری ژنە لادەدەم، بەرم نادا، ئەوەندە ی هێزم هەیه، دە نووکی قامکە کاندای خەری دەکەمەو، یەک بەخۆم سمتی هەلەدەقورینجینم، یەک بەگەرەوی دەزیرینی، چا هەلەدەبنەو. هەموو پێدەکەن، قاقا لەسەر قاقا، سەرەنگ چاوی وەک کەشکە فەریکە دەریەریون، وەخە بەر دێم، نوێژی بەیانیه. چای هالەکە دایسی. دایە خەیاڵ وەدەرکە و توو.

به‌نابه‌دلّی راسته‌وه ده‌بم، وه‌ک بی‌گارم پی بکه‌ن، قوّل ده قوّل ده‌کا.
گوشت تال، تره دیو، خۆم ری‌ده‌خشی‌نینی.

ده‌چینه سه‌ر سه‌کوژی سه‌ما. ئاهه‌نگی‌کی ئارام بلاو ده‌بیته‌وه. زوویه‌کی
خۆی ده‌گه‌ل ری‌یک ده‌خه‌ین. ده‌ستم ده‌پشتی وه‌ردیتی. سه‌فیک ده‌سووریتی.
هه‌ر دی و خۆم پی‌وه ده‌نووسی‌نینی. وه‌ک چه‌قه و بنیشت. خۆم ده‌کیشمه‌وه،
ده‌ستی توندتر ده‌کا، خه‌پله‌یه و ناله‌بار. ئارایشی‌کی توندی کردووه.

هه‌تا ده‌یه‌وی خۆ به‌نازتر نیشان دا، خوین تالتر ده‌نویتی، ده‌مه‌وی
هه‌لیم، پی‌م عه‌یه، ده‌بی به‌له‌ونی‌ک خۆ نه‌جات ده‌م. به‌رم نادا، مه‌ست و
گیژه، وه‌ک کووره دایسی، خۆ پشته‌وشکین ده‌که‌م، سینگ دینیته پیش،
سه‌ر ده‌باته بن گویم:

(ناوت چییه؟)

خۆ گیل ده‌که‌م، دیسان ده‌پرسی:

(گوتم ناوت چییه؟)

(مه‌نووش)

سه‌ره‌ه‌نگ ده‌ی‌گوت: ناوی (حوسین)ه.

(هه‌ر چۆنیک پی‌ت خوشه.)

(ئه‌ی شه‌یتان! چه‌ند دۆستی کچت هه‌یه؟)

(به‌تۆوه دوو.)

(ئه‌وی دی کییه؟)

(زه‌ری.)

له قاقای پی‌که‌نین ده‌دا:

(ژنه‌که‌ی خۆت نالیم.)

سه‌ره‌ه‌نگی می‌ردی ژنه، زه‌ری هیناوه‌ته سه‌ر سه‌کو. سه‌ودایه‌کی خراپی
نه‌کردووه، زه‌ری له من تووره‌تره، ره‌نگی گو‌راوه، ده‌یه‌وی زو ئاهه‌نگ
ته‌واو بی. خۆی لی ده‌کی‌شیته‌وه. سه‌ره‌ه‌نگ به‌ری نادا. دیته سه‌رم
هه‌رپای که‌می...

چرایه‌کی که‌م نوور هه‌لده‌که‌ن. چراکانی دیکه ده‌کوژینه‌وه. ژنه چه‌نه‌ی له

رووم تۆ دهکا :

(چ خه به ره! بېغه رموو با ئيمهش بزائين)

(فارس دهلتی: درۆزن کهم هۆشه.)

(مه نزوورت له چيه؟)

(هيچ بۆچونه گوومرک به مهيدانی «ره زاشا» دا وهک کونيهکەي وايه.

ئه تۆش پیت وا نيه؟)

- (ئازاد، به لا له درۆيان دا، دهمه ويست هه وهل کهس به که سوارى ئه و

ماشينه ده بۆ وه پۆز مه که وه، پيش ئه وهى تۆ وه ده رکه وى، سهردانى نه شميل ساز کرد.)

- ئه گهر وايه ماله نه شميل ته حتيل.

- سهريکى ویش ددهين، نه وهک دا يکم ليتى بپرسى.

- له کهنگيه وه قهراخ ئه و مهيدانه را وه ستاوى؟

- له ميژ نيه، ئه وه بۆ هيندهت پى چوو؟

- (من چووزانم تۆ مه حته لى، به يانى کوتبات ده هاتمه بهر ده رگا، هه تا

حه ق و حيسابى ئه و سرويس و شتەم دا، زۆرى پى چوو.)

پشتى ده ده رکەي کردووه، رووى دهمنه:

(ده زانى چۆنه، درۆزن نيم، غيره تى ئه وه شم هه يه به دا يکم بليتم، ده گهل

ئازادى ده رۆم، ئه ماما مه وى منه تى هه لگرم.)

(من و تۆ ههر ئاواله کهى جارائين، ئيست چ بووه؟)

(جه نايى ئيفلاتوون چ نه بووه، ئيمهين گه وه بووين، بريا نه بووبايين.

خه لک ئاقلى ده چاوى دايه، ئه من له تۆ نيگه ران نيم، دا يکيشم هه روا،

پيشم خوشه دايمه ده گه لت به. ئه وهش بزانه ئه و چه ند رۆژەي ده رست پى

گو تووم هيندى ساليكى فير بووم.)

- مه لى!

- گيانه!

- بچينه مالى نه شميل؟

- له بهر ده رکى گوومرگى تا ويكى رايگه ر، زوويه کى ديمه وه. چووم

ماشینه کهم له سرویس وەرده گرمه وه، سه برتکی وه پتی دهخه م.
 ده سوور پمه وه مهیدانی (ره زاشا). چی وا نه چومه پیشی، (مهلی)
 به پیکه نینه وه پیم لی دهگری، دهیده مه قهراغی، خو ده ژووری داوی:
 (مه باره که!)

هه موو گیانی پیده که نی، روومه تی سوور هه لگه راو، سهیر به که یفه،
 ده لیم:

– یا لالا، مهلی خانم! نه وه بو کوئی ده چووی؟

– ده مه ویست سه رتکی نه شمیل بدهم.

چاو تکی به مانای لی ده که م:

– ئیزن ده فهرمووی که میکی بیتزین لیده م، چی وای تیدا نه ماوه، چاو
 له ده ری ده کا:

(ده خمه ت را دیم)

وه ری ده که وم. هه وه ل گوشه ی مهیدان، ئازانیکی کلاو سپی، فیتهم لی
 ده کا، دهیده مه که نار، دیتته په نام:

(مباره که کاک ئازاد! تازه یه؟)

– سپاس سه رکار، شتیکی وه ک تازه.

پوول تکی ده مستی داویم، بزه ی دیتی:

(خه جاله تم ده که ی، بزیه م نه بووی، ئیشالا ته ستیقه که ش وه رگه.)
 – ئیشالا.

پۆمپی بیتزین چۆله، زوو دیمه ده ری. روو ده مه لی:

– بو کوئی ده چی خاتوون؟

– به جامی جه مددا بو لای گوو مرگی.

به خۆم نییه له قاقای پیکه نین ده ده م. مالی هه ردوو کمان نیزیک
 شه قامی حافزه، پتویست نه بوو له مهیدانی (ره زاشا) بو تاکسی مه حته ل
 بی.

- نەشمان بوو، ئەتۆش دلت ھەيە ئیفلاتوون؟
- ئەگەر دەزانی دلم نییە بۆ دلپیسیم لی دەکە؟
- دەترسم مەشکەدرە فریوت دا.
- بلیتی وا زوو فریو بخۆم؟ ئەدی چۆن پۆژی دوو سەعات دەرس بەتەمبەل خانمی دەلیم؟
- دیسان بەچاوت دادامەو، بۆ دەرسان زیرەکی، بریا بەدوو سالان دەرسیکت خویندبا ئەما پیاو بای.
- دەفەرموی پیاو نیم؟
- لە قاقای پتیکەنینی دا:
- ئەوەت ەرز ناکەم، تەنیا بەمندالت دەزانم، تازە خەریکی گەزەگەزە، پیم بەگازەو، نالەییەکی کرد و دەرهپری. ماشینیک لەو لاو بەپەناماندا پۆیی، ئاهییکی مابوو خۆمان لی دا، (مەلی) ترسا. دەستم لەسەر دهندهیه، دەست لەسەر دەستم دادەنی:
- سەبر پۆ! تۆیە، لەسەر ئەو دەستە جوانانەت. ئازاد گیان دەبەر چاوت مرم سەبر!
- سپی، سپی ھەلگەراو، شلی دەکەمەو، پایدەگرم:
- دیاری دا!
- زۆر ترسام، ھەر ئاهییکی مابوو، ئەو جادە بۆ پەلەلی نابێ.
- ئەدی ئەتۆ بۆ ئەو قسە زەلامانە دەبی؟
- نەوہللا، تۆیە، کلفەتی تۆم ئیفلاتوون گیان.
- دەمەوی لە بیری بەرمەو:
- دەگەلم دبی بۆ سەر شایی؟
- بەداخەو نا.
- قامکیکی لەژێر چەنەنی دەکوتم:
- ئەگەر بەداخەو، نەھانتت لەبەر چییە؟
- دایکم و کاکم و براژنم دین، دەبی دەگەل وان بم.
- بزدی دیتی وە دیارە ھۆی تیشی ھەیه، دەلیم:

ده‌فکرده‌و:

هه‌لێکی چاکه، نه‌رمی که‌م له‌ شایبی «ره‌زا» ده‌گه‌ل فه‌وزیه‌ نه‌یکاته‌ شه‌ر و کێشه‌. هه‌ر چونیک بێ‌ حاڵی ده‌که‌م. فه‌وزیه‌ ئه‌هوه‌نتره‌، قسه‌ی ده‌گه‌ل دی. چ بکه‌م مامم به‌منی ئه‌سپاردوون. ده‌یگوت:

- (ئاگات لییان بێ.)

له‌ (مه‌لی) ده‌ترسم، شیتته‌، زۆر عه‌یب ده‌بێ‌ بیکه‌نه‌ هه‌للا، نازانم چۆنی پێ‌ بلێم، شوخی ده‌گه‌ل ناکرێ‌. له‌به‌ر قسه‌ی مامم نه‌با هه‌ر نه‌ده‌چووم. (ره‌زا)م حاڵی ده‌کرد. ئه‌رێ‌ (مه‌لی) چی له‌ گیانی من ده‌وی؟ جار جار چاکم توو‌ره‌ ده‌کا. به‌وی چی؟! بۆ خۆی کردۆته‌ خاوه‌نی من.

پ‌ری دا گوێم:

(جه‌نابی ئیفلاتوون ده‌فکری چ دای؟ رایگره‌ ئێره‌ گوومرگه‌!) لام دا قه‌راغی، (مه‌لی) دابه‌زی. دوو مندالی رووته‌له‌ به‌شه‌ر دین، لێکیان ده‌که‌مه‌وه‌، هه‌ر یه‌که‌ی قه‌ره‌ پوولێکیان ده‌ده‌می، ده‌ست ده‌ ستۆی یه‌کتر ده‌که‌ن و ده‌رۆن، ئاو‌رێکی خوشه‌ویستی له‌ من ده‌ده‌نه‌وه‌.

(مه‌لی) دێته‌وه‌، سوار ده‌بین:

- مه‌لی نه‌شمیلت دیت؟

(دیتم، کوتم ئه‌گه‌ر دایکم پرسی، بلێ سێ چوار سه‌عاتم له‌ لا بووه‌، زۆریشی پێ‌ خوش بوو ده‌گه‌لمان بێ، فه‌رمووم نه‌کرد.)

- له‌به‌ر چی؟

- له‌به‌ر بۆیه‌.

- چۆن بۆیه‌؟

- بۆیه‌، بۆیه‌، بۆیه‌.

وه‌رێ‌ که‌وتین، به‌راشکاوی ده‌ستووری دا:

- برۆ جاده‌ی سه‌ددێ.

به‌ته‌نیشته‌ تا‌قه‌داردا وه‌سه‌رکه‌وتم، گوته‌ی:

- سه‌هر برۆ، ده‌ئاویم داوێی.

- خوا نه‌کا، چۆن دلم دی.

سەدجارم پێ گوتووی ژن هێنان و مێردکردن بە مەرگی ئیشق دەزانم، عەدەتم بەتۆ گرتوو هەر وەک ئەتۆش وای.

لە بیرتە ئەو شەوێ کوتم داوام دەکەن، تۆت بەتاق نەدەهات، ئەمنیش هەر وام.

- مەلی، منت خۆشدهوئ.

- خۆشم دەویتی، حەزت لی ناکەم.

- دەرەوئ مەرەت کەم؟

- هەرگیز.

- ئەدی چ دەلیی، کچ دەبی شوو بکا، کوڕ دەبی ژن بیئی.

چاویکی کپیارانەم لی دەکا:

(ئازاد گویم دەیه، دەزانم دەرەوئ حوکماتم لەسەر بکە، دەرەوئ لە شایی پەزا بەشەر نەیم، عەبیە، ئابرووچوونە، مامت ژن و مندالی بەتۆ ئەسپاردوو، دوو لای شتەکە بوو جیگای پەرۆشین یەکیان ئەو دەیه ناتەوئ لە لای مامت بی عورزە دەرچی، دوو هەمیان دلت لە من بیشی. بەلام چ بکەم خۆم پێ راناوہستی، ئەتۆ دەلیی شووکردن و ژن هێنان چارەنووسی هەر کچ و کوڕیکە، بەدەخووە وایە، بەلام من نامەوئ مێرد بکەم، ئەگەر هەر عیلاجم نەبی تەنیا شوو بەتۆ دەکەم. ئەویش قسە ی خەلکی بوو من بایی پووشیکە تەنانەت نەزەری خۆت.

بوو خۆت دەزانی هەتیو مەتیو نەیان وێراوہ چاو لە من کەن، با ئەو راستییە بلێم ئەتۆم خۆشدهوئ نەک وەکوو خۆشەویستی کچ بەرامبەر بەکوڕ، بەلکوو وەک خۆشەویستی مندالیک. ئەتۆ وریات خۆشدهوئ؟

- ئەری وەللا.

- (باشە دەزانم، ئەمنیش دەگەل تۆ ئەو هەستم هەیه. غەریزە دەگۆریدا نییە. لە منت پرسی: (دەرەوئ مەرەت کەم) عەرزم کردی: (هەرگیز) دەزانی بوو چونکە کچیکی وەکی من ناکرێ مێرد بەکوڕیکی وەک وریا بکا، بەلام دەرکی خۆشی بوو، بیلاوینیتەوہ)

بەتوورەیی گوراندم:

- ده‌لیلی دیکه‌ت نییه؟
- ئەتۆ ده‌خزمه‌ت مه‌شکه‌دره‌ی چاو هه‌لپزاو دای.
سه‌رم سوپماوه به‌کویتی‌دا زانیوه؟! دیسان ره‌نگه هاجه‌ری خالۆزای...
ده‌لیم:
- (مه‌لی)!
- به‌لێ.
- ده‌کرێ تکایه‌کت لێ بکه‌م؟
- فه‌رموو، خاوه‌ن سه‌ر نیم.
قورس و پته‌و چاو ده‌چاوی ده‌برم:
(ره‌نگه ئاگاداریی مامم گوتوویه، ئاموژنم و فه‌وزیه‌ی به‌رمه داوه‌تی
ره‌زا. ئەوه‌ش ده‌زانی به‌هه‌ویای فه‌وزیه نیم. ئەوه‌ش ده‌زانم خه‌ریکی له
داخانی لێکه‌وه‌بی. ده‌مه‌وێ له‌و شاییه‌ هه‌للا ده‌رنه‌هینی.)
زهره‌، زهره‌ هه‌لگه‌راوه، لێوی ده‌له‌رزێ:
- ئەگه‌ر ده‌ده‌ستی تۆدا هه‌لنه‌په‌رێ، کارم پێی نابێ.
- هاتوو هه‌لپه‌رێ.
- چاوی ده‌ردینم.
ئوه‌نده له‌سه‌ر قسه‌کانی سووره، وێ ناچی تۆسقالێک نه‌رم بێ. هه‌ر
چۆنیک بێ، ده‌بی ئاوی گوێی داده‌م:
- به‌چ حه‌قیکی چاوی ده‌ردینی، زی‌پ خه‌ریدی تۆبه، قه‌ره‌واشی ماله
بابته‌؟
- خاترجه‌م به‌، با رێوو‌راست عه‌رزت که‌م، هه‌تا مه‌لی له‌سه‌ر دنیا‌یه‌یه،
که‌س حه‌قی تۆی نییه‌.
- خو‌ تۆ ده‌زانی من فه‌وزیه‌م ناوێ.
- به‌لێ، ئەو ئەتۆی ده‌وێ.
- جا به‌تۆ چی، بوویه وه‌کیلی من، بۆ به‌زۆر خو‌ت نه‌خۆش ده‌که‌ی؟ دوو
جاران به‌زمان لێوی ته‌رکرد:
- پێت وایه‌ بۆت حه‌که‌دار بووم، مه‌یتی خو‌شم به‌تۆ هه‌لناگرم، نانا ئاغا،

- قسەكەت بەتەواوی بگێڕەوه .
- راستییەكەى نەشمیل زۆر خانە نامەوئ...
- بەلێنت داوه راست پڕۆی .
- گوتم بەتەمای ژن هینانئ نیم، دەمەوئ دەرسەكانم ئیدامە بدەم، سەرئێكی بۆ لەقاندەم:
- ئەو پڕۆژەى لە ماله مامت بووى، فەوزیە چەند جارى بەگویت دادا.
- زۆر .
- تا ئێرە راستە، مەرگی من ئازادا! ئەشرف خانم جوان نییە، خانومان نییە، خەریك نییە چاوت دەریئى؟
- ئەوانەى هەموو تێدايە .
- لە سیمایدا شادى و سەرکەوتوویی دەبینم:
- قەت وا بووه لە بەرانبەر یەكێك لەوانە بلەرزی، لە بارى فیزیکییەوه نالێم، بەخەیاڵندا هاتووە جاریك؟
- راستییەكەى نەوێلا .
- (كۆرە ئەمن لە هەموو كەست باشتەر دەناسم، چاوى هیچ پیاویك وەكئى تۆ پاك نییە، روانینی تۆ راست وەك روانینی «ورىا» یە، وەك ئاوى شەوئى پاكى، لەبەر ئەو پاكییە وەك بوت دەتپەرەستەم. ئازاد گیان! كەمروو، نى. غەپرەى، بەدەعیەى، زۆرتى قسەكانت حالەتى فەرماندان و دەستووریان تێدايە. جوانى بلێم لە پروت هەلئایە. تاقە كۆرە بووى لە مندالییەوه وا فێر بووى. بەلام حەرامزادە و چاوحیز نى. ژن وەك ئینسان چا و لێ دەكەى. ژن لە لای تۆ «بووكە چینی» نییە. كایەى پێ ناكەى، بۆ دامرکانى تاویكى خۆت ئاپرووى نابەى. هەر ئەو رەفتارەت بۆتە هۆى ئەوهى بەدەرسەكانت رابگەى. دواپۆژى تۆ پروون دەبینم، دەچیە زانكۆ، ئەگەر لەوئى نەگۆرێتى، باشتەرىن كۆرى دنیاىەى. لە پرووى زانینەوه ژيان دادەپێژى. دەگەیه جیگای بەرز، نازانم چۆنى بلێم دەگەیه حەددى خو دۆزینەوه.
- دەمەوئ ئەویدەمئى كە رەنگە دووریش نەبئ لە پەنات بم. سووژەى

- یانی ئەمن وریام؟!

پیشاو بره‌ی قسه‌که‌ی دامه‌وه:

(جه‌نابی ئیفلاتوون ده‌نگ بلیند مه‌که، به‌ئێ له‌ لانی رووحیه‌وه، له‌لانی پاکیه‌وه وه‌ک وریای، له‌میژه‌ له‌ تو‌سه‌یادم، به‌رانبه‌ر به‌هیچ ئافره‌تێک نه‌زهرت نییه. دل‌داری بو‌ تو‌ مانا نادا.) به‌و ته‌شه‌ره‌ی خوینم خراب بوو:

- تاقیت کردوومه‌وه؟

سه‌ریکی لێ پاره‌شاندم هه‌زار مانای ده‌دا:

(گوره‌گوڕێ مه‌که، جنیوان مه‌ده، لای خو‌ی خوینده‌واری، بوویه کرمی کتیب، هه‌ر شه‌وه‌ی ۲۰۰ لاپه‌ره‌ ده‌خوینیه‌وه، ئیمه‌ قسه‌ ده‌که‌ین، نه‌ قه‌له‌سی تیدایه‌ نه‌ نیو و نرکه، مه‌به‌ستی من له‌ باری فیزیکییه‌وه نییه، له‌ لانی رووحیه‌وه ده‌لێم، تو‌ ئاماده‌نی، ترسی ئه‌وه‌مه‌ فربوت ده‌ن و له‌ منت بکه‌ن، سه‌برکه‌ بو‌ت شی ده‌که‌مه‌وه. ده‌کری ده‌گه‌لم روو راست بی؟)

- من له‌ حاست تو‌ پیچ و په‌نام نییه.

رووی ده‌لای ئاوی سه‌ده‌ده‌که‌ کرد. ده‌گه‌لی سوورام، شه‌پۆلی ورد، نه‌رم و هی‌دی خو‌ به‌لیتاره‌ و به‌ستینی گۆمیلکه‌دا ده‌ده‌ن، به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌وا داغ ده‌بی، جاده‌ ئارام و که‌م هاتوچۆیه. بایه‌کی مه‌بله‌و گه‌رم ده‌موچاوان ده‌لاوینیه‌وه، به‌یه‌کی ئارام مه‌لی خوین شیرنتر کردووه:

(ئازاد! نه‌شمیل چۆن کچی‌که؟ جوانه؟ نه‌جیه؟ زیره‌که؟)

- له‌ هه‌ر باری‌که‌وه حیسابی که‌ی شار که‌می وای تیدایه.

- (ئا، ره‌حمه‌ت له‌ بابت، به‌هاری را‌بردوو لیتی رانه‌سپاردبووی؟)

خووداربووم، ئه‌وه‌ی له‌ کو‌ی زانیوه؟! قه‌رارم کردووه راست برۆم:

- با، شتیکی وا هه‌بوو.

- بو‌ به‌منت نه‌کو‌ت؟

- پی‌وست نه‌بوو.

- چت جواب داوه؟

- هیچ.

ئەو تاقە واژەپەش بخەمە ژئیر پات.)

یەك بەخۆی ئامبیزی پێدا كردم. قەت پېم وانەبوو مەلی هیندە تێدەگا. ئەو تەنیا رۆژیکە لە لای من قسەیی وا گەورە دەکا. ورده ورده شهیدای ئەو تیگەیشتوووییە دەبم. سەرمەستە تا ئیستا گویم بۆ قسەکانی راگرتوو و کاری تێ کردووم. دیسان هەڵدایە:

(ئازاد! ئەو هەلانی بۆ تۆ هەڵدەکەون، هەر کەسی دی بێ دەیانقۆزیتەو دەمەوێ هەر وا بمینییه. من نیو تانجی زێر، شامپەخت و سەر پشیتیم لە تۆ ناوێ. نامەوێ مارەم کە، نامەوێ دەزگېرانت بێ. تەنیا دەمەوێ هی من بێ. ئیشقی هەمیشەیی من بێ. رووحی سەركێشی من بەم بوونە رازی دەبێ. ئەو بوونە بەمافی ئینسانی خۆم دەزانم. ئەو حەقە بەکەس نادەم، هەزاری وەك نەشمیل، فەوزیە وە... بەخاتری تۆ بەو پەنجانەم دەخکینم. من فزە فز نازانم. کور پېم ناوێرن، هەتا لەبەر کچان هەلیم. هەر کەس بیتە بەرەگەیی دەخپچێ. «نالدار نال» دەوهرینی و بالدار بال».)

کیفە کەیی دەکاتەو. پاکەتیک شوکۆلاتی خاریجی دەردینێ. دەیداتە دەستم:

(ئەو هەش شیرینی ماشینە کە)

و بەبیرم دەکەوێتەو، من دەبوو شیرینی بەدەمی:

- ببوو، قەرار نەبوو پێکەو بەن، ئەمن دەبوو شیرینی بکرم.

دەست دەگېرفانم رۆ دەکەم، کارت و سویچی ماشین دەردینم، دەیدەمە دەستی:

- دیاریبە، دیاریبەکی چووکەییە بۆ تۆ!

و هەیان دەگرت، ماچیان دەکا و دەیداتەو بەخۆم:

- (پێشکەش بەخۆت بێ، لە هەموو دیاری دنیا یە گەورەتر بۆ خۆتی، لە هەموو شیرینی شیرنتر بۆ خۆتی، بۆ خۆتم دەوێ، پێت خۆش بوو. مالت ئاوەدان، دانا بەزۆری.)

بەپێکەنینەو دەست دەکەین بەشیرینی خواردن، سەرجهمی قسەکانی بەهەوێتن. لەو دەترسم ئەو حەسوودییه نەخۆشی کا. وەهوی دەچێ لە میژ

شیعره‌کانت بَم. راوکه‌ی چیرۆکه‌کانت بَم. ئە ئەو بوونه ویست و داخازی
پووچی نەسره‌وتووێ من دابین ده‌کا. بۆیه به‌که‌ست ناده‌م. بۆیه ته‌نیا تۆم
ده‌وێ. له‌ هه‌موو که‌سم خۆشتر ده‌وێ. ده‌ده‌ورت ده‌گه‌ڕێم. ده‌سه‌رت
ده‌سوورێم.

ژن هه‌ینان یا می‌رد کردن، شتیکی ئاسایییه. کاری هه‌موو که‌سه.
کاریکی حه‌یوانییه. گاران پره‌ له‌ نیرومی. غه‌ریزه هه‌یرش دینی. گه‌رم
دادی. هه‌موو گیانه‌به‌ریک ئەوه‌ی تێدايه. ئینسان خاوه‌ن ئاقله، بۆ ئەوه‌ی
نەزم و نیازم تیک نه‌چێ، نه‌سل و نیژاد راگیرێ، می‌ژوو هه‌بێ، که‌له‌پوور
به‌جێ بگا، ماره و ته‌لاقێ پیکه‌یتناوه. دێرده‌ا مندال دایک و بابی
مه‌علومه. مندال خاوه‌نی هه‌یه، بۆ پیکه‌یانندن، بۆ تیکه‌یانندن، بۆ چوونه
سه‌ر، بۆ زالبوون به‌سه‌ر ته‌بیعه‌دا.

ئەو په‌یمان و قه‌راوه‌ چ له‌ کلیسا چ له‌ مزگه‌وت. کاره‌که هه‌ر یه‌که.
مه‌یه‌ست نه‌زمه و نیازم.

ته‌نیا تۆ ده‌نیو هاوته‌مه‌نه‌کانتدا، هه‌یزی سه‌رکوته‌کردنی هه‌وه‌ست هه‌یه.
منیش ده‌مه‌وێ ئەو هه‌یزه ده‌خۆمدا به‌قه‌وه‌ت که‌م. به‌سه‌ر غه‌ریزه‌دا سواری‌م،
له‌ژێر پێمی نیم.

له‌ بیرته، ئەو شه‌وه‌ی چۆله‌مه‌شکینه‌که‌ت لی بردمه‌وه، وه‌ختا بوو وریام
لی بکه‌وێ. من داغ ببووم. گیروده‌ی چاوه‌کانت ببووم، تۆ بووی وریات
دامه‌ده‌ستی، تۆ بووی وریات کردمه‌وه. من ته‌نیا ده‌ به‌رانبه‌ر تۆدا شلم،
هه‌یزیک ده‌چاوه‌کانتدا ده‌بینم ئەو هه‌یزه ده‌مبا ده‌خالی تووانه‌وه‌وه. بێ ئەوه‌ی
لیوه‌کانت برینجه بکا. بێ ئەوه‌ی به‌ته‌وێ وایم، وام.

هیچ کوریک زاتی نییه ده‌به‌رامبه‌ر مندا بکوخی. هه‌موویان وه‌ک دیلی
حیز سه‌ر داده‌خه‌ن. له‌ من ده‌ترسن. منیش ته‌نیا که‌می‌ک ئەندیش له‌ تۆ
ده‌که‌م. من هه‌ول ده‌ده‌م هه‌وه‌س ده‌خۆمدا بکوژم، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر تۆ تووشی
هاتی راتگرم.

ئازاد من ده‌مه‌وێ هه‌موو دنیا، هه‌موو کاینات، هه‌رچی هه‌یه و بوونه
ده‌خالی‌کدا کورت که‌مه‌وه، ده‌واژه‌یه‌کدا کورت که‌مه‌وه، ئەویش «ئەوینه»

لاقی دەخەسپنپتەو:

- ئەو کەوشانەم بۆ شایى کرپون، دەمەویست بە لاقم خوش بن، ئیوارى تیر و پرت دەگەل ھەلپەرم، جا نازانم دەعیەت دینی یانە نا؟
- ئەگەر فەوزیە لەوئى نەبى دەخزمەتت دام.

لینگە کەوشىتکى بە دەستەو ە گرتوو:

- بەخودای پەنجەى دەپەرینم.

پۆ ھاتە لاقى من. لینگە کەوشىتکى لە پىم دەرتنا، دەپىتى خۆى کرد:

- (ئۆخەى چەند خۆشە، کەوشى ژنانە ھەر بۆ شەپى چاکە. لە بەیانىیەو ە وەختە پەنجەم لىو ەبى.)

جار جار وەھمى وەى لى دەکەم نە نىر نەمى بى. بەلام زوویەکی پەژىوان دەبەو ە. ژنىتکى تەواو ە. ئەندامى قسەى لەسەر نییە. سىنگى کەمىکىش لە حاست تەمەنى قىتترە. ئاکارى وەک سەرشىت و دەلوکار دەچى، کەچى زۆرزانە، سەبرىتکى دەلیم:

- مەلى!

- ئا.

- غەبرى کتیبى دەرسى چىدیکەت خویندوونەو ە؟

- (قەرارمان ئەو ە بوو راست برۆین، تەواوى ئەوانەى تۆ خویندوونەو ە، منیش لە دایکتەم وەرگرتوون. زۆرىش بەشىنەى خویندوونەو ە. ئەتۆ زرىنگ بووى دەرسەکانىشت دەگەل دەخویندن، ئەمن ھەر خەرىکی ئەوانە بووم. لەبەر ئەو ەى ئەمن بوومە تەمبەل خانم، ئەتۆش بوویە جەنابى ئىفلاتوون.)

- نەدەکرا دەرسەکانىشت لەبەرەو ە بخوینى؟

- (پاستىیەکەى ئازاد، دنیای من دنیای مەدرەک و مەدرەک بازى نییە. بەقەولى ئىفلاتوونەکانى وەک تۆ مەدرەکگەر نیم. ھەر قەدەرێکى دیکە دیپلۆم وەردەگرم. بۆ وەى لە مالى نەترشیم لە جىگایەکی دادەمەزیم. زۆرىشمان ھەیه، مالى بابم بەھەزارى وەک من تەواو نابى.)

- چاکە مەلى، بۆ بەدزى من کتیبەت دەخویندەو ە؟

بئی له‌ئێتر چاوه‌دێری دابم. وه‌ک نیسی پئی به‌پئی ده‌گه‌لم هاتوو. کیشکی
لئی کیشاوم و نه‌مزانیوه، سه‌ر هه‌لدینی:
(رۆژ دره‌نگه، ورده ورده نه‌پۆینه‌وه؟)
- که‌میکه‌ی دیکه‌ش ده‌گه‌رپین پاشان.

- نا ئازاد گیان، ئه‌گه‌ر وابئی یه‌گجاری هه‌لمده‌گری. به‌شی من به‌زیاد.
ئه‌و نه‌خته توند پۆیشتی به‌شی جه‌وت پشتم ده‌کا. سه‌بر سه‌بر پڕۆوه با
به‌جووته ون نه‌بین. دایکم نه‌زانئی باشتره، هه‌رچه‌نده زۆریشی پئی خو‌شه
بدا به‌تۆ. ئه‌و شه‌رمه گێلاخه‌ی به‌راستی نییه.
ئه‌وی جارئ بۆشم گێرایه‌وه، هاتبونه سه‌رم، گوتم:
- دایه گیان، با خاترجه‌مت که‌م مێردی ناکه‌م.
گوته‌ی:

- یانی به‌هیچ که‌س؟!

گوتم:

- ته‌نانه‌ت به‌ئازادیش.

گوته‌ی:

- جه‌ک راسته‌وه نه‌بی، ئه‌من پێم وابوو له سه‌روه‌ی پراوه‌ستاوی. جا
کچم ئه‌گه‌ر وایه وه‌ک کچه هه‌رمه‌نی خۆت هه‌لگره بۆ جه‌زده‌تی عیسا.
گوتم:

- شه‌رت به‌ویش نه‌که‌م.

چه‌مۆله‌یه‌کی لێنام و گوته‌ی:

- (کچه‌تیوه شه‌یتانه، هه‌ر له هه‌وه‌له‌وه نیرانی دروست کرابووی،
به‌مندالیش ئه‌دا و ئه‌تواری کچانه‌ت نه‌بوو. پۆله‌م که‌یفی خۆته، به‌لان کچ
ده‌بی مێردی بکا.) زۆری له‌و فه‌رمایشانه‌ی جه‌نابی ئیفلاتوون به‌سه‌ر و
گویم دادا. ده‌ی ئازاد ده‌ به‌ر ئه‌و چاوانه‌ت مرم هه‌لئێ که‌ با پڕۆینه‌وه. خۆت
مه‌خافلێنه. مه‌شکه‌دره‌ش چاوه‌رپێت ده‌بی. مامت به‌ستۆ و گرده‌رانی
شکاوی به‌تۆی سپاردوو.

ماشینه‌که‌م سوورانه‌وه، به‌ره‌و شار وه‌رپێکه‌وتین، که‌وشه‌کانی داکه‌ندوو

- ئەگەر فیتی خۆت نىبىه ھەرۆ تەلەفونىڭىيان لە بۆ لىدە بزانیڭ ھاتوتتەوھ .
دايىم پىندەكەنى ئاماژەى من دەكا :
(دەپرۆ رۆلە راست دەكا ، بزانیڭ ۋەدېھات .)
مەلى جوابم دەداتتەوھ :
(بەللى قوربان)
- مەلى ھاتوتتەوھ ؟
بەو جۆرەى كەس گوتى لى نەبى :
(بەدرۆ دېتى ، دايىم و دايە خانم زانىويانە ، ئەگەر دايىم قسەى دەگەل
كردى حاشايە مەكە .)
- باشە كەيفەكەت چۆنە ؟
- (ئەمن چاكە دەفكرى خۆت دايە ، دايىم دەيەوئ قسەت دەگەل بكا .)
- ئەلۆ .
- سلاو دايە مەلەك .
- عەلىكە سەلام و سەرچاۋەكانم ، چۆنى ئازاد گيان ، چاۋ بەكەيفى ، دايە
خانم چۆنە ، چاكە شكور ، ئەوھ دەللىم چابوو زووم زانى شىتتە دەگەل تۆبە .
- چۆنت زانى پىكەوھىن مەلەك خانم ؟
- (لەوانە گەپى ، دىزە بەدەرخۆنەى پى دەكەم ، خىرخولايەك كوتى . خۆ
مەلى شەو و رۆژ دەگەل تۆبە ، ھەر ئەوھندە كوتباى پىكەوھىن پەرۆش
نەدەبووم... دەبەر ئەو بەژن و بالايەت مرم ، جوانى گەرەكى . ھىندى نووكە
دەرزىكى لە تۆنىگەرەن نىم ، مىرزا عەولاش ھەرودتر ، ئەمما ئاخەر كچى
سوور و سەپان لە بەيانىيەوھە بچىتتە دەرئ ، نابى بللى دەچمە كوئ ؟ لە
نەشمىلى دەپرسم دەللى :
«وہللا تاۋىكى لىترە بوو ، ۋە دەرکەوت ، بۆنەھاتتەوھە» . دەبەر چاوت
مرم جارى وا پىم بللى ، ئەتۆ چاوت لەو شەيتانەى نەبى .)
- مەلەك خانم بېرىكى لىدە با تەمبى بى .
- خۆ بەسەرى تۆخەرىك بووم بەك دوو نەقورچى تىسرىوتىم ، ھەر دىمى
گەبىشتى فرىوى دام ، ئەوھندەشم خۆش دەوئ پىتى ناۋىرم .

(وه‌للاهی دایه خانم فه‌رمووی: «هیندیک له‌و کتیبانه بۆ کچان باش نین.» به‌لام دلّی نه‌شکاندم، هه‌رچی ئی‌وه هه‌تانه یه‌ک یه‌ک هه‌مووم خویندوونه‌وه. ئه‌و کوتی: «له‌ لای ئازاد باسی مه‌که» وه‌ک بزانه بۆ خویشی زۆرتربانی خویندۆته‌وه.

له‌ رۆژنامه‌کانیش رانه‌وه‌ستاوم، جه‌دوه‌له‌کانیش هه‌ل ده‌که‌م. خه‌یالی تۆش ده‌خوینمه‌وه. ئه‌و ماوه‌ی پیکه‌وه بووین، یانی له‌ منداڵیه‌وه هه‌ر ئه‌دایه‌کی ئه‌تۆ له‌ ماله‌ خۆتان ده‌رت دینا، ئه‌منیش راست و په‌وان ئاوام ده‌کرد. جگه‌ له‌ ده‌رس خویندن.

سه‌رتیکی بابم هه‌راسان کردبوو، کۆت و شالوارم بۆ بکړی، پێم خۆش بوو ئه‌وه‌شم وه‌ک تۆ بچێ. ئاخری جوابی نه‌دایه‌وه. هه‌تا پار و پیرار زۆر جارێ لیباسه‌کانی تۆم ده‌به‌ر ده‌کردن. ئیستا ئه‌تۆ درێژ بووی بۆم گه‌ورهن. کاکم فێری ماشینی لێخوڕینی کردووم. ئه‌وانه‌م به‌دزی تۆ کردوون، جا که‌یفت دیتێ پیت خۆش بێ، دنا له‌ هه‌یفانم لیکه‌وه‌به‌.

گه‌یشتووینه‌وه لای تاقه‌دار، سه‌رتیکی ده‌یده‌مه‌وه که‌نار جاده‌. ماشینه‌که ده‌ده‌م به‌ (مه‌لی) هه‌تا نزیك مالتی زۆر به‌باشی ده‌چینه‌وه خسته‌ له‌ ده‌رگا دینم گویم له‌ ده‌نگی دایه‌ خه‌یاله‌:

– دایه‌ خانم ئه‌وه‌هه‌ ئازادی هاته‌وه‌

ده‌چه‌ ژووری، دایکم به‌یه‌کی به‌مانای دیتێ، دایه‌ خه‌یال ده‌لتی:

(کوړانم ئه‌و کچۆله‌ی خۆن ده‌گه‌ل توو نه‌بوو؟)

خۆم له‌ گیلێه ده‌ده‌م:

– کام کچۆله‌؟

– کوړه‌ ئه‌وه‌هی ده‌لتیم، میتۆه‌ ره‌شکه‌، مه‌لیله‌ی خۆن.

– ئه‌من له‌ زگ ماشینه‌که‌م بووم، بۆ مه‌لی له‌ مال نییه‌؟

دایه‌ خه‌یال لێم چه‌پ و چه‌پ ده‌بی:

(ئیه‌یی ئوه‌للاهی خوی پێم نه‌گری، ده‌گه‌ل توو بووه‌، کوړه‌ ئه‌وه‌ دایه‌ی

دوو جارانی ته‌له‌فون کردوون ده‌یگوت:

(له‌ سه‌هی زووه‌وه‌، وه‌ده‌رکه‌وتوه‌)

ئەشەرف خانم، وەك نەبای پێدا هاتبێ نەبۆران. قاقا پێدەكەنێ. دایكەم و دایە خەيال تايەكی پەنجەرەیان كردۆتەو چاومان لێ دەكەن. دایكەم چاوی پر بوو لە ئاو. هەر چۆنێك بێ خۆ لە چەنگ ئەشەرف نەجات دەدەم. دەستیك لەوان هەڵدینم و دەپۆم.

لە مائی مام، (فەوزیە) دەرگام لێ دەكاتەو:

- سلاو كاك ئازاد، بەخێر هاتی، مالتە بۆ وا درەنگ خۆ چاوم خێل بوو.

- خوا نەكا ئەو چاوه جوانانەت خێل بن.

- وێنەى خۆتە دەمنیدا دەبینی. دەفەرموو وەرە ژووری با دایكەم منداڵەكان ساز كا.

دەكشێتەو پشتهو. ئامۆژنم بەپیرمەو دێ، ئەم لاو لام ماچ دەكا. فەوزیە شەریەتم بۆ دیتێ. هەموو گیانی پێدەكەنێ. كراسێكى سەوزی دەبەردایە. زێرەكانی لە چاودەدەن. بزەیهكى دیتێ، هەوايەك سینگ دەلەزێنێ:

- كاك ئازاد ماشێن و لیباسی تازه مەبارەك. نەخشەت لێ بێ، شەرتە هەتا نەكەوی لە دەستت نەچمە دەری.

قومێك لە شەریەتەكە دەدەم:

- بۆ خۆت نەخشەت لێ بێ. هێندەشم ماندوو نەكەى چاكە، دەترسم بەكۆلێت بێنمەو.

سوار دەبین. فەوزیە لە لای من، ئەوانی تر لە پشتهو. سەر دینێتە پێشێ برۆم بۆ ناسك دەكا:

- ئەو ماشینەكەت پەخشى تێدا نییه؟ وام زانیبا بۆم دەكری.

- كریومه، قەرارە سبەینێ وێخەن.

- مالتە دەمەویست ئەو دیاریبەم لە كن تۆ هەبێ ئەویش...

- مائی من و تۆ بەش نەكراو.

ئامۆژنم دیتە نیو قسە:

- ئەمن پێم وابوو دیاری گەورەتری دەدەیهی.

- ئیواری ته شریفو دی بۆ شایبی ؟
 - ساحیب ته شریف بی، قه راره ده گه ل مه محمودی بچین.
 - نه گهر نهو پیتی نه کړی ده خزمه ت دام.
 - باشه ده بهر نهو چاوه جوانانه ت مرم جا فهرقی تو و مه محمودی نییه.
 خوا حافیزی له مه له ک خانم ده که م. دایکم به که یف و ده ماغ رووم تی
 ده کا:

- پۆله کچی خه لکی ده به یه گه رانی، خه به ریشیان ده یه.
 - دایه به سه ری تو نا گدار نه بووم، خوی ده ماشینی هاویت، گوتی: (بجه
 ماله نه شمیل)، له ویشرا گر نه ی گرت بیبه مه سه ددی. بۆ خۆت نایناسی ؟
 دایه خه یال وه قله که وت:
 (کورپه نازادی، سه رم له بهر تاوی سپی نه کردووه، نه توو به کئی ده لئی.
 قه راریت ده گه ل داناوه وه بیه ی، دایه شی حاشا حازری درویان ده کا له تووی
 پی خوشترن، نه وهه فیله حیزانه له بهر من ماونه وه. وه ره وه ره نانه که ت
 سارد بۆوه.)

هه وا فیئکی کردووه، جله کانم گۆریبون، خۆم بۆ شایبی ته یار کردووه،
 ده رۆمه خواری، نه شرف خانم له بهر ده رگایه، دیته لام:
 (به به به نازاد جان، له کوئی ده چی؟ عه روسی ده چی، هامیشه ده ر
 سه یر. نازاد جان، شیرین شه یتان، کچ خه لکی سوار ماشین ده که ی.
 گوتبات نه های نه شرف نه تووشی وه ره سواره. ماشین تازه، کوژ شه لوار
 تازه، نامزه د جوان، مه باره ک دی.)
 سه ری زبانی خۆم گه ست:

«نه شرف خانم نه تو به من ده لئی له لای دایه خانم باسی نهو شه وه مه که،
 بۆ خوشت دنیا م لی پر ده که ی. له کویت نه من دیوه کچی خه لکی سوار
 که م؟) - (نه ها، له مه یدان ریزاشا، دیدم با نیگه ران نه بین، نازاد
 نه سه بانی مه به، جه وانیه دا، نه مین شیش مانگ ته واو نامزه د سه رکار
 بووم. گه راین، موسافیره ت، نه نه گد بوو، نه سیگه. دنیا ناخر نه بوو کی.
 «مه لی» شه یتان، نه تووشی شه یتان، نه گدی دوو شه یتان له ئاسمان.)

پۆز و ھەوا دەسسیمایدا نەماو. نىگایەکی مەزلوومانەى ھەيە. دڵم بۆى دەسووتى. توند دەستى گرتووم. دەستى تەر تەرە. ديسان سەر دەبەمە پشت گوێى:

- ئەگەر ماندووی تاویکی برۆ دەرى.
- برستم لى براو، ئەدى ئەتۆ؟
- دەفکرى مندا مەبە ئەمنیش دیمە دەرى.
- دایکى رەزا بانگى کچەکەى دەکا، فەوزیە بەدوویدا، ئەمنیش دەچمە دەرى. لەسەر کورسى دادەنیشم. فەوزیە دیتە پەنام:
- ماندوو نەبى!
- بژى بۆ خۆت ماندوو نەبى.
- کاک ئازاد جوان ھەلەدەپەرى.
- دەستیکی رادەوەشیئى، ئەنگوستیلەیهکی ئەلماسى تێدايە. نەقیمەکەى لە چاو دەدا. دەستى سوور ھەلگەراو. سەر دەبەمە بن گوێى:
- دەستت دیشى؟
- روومەتى گوێى داو، دە ئەوپەرى سەرمەستیدا، ھۆرمۆنى لى دەبارى:
- مالتە دەستم توند دەکوشى.
- باوەرکە بۆ خۆت بووى، من کارى وا ناکەم.
- سوور ھەلەدەگەرى:
- ئەو کچەتیبو کى بوو ھاتە دەستەکەى دیت؟
- خوشکى رەزايە.
- خۆشت ناوئ؟
- رقم لىيى نيبه.
- نا وەک ھەز؟
- نە بەسەرى تۆ، بەمەرگى دایکم.
- چاکە دڵم ھەساو، ئازاد گيان خۆشم دەوێى!

فه‌وزیه :

- سه‌ریشم ئی کاک ئازاده.

- سه‌رت سلا‌مه‌ت بی.

- ده‌گه‌ل تۆ .

به‌ر ده‌رگای مالی ره‌زا شلو‌و‌غه . به‌قۆنه‌قۆن ده‌چینه ژو‌وری. ده‌نگی داو‌ه‌ت و هه‌لپه‌رکی نایه . شای له مه‌درسه‌یه‌ک ده‌کری.

بو‌خو‌بان جی و پتی‌ه‌کی وایان نییه . به‌گه‌رمی به‌پیرمانه‌وه دین. به‌تاییه‌ت به‌هاتی ئامۆژم زۆر که‌یفخۆشن.

ده‌ورانده‌وری هه‌وشه ، کورسی داندراوه . مه‌یدانی کایه‌ی مه‌درسه جی‌داوه‌ته . ره‌زا دیته لای من :

- ئازاد گیان به‌خیر هاتی ، نه‌خشه‌ت لی بی.

- ره‌زا گیان پیرۆز بی ، ئه‌دی بو‌ داو‌ه‌ت نییه ؟

- وه‌للا سی چوار هه‌تیو مه‌تیو له‌سه‌ر سه‌رچۆبی کردیانه شه‌ر، بریکیان له سه‌روسه‌کوتی یه‌کتر راکیشا ، وه‌ ده‌رمان ناو، ده‌یگرینه‌وه . له دیوی ژنان ده‌نگی گۆرانی بایز ئاغا دی :

- ته‌سه‌که ته‌نک ته‌نکی...

میوه و شه‌ربه‌ت ده‌گیرن ، له هه‌وشه ده‌نگی ته‌پل و تو‌وزه‌له ، ولات وه‌جۆش دیتی. ره‌زا پر ده‌داته ده‌ستی من. ده‌چینه نیو داو‌ه‌ت. ئیستا گه‌رم دانه‌هاتووه . خوشکی ره‌زا دیته ده‌ستمان. کچ ورده ورده دینه تیوی. فه‌وزیه دیته ده‌سته‌که‌ی دیم. داو‌ه‌ت هه‌ردی و له زیادی ده‌دا. هه‌وشه‌ی مه‌درسه داده‌گری. (مه‌لی) دیار نییه . ده‌بی نه‌گه‌ییتی.

زۆرتری هاوکلاسه‌کانم له‌وین. ره‌شید و ئاوات روویه‌رووم هه‌لده‌په‌رن. (نه‌شمیل) ده‌ ده‌ستیان دایه . جوانیکی بی وینه‌یه . یه‌ک پشو‌و‌ بزه‌ی دیتی. به‌من پیده‌که‌نی ، وه‌دیاره به‌شیتیم ده‌زانی. فه‌وزیه ماندووه . ئاره‌قه‌ی ده‌رکردووه . سه‌ر ده‌به‌مه پشت گوئی :

- قه‌رار بوو من ماندوو‌که‌ی!

- کاکه ئازاد ئازای به‌ده‌نم بو‌ته ئاو ، قه‌له‌وی به‌لایه ، خو‌ژگه‌م به‌خۆت ،

- ماپهره گیان، ئه من و کاک خه مان ده چین هه لده په رین، ئه تو نایه ی؟
- نا، دایکم لی ددها.

فهوزیه پر ددهاته دهستی راسته م. هه لده ستین. وهک پاله وانپکی
سه رکه وتوو سینگ وه پیش دهخا. رهفتاری به چاکی له چاو ددها. دهچینه وه
نیو داوه ت. زور هه لده په رین. تاو خه ریکه ئاوا ده بی. دهنکی (وریا)
دیته گوئی، یهک به خوئی ده زیقینی:

- کاک ئازاد!

به باوهش مه لهک خانغه وهیه. دهستیکی بو هه لدینم. (مهلی) وهک
میرغه زه ب چاوم لی دهکا. چاوم لییه دهچنه ژوور. خوش ده بو له حه یفان
نه یته داوه ت. ئاگام لی نییه له نه کاو دهستی من و فهوزیه شهق دهکا.
فهوزیه له دهست دیتته دهه. فهوزیه سوور هه لده گه ری. مهلی موره، به بن
گویم ده لی:

- پیم نه کوتی.

سه بریکی ده لیم:

- عه یبه ی بزانه. به سسه. دنا خودا هاوار.

فهوزیه دهچیتته قه راخ داوه ت. مهلی که یفی سازه. یهک دوو گه ری
ده ریوین. فهوزیه دیتته دهسته که ی دیم. مهلی وهک بزوت دهچیتته دهه.
فهوزیه لهو دهسته شم وه دهه دهنی.

(فهوزیه) دیتته وه دهستی راسته م. هه موو چاویان لهو خووگه مله یه.
ئاره قه م له بهری پیتی ده تکی. (مهلی) دهیه وی جاریکی دیکه ش ده ره ری.
توند دهستی ده گرم، بهری ناده م:

- بهرم ده، دهچمه ده ری، دهی زوو دهستم شکا.

- چاوت ده ری ده ست شکی.

هه ر دوو کیان قه لسن. له وهی ده ترسم خراپتر بی. رهزا به چاو حالی ده که م
داوه ته که به ردا. داوه ت بهر ده بی.

دهستی فهوزیه بهر ناده م. دهچینه وه لای ماپهره. فهوزیه:

- کاک ئازاد، نه مکوت ئه و کچه تیوه بویه نابی رووی دهیه ی. ترسی

- خوشکم نییبه، ئەتۆ له جێی خوشکی چووکه‌می.

به‌قسه‌که‌م توورپه‌یه، به‌دلی نییبه، کچیکی منداڵکاری زۆر قه‌ڵه‌و دیته‌ په‌نا فه‌وزیه. ده‌ستی ده‌ملی ده‌کا. وه‌ک حۆل ده‌چی، دو‌اکه‌وتوو. پشتینه‌که‌ی به‌حال دوو قه‌د له‌ ته‌نگه‌ی گه‌یوه‌ته‌وه. قسه‌ی به‌باشی بو‌ ناکرێ، هیندیک له‌ پیته‌کان کیش ده‌دا. وه‌ک رادیۆیه‌ک باتری که‌م بووبی. فه‌وزیه به‌سرته‌:

- مایه‌ره، کچی کا‌ک (هه‌بده‌ر)ی قه‌سسابه، جیرانمانه. زۆر دیته‌ ماله‌ مه‌. ئەمنی زۆر خوشده‌وێ، وه‌ک خه‌لکی نییبه.

به‌حال ده‌لێم:

- وه‌ک گێژ ده‌چی.

- ئەقه‌ب مانده‌یه.

- بۆیه ئەتۆی خوشده‌وێ.

به‌جووته پێده‌که‌نین. مایه‌ره‌ش وه‌کی مه‌، ڕوو ده‌ فه‌وزیه ده‌کا:

- دادیه فه‌وزیه ئەوه کێیه؟

فه‌وزیه به‌پێکه‌نینه‌وه:

- مایه‌ره گیان، ئەو تاقه‌ ئامۆزایه‌م هه‌یه، ده‌بی وریا بم له‌ چه‌نگم ده‌رنه‌هێنی.

مایه‌ره یه‌ک پشوو پێده‌که‌نی:

- ئامۆزا، وه‌ک خه‌مانی مه‌؟

- راست بو‌ خۆیه‌تی، وه‌ک خه‌مانی ئێوه.

هه‌ر پێده‌که‌نی ڕوو ده‌من ده‌کا:

- ئەتۆ، ئەتۆ، کا‌که خه‌مانی فه‌وزیه‌ی؟

فه‌وزیه شاگه‌شکه بووه، مایه‌ره ماچ ده‌کا:

- کا‌ک ئازاد، سه‌گی وه‌ک خه‌مانی تۆیه.

مایه‌ره، ڕووی ده‌منه و پێده‌که‌نی، زگی ده‌گه‌ڵ پێکه‌نین هه‌لده‌به‌زیته‌وه، فه‌وزیه خه‌ریکه‌ بخنکی، منیش قه‌ت هینده پێنه‌که‌نیوم، فه‌وزیه ده‌ست ده‌خاته سه‌رشانی:

(مہلی) وہک ماری توولہ جینگل دہدا. (فہوزیہ) لیوی ویشک بوون. ماپہرہ لہ خوۓ پیدہکہنئی. سی چوارپک، واوہی ئیمہ گوپیان قوت کردوہ. چاوہپتی شہرپکی ترن.

لہ (مہلی) توورہم، خوئی تیناگیہنم. دہبی تہمبی کری، نہشمیل بزہبزیہتی. ثاوات سہر بادہدا. لہ گوۓہیہکی حہوشہ سی چوار ژن سرتہیانہ. (فہوزیہ) رووی دہمنہ:

- کاکہ نازاد کہنگی ساز دہبی بجینہ سہفہرہکہ؟

- کام سہفہر!

- ئہی مالٹہ سہفہری (رہشت)، (رامسہر).

بوۓ (مہلی) پی ورد کہم:

- ہر دہمایہکی بتہوی.

- ہتا دہریا وہختی بہسہر نہچوہ.

- باشہ، پاشان قسہی لی دہکہین.

(مہلی) خہریکہ دہخنکی، تیم دہکوتی:

- نہشمان بو.

رووی تی ناکہم، جوابیشی نادہمہوہ. ماپہرہ لہ پنا فہوزیہ. یہک بہدووی یہکدا باویشکی دیتی. ہر دووک دہستی بہپشتی کورسیہکہ گرتوہ. خوئی لہبہر یہک دہکیشیتہوہ. جوولہ جوولیہتی، لہ نہکاو بایہکی لی دہبیتہوہ یہک بہحہوشہ. (مہلی) وہک بزوت دہردہپہری، چہپوکیک بہسہر فہوزیہ دادہدا:

- تہک لیت دہرنہیہ، ہیندیک کہمترت خواردا.

دہنگی پیکہنین و حیلک و ہوۓ ولاتی داگرتوہ. (ماپہرہ) وپرای وان پیدہکہنئی. (فہوزیہ) دہستی دہپرچی مہلی ناوہ:

- کچہتیوہی سہر سوالکہری جیز.

(مہلی) قورقورچکہی فہوزیہی گرتوہ:

- نارہزووی چوونہ دہریات بہپشتہوہدا ہینا دہری.

لہبہر یہکیان ہلڈہپرچم. ٹاموژنم دہگاتی:

ئەوهمە بۆت بېتتە حاشایە.

- فەوزیە تکتات لێ دەکەم دەنگ هەلمەهێنە. نەتدیو بەرەللام کرد.

- ئاخەر کاک ئازاد خۆمن چم نەکردوو. بەوی چی دەدەست تۆ دا
هەلدەپەرم، ئەتۆ ئامۆزامی، چی وی؟

بۆوەی بێدەنگی کەم، پروو دەماپەرە:

- ماپەرە گیان چۆنی، ماندوو نەبی.

پێدەکەنی:

- چاکم کاکە، خەمان.

جگە لە هێندیک سرت و خورت ولات بێدەنگە. مەلی ونە. رەزا دێ لە

دووم:

- ئازاد هەستە شام سازە.

ئێزن لە فەوزیە وەر دەگرم. کەمیەک ئەهوەنترە. دەگەل رەزا دەپۆین. بزە
دیتتی:

- ئەوێ چ بوو!؟

- بۆخۆت دیتت، ئابرووچوون.

- بەدایکم کوتوو لە لای یەکیان دانەنی.

چاوێک لە رەزا دەکەم، ئەو لە من توورەترە:

- ئازاد خۆت نارەحەت مەکە. چۆن دەلێی وادەکەم.

- عیلاج ئەوێه پاش شیوخواردن هەتا ئەوانە دەبەمەو، داوەت
نەگیرئ.

- باشە نیگەرەن مەبە. مندالتن لە بیریان دەچیتەو.

دەچینە ژووری. نازانم چ دەکەم و چ دەخۆم. وەک دەژووری کراسی کەم.
شیواوم. دەستیەک لە شام وەر دەدەم. بۆهەلاتن لەو خەیاڵە دەچمەو

حەسار. ماپەرە و فەوزیە پاش شیو خواردن دینەو ئەم لاو لام دادەنیشن.

(مەلی) خۆدەگەینیتتی. ماپەرە راستەو دەکا و بەرێ دەکاتەو پەنا

(فەوزیە). دەکەومەو بەینی دوو دوزمن، ترسی هەللاپەکی دیکە

دایگرتووم. لێک دەمرقێن. دەمەوی مائی مامم خیرایەکی بەرمەو.